

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

538 **BESLUIT** van 21 december 1964, houdende uitvoering van artikel 9, eerste en derde lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73) (Mijnreglement 1964).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van 25 maart 1964, no. 564/254, W.J.A./Mijnwezen;

Gelet op artikel 9, eerste en derde lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73);

De Raad van State gehoord (advies van 6 mei 1964, no. 33);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 18 december 1964, no. S64/1230, W.J.A./Mijnwezen;

Hebben goedgevonden en verstaan de volgende regeling vast te stellen:

MIJNREGLEMENT

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit reglement bepaalde wordt verstaan onder:

mijnwerk: een geheel van werken, inrichtingen en terreinen als in artikel 9, eerste lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73) bedoeld, met uitzondering van boorwerken;

boorwerk: een geheel van werken, bestemd tot de machinale vervaardiging, de instandhouding en het gebruik van een of meer gaten in de aardbodem ten behoeve van het winnen of, door middel van het naar de oppervlakte voeren van grondmonsters, opsporen van delfstoffen als in artikel 9, eerste lid, van de Mijnwet 1903 bedoeld, alsmede de bij die werken behorende inrichtingen en terreinen;

ondergrondse werken: de tot mijnwerken behorende onder de grond gelegen werken en inrichtingen, alsmede de beneden de oppervlakte gelegen toegangen tot die werken en inrichtingen;

bovengrondse werken: de tot mijnwerken behorende overige werken en inrichtingen, alsmede de tot mijnwerken behorende terreinen;

schacht: een hellende of verticale verbinding van de oppervlakte met de tot een mijnwerk behorende onder de grond gelegen werken en inrichtingen;

opbraak: een verticale verbinding in de ondergrondse werken, die niet aan de oppervlakte uitmondt en die kan dienen voor vervoer;

tussenschacht: een opbraak, waarin ingevolge dit reglement personenvervoer geoorloofd is;

vervoer: het vervoeren van materieel, van materialen en van personen;

personenvervoer: het op vastgestelde tijdstippen per transportinrichting vervoeren van personen;

vervoer van personen: het anders dan op vastgestelde tijdstippen per transportinrichting vervoeren van personen;

verkeer: voetgangersverkeer;

effectieve temperatuur: de klimaatgrootheid, welke met behulp van het nomogram, opgenomen in de bij dit reglement behorende bijlage, wordt bepaald uit de op eenzelfde tijdstip en plaats gemeten droge luchttemperatuur, natte luchttemperatuur en snelheid van de luchtstroom;

temperatuurindex: de grootheid, welke uit de op eenzelfde tijdstip en plaats gemeten droge luchttemperatuur (t_d) en natte

luchttemperatuur (t_n), beide uitgedrukt in graden Celsius, wordt bepaald met behulp van de formule:

$$\text{temperatuurindex} = \frac{42 t_d - 8 t_n}{34 + t_d - t_n};$$

mijnonderneming: een onderneming, waartoe een mijn- of een boorwerk behoort of die voor eigen rekening mijnbouwkundige onderzoekingen verricht of zodanige onderzoekingen doet verrichten;

Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit reglement bepaalde wordt onder „ioniserende stralen”, „natuurlijke stralen”, „röntgen”, „geabsorbeerde dosis”, „rad”, „relatief biologisch effect”, „effectieve biologische dosis”, „rem”, „gecumuleerde dosis”, „nuclide”, „desintegratie”, „radioactiviteit”, „radioactieve stof”, „activiteit”, „curie”, „elektronvolt”, „doseeringsnelheid”, „bron”, „ingekapselde bron”, „beschermd bron”, „bestraling”, „besmetting” en „radiologische werkzaamheden” verstaan hetgeen bij of krachtens het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen (Stb. 1963, 98) daaronder wordt verstaan.

Artikel 2. Indien uit de bewoordingen van een bepaling niet kan worden opgemaakt of deze geldt voor bovengrondse werken, ondergrondse werken, boorwerken of mijnbouwkundige onderzoekingen, wordt dit bepaald door de opschriften van hoofdstuk, paragraaf en afdeling, waarin de bepaling is opgenomen. Bevatten ook deze opschriften geen uitdrukkelijke aanduiding, dan geldt de bepaling algemeen.

Artikel 3. Indien een voorschrift in dit reglement een der termen: „veilig”, „doelmatig” en „voldoende” inhoudt, kan Onze Minister terzake nadere regelen stellen.

Artikel 4. 1. Alvorens krachtens dit reglement nadere regelen te stellen, hoort Onze Minister de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen en, indien het regelen betreft, die in het belang van de veiligheid, gezondheid of arbeid worden gesteld, tevens de betrokken vakorganisaties.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder vakorganisatie verstaan een organisatie van arbeiders of beambten, die geregeld aan het georganiseerd overleg deelneemt.

3. Voor een tak van mijnindustrie, waarvoor een bedrijfsschap is ingesteld, wordt, wanneer het regelen betreft, die in het belang van de veiligheid, gezondheid of arbeid worden gesteld, in afwijking van het eerste lid het bestuur van het bedrijfsschap gehoord.

4. Een beschikking waarbij nadere regelen worden gesteld, zomede een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

5. Het in de voorgaande leden bepaalde is niet van toepassing op nadere regelen als in artikel 336, tweede lid, of 337, eerste lid, bedoeld.

Artikel 5. 1. Ontheffingen worden uitsluitend verleend op een daartoe strekkend verzoek.

2. Ontheffingen en vergunningen kunnen onder beperkingen of voorwaarden worden verleend.

3. Een ontheffing of vergunning kan worden ingetrokken, indien:

a. de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat de ontheffing of de vergunning niet zou zijn verleend als bij de beslissing de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;

b. de omstandigheden, op grond waarvan zij werd verleend, zich zodanig hebben gewijzigd, dat de ontheffing of de vergunning niet zou zijn verleend als op het tijdstip van de beslissing de gewijzigde omstandigheden aanwezig waren geweest;

c. zij met het oog op gevaar voor lichamelijke schade niet gehandhaafd kan blijven;

d. blijkt, dat aan een of meer voorwaarden, waaronder zij is verleend, niet wordt voldaan.

4. Het in het tweede en het derde lid bepaalde is niet van toepassing op een vergunning als in artikel 336, eerste lid, bedoeld.

Artikel 6. 1. Ontheffingen en vergunningen worden verleend of geweigerd en andere in dit reglement voorziene beslissingen worden genomen bij schriftelijke beschikking. Van zodanige beschikking wordt een exemplaar aan de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen toegezonden.

2. Beschikkingen, waarbij een ontheffing of vergunning wordt geweigerd of onder beperkingen of voorwaarden wordt verleend of waarbij anderszins op een verzoek afwijzend of in andere zin dan verzocht is wordt beslist, zijn met redenen omkleed.

3. Beschikkingen, waarbij aanwijzingen worden gegeven voor bijzondere gevallen, bepalen, indien nodig, de termijn, waarbinnen de uitvoering moet zijn aangevangen, alsmede de termijn, waarbinnen zij moet zijn voltooid.

Artikel 7. Voor zover in dit reglement niet anders is bepaald, worden verzoeken om ontheffing of vergunning dan wel tot het nemen van enige andere in dit reglement voorziene beslissing tot Onze Minister gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 8. 1. Voor zover in dit reglement niet anders is bepaald, zijn de bestuurders van een mijnonderneming verplicht zorg te dragen voor de naleving in hun onderneming van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen.

2. Gelijke verplichting rust op personen in dienst van de onderneming, voor zover dezen door de bestuurders zijn belast met de zorg voor de naleving van die voorschriften en regelen.

3. De bestuurders en de in het tweede lid bedoelde toezicht houdende personen worden geacht aan hun in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde verplichting te hebben voldaan, wanneer zij de nodige instructies hebben gegeven, de nodige middelen hebben verschafte en het redelijkerwijs te vorderen toezicht hebben gehouden om de naleving van de voorschriften en regelen te verzekeren.

4. Een ieder is verplicht hem gegeven instructies als in het derde lid bedoeld op te volgen.

5. Onverminderd de verplichting tot naleving van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen, die zich rechtstreeks tot hem richten, is een ieder verplicht tot elk handelen en elk nalaten, waardoor de naleving van de overige bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen kan worden verzekerd, voor zover dat handelen of nalaten redelijkerwijs van hem kan worden verwacht.

Artikel 9. Personen, op wier arbeid het bij of krachtens hoofdstuk XVI bepaalde betrekking heeft, zijn wegens overtreding daarvan niet strafbaar.

Artikel 10. 1. De bestuurders van een mijnonderneming zijn verplicht aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld schriftelijk opgave te doen van de naam en de functie van de personen, die zij hebben belast met de zorg voor de naleving van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen.

2. De bestuurders dienen voorts, ten aanzien van elk tot hun onderneming behorend mijn- of boorwerk, jaarlijks in de maand januari aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen schriftelijk opgave te doen van de naam en de functie van de personen, die op 1 januari van het betrokken jaar een leidinggevende of toezicht houdende functie bij dat mijn- of boorwerk vervulden.

3. De bestuurders zijn verplicht aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld een exemplaar toe te zenden van de algemene schriftelijke instructies, die zij aan het personeel hunner onderneming hebben gegeven ter verzekering van de naleving van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen betreffende de veiligheid, de gezondheid en de arbeid.

Artikel 11. 1. Werkzaamheden, van welke goede uitvoering de veiligheid of de gezondheid van de op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken tewerkgestelde personen in belangrijke mate afhankelijk is, mogen slechts worden opgedragen aan daarvoor bekwame en lichamelijk en geestelijk geschikte, zomede betrouwbare personen.

2. Blijkt een persoon, aan wie werkzaamheden als in het eerste lid bedoeld zijn opgedragen, aan een der aldaar genoemde eisen niet of niet langer te voldoen, dan moet hij onverwijld van die werkzaamheden worden ontheven.

3. Degenen, die op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken een leidinggevende of toezicht houdende functie vervullen, moeten zich in de Nederlandse taal kunnen uitdrukken. Zij moeten de bepalingen van dit reglement kunnen lezen en begrijpen.

4. Onze Minister kan in bijzondere gevallen van het in het derde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 12. 1. De bestuurders van een mijnonderneming zijn verplicht aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld opgave te doen van andere ondernemingen, die op of in een tot die mijnonderneming behorend mijnwerk, op een tot die mijnonderneming behorend boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken, die door of in opdracht van die mijnonderneming worden uitgevoerd, werkzaamheden verrichten en van de aard dezer werkzaamheden.

2. De bestuurders zijn verplicht vóór de aanvang van werkzaamheden als in het eerste lid bedoeld de bestuurders van de andere ondernemingen in kennis te stellen:

a. van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen betreffende de veiligheid, de gezondheid en de arbeid, die met het oog op de te verrichten werkzaamheden van belang kunnen zijn;

b. van alle bijzonderheden, die in verband met de uitvoering der te verrichten werkzaamheden uit een oogpunt van veiligheid en gezondheid van belang zijn.

3. De in artikel 8, eerste en tweede lid, bedoelde verplichting geldt niet ten opzichte van personen, die op tot een mijnonderneming behorende bovengrondse werken of boorwerken of bij mijnbouwkundige onderzoeken, door of in opdracht van een mijnonderneming verricht, als bestuurder van of in dienst van een andere onderneming in het bedrijf van deze andere onderneming werkzaam zijn.

4. In de gevallen, waarin het derde lid toepassing vindt, zijn het eerste onderscheidenlijk tweede lid, zomede het derde lid van artikel 8 van overeenkomstige toepassing op de bestuurders van de betrokken andere onderneming en op personen in dienst van die onderneming, voor zover zij door die bestuurders zijn belast met de zorg voor de naleving van de bij en krachtens dit reglement gegeven voorschriften en regelen.

Artikel 13. Werkzaamheden op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken mogen, in geval zij aan een andere onderneming worden opgedragen, uitsluitend opgedragen worden aan ondernemingen, waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht, dat zij de opgedragen arbeid naar behoren zullen verrichten.

Artikel 14. 1. Bij een onderneming, waartoe een of meer mijn- of boorwerken behoren of die mijnbouwkundige onderzoeken verricht, moeten op doelmatige plaatsen de volgende bescheiden aanwezig zijn:

a. een mijnboek, waarin de ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen, bedoeld in artikel 325, tweede lid, aantekening houden van hun bezoeken, alsmede van de opmerkingen, waartoe het bij die bezoeken geconstateerde aanleiding heeft gegeven;

b. een personenregister, waarin omtrent degenen, die op of in het mijnwerk, op het boorwerk of bij de mijnbouwkundige onderzoeken zijn tewerkgesteld, zijn vermeld:

1°. naam, voornamen, geslacht, burgerlijke staat, adres en werknummer;

2°. data van geboorte, indiensttreding en tewerkstelling en bij plaatsing ondergronds de datum hiervan;

3°. de onderscheidene functies, waarin zij zijn tewerkgesteld en de data van tewerkstelling daarin;

4°. data en aard van geneeskundige onderzoeken en geneeskundige verklaringen, bij of krachtens dit reglement gevorderd;

c. bescheiden, waarin omtrent de onder b bedoelde personen is vermeld:

1°. voor zover zij in de ondergrondse werken werkzaam zijn:

op welke plaats of plaatsen zij zijn tewerkgesteld en welke soort werkzaamheden zij verrichten;

2°. voor zover zij niet in de ondergrondse werken werkzaam zijn:

bij welke afdeling of dienst of bij welk bureau zij zijn tewerkgesteld en welke werkzaamheden zij verrichten, tenzij een en ander reeds uit de omschrijving van de ingevolge b, onder 3°, laatstvermelde functie blijkt.

2. Onze Minister kan met betrekking tot door hem aangewezen personen of groepen van personen, die op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken zijn tewerkgesteld, doch niet in dienst van de betrokken mijnonderneming zijn, van het in het eerste lid onder b en c bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 15. De bescheiden, voorzien in het bij of krachtens dit reglement bepaalde, moeten op voldoende duidelijke wijze worden opgesteld, doelmatig worden ingericht, doelmatig worden bijgehouden en, behoudens voor wat de in artikel 14 bedoelde betreft, op door Onze Minister goedgekeurde plaatsen aanwezig zijn. Zij moeten, voor zover bij of krachtens dit reglement niet anders is bepaald, gedurende tenminste één jaar ter beschikking blijven.

Artikel 16. De in artikel 15 bedoelde bescheiden moeten op daartoe strekkend verzoek ter inzage worden verstrekt aan de in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen en, voor zover Onze Minister dit voorschrijft, aan de, overeenkomstig artikel 332 tot controle toegelaten, arbeiders-controleurs.

Artikel 17. 1. Een uittreksel uit dit reglement en de ter uitvoering daarvan gegeven nadere regelen, waarin zijn opgenomen de bepalingen, welke naar het oordeel van Onze Minister voor bepaalde op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken tewerkgestelde personen of groepen van personen in het bijzonder van belang zijn, moet bij indiensttreding, tewerkstelling of indeling bij een dergelijke groep aan die personen worden uitgereikt, tenzij blijkt dat zij reeds in het bezit van zodanig uittreksel zijn.

2. Indien zodanig uittreksel wordt uitgereikt aan werknemers, die de Nederlandse taal niet beheersen, dient het in een voor hen begrijpelijke taal te zijn gesteld.

Artikel 18. 1. De toegang tot mijn- en boorwerken is aan onbevoegden verboden.

2. Bij elke toegang tot mijn- of boorwerken moet duidelijk zijn aangegeven, dat de toegang ingevolge het eerste lid van het onderhavige artikel is verboden.

3. Het is aan personen, die niet voldoende bekend zijn met plaats, werken of inrichtingen, verboden zich zonder bevoegd geleide op de bovengrondse werken, in de ondergrondse werken of op boorwerken op te houden.

HOOFDSTUK II

Aanleg en inrichting van mijn- en boorwerken. Bescherming van delfstoffen

§ 1. Algemeen

Artikel 19. Mijn- en boorwerken moeten zodanig zijn ingericht, dat wordt voldaan aan de eis van goed en veilig werk.

Artikel 20. 1. De aan een ontginning voorafgaande werkzaamheden, alsook de ontginning zelf mogen niet anders geschieden dan overeenkomstig een aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen toegezonden doelmatig, schriftelijk werkplan.

2. Een werkplan kan zich niet uitstrekken over meer dan één kalenderjaar; het moet tenminste 30 dagen vóór het begin der betrokken werkzaamheden of ontginning en overigens vóór 1 december van het aan het betrokken kalenderjaar voorafgaande jaar in het bezit zijn van de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

3. Een werkplan moet op verlangen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen door tekeningen te zijnen genoegen worden toegelicht.

Artikel 21. 1. Ingrijpende wijzigingen worden in een werkplan niet aangebracht, dan nadat hiervan schriftelijk mededeling is gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. Indien onvoorziene omstandigheden een voorafgaande schriftelijke mededeling als in het eerste lid bedoeld niet toelaten, moet de Inspecteur-Generaal der Mijnen van de wijziging ten spoedigste telefonisch of anderszins mondeling in kennis worden gesteld, welke kennisgeving onverwijld schriftelijk moet worden bevestigd.

Artikel 22. Wanneer de uitvoering van een werkplan gevaar voor de veiligheid kan opleveren, moet dit op verlangen en ten genoegen van Onze Minister worden gewijzigd.

§ 2. Bovengrondse werken en boorwerken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 23. 1. Plaatsen, waar arbeid wordt of moet worden verricht of waar arbeiders in verband met hun arbeid moeten kunnen verblijven, moeten op zo veilig mogelijke wijze bereikt en verlaten kunnen worden.

2. De in het eerste lid bedoelde plaatsen en de wegen en doorgangen tot het bereiken en verlaten van die plaatsen moeten zo mogelijk voldoende ruim zijn en worden vrij gehouden van al hetgeen de arbeid of de doorgang kan belemmeren of aanleiding kan geven tot ongevallen.

3. Voor zover daartoe aanleiding bestaat moeten voorzieningen zijn getroffen tegen glijden, struikelen of vallen.

Artikel 24. 1. Werklokalen, wacht- en schaftlokalen, was-, bad- en kleedlokalen, kantoren en andere ruimten, waarin personen plegen aanwezig te zijn, moeten verlaten kunnen worden door twee uitgangen, die zich zo mogelijk aan tegenover elkaar liggende zijden van de ruimte moeten bevinden.

2. In gebouwen, waarin geen door de inrichting, de bouw wijze of de ligging van het gebouw dan wel door de aard of de wijze van bewerking, verwerking of bewaring van de daarin aanwezige stoffen verhoogd gevaar voor brand, snelle bedwelming, vergiftiging of huidverbranding bestaat, kan in afwijking van het in het eerste lid bepaalde met één uitgang worden volstaan voor een ruimte als in dat lid bedoeld:

a. waarin in de regel niet meer dan 25 personen aanwezig zijn en waarvan de vloer hetzij minder dan 2,50 meter boven, hetzij minder dan 1,50 meter beneden de begane grond buiten het gebouw, waarvan de ruimte deel uitmaakt, is gelegen, mits de uitgang een buitenuitgang is;

b. waarin in de regel niet meer dan 10 personen aanwezig zijn, mits de uitgang leidt naar tenminste twee afzonderlijke

wegen, waarlangs de begane grond buiten het gebouw kan worden bereikt;

c. welke deel uitmaakt van een gebouw, waarin in de regel niet meer dan 25 personen aanwezig zijn, wanneer in de ruimte een tweede uitgang niet kan worden aangebracht, mits een doelmatige gelegenheid tot ontkoming aanwezig is, of — wanneer ook deze niet kan worden tot stand gebracht — over een doelmatige mogelijkheid tot redding wordt beschikt.

3. De in het eerste lid en in het tweede lid, onder a en c, bedoelde uitgangen moeten elk langs een afzonderlijke weg naar de begane grond buiten het gebouw leiden.

4. Met betrekking tot gebouwen van brandwerende constructie, waarin geen licht brandbare, aan zelfontbranding onderhevige of ontplofbare stoffen worden bewerkt, verwerkt of bewaard, mag van het in het derde lid bepaalde worden afgeweken, mits van eenzelfde weg in de regel niet meer dan 100 personen gebruik behoeven te maken.

5. De in het eerste lid bedoelde ruimten en de daarbij behorende uitgangen en wegen moeten zodanig zijn ingericht en zich in zodanige staat bevinden, dat de in de ruimte aanwezige personen te allen tijde voldoende snel en op veilige wijze kunnen ontkomen.

6. Onze Minister kan van het in het eerste en het derde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Afdeling 2. Bijzondere bepalingen voor boorwerken

Artikel 25. Op een boorwerk dient op een doelmatige plaats een doelmatig boorregister aanwezig te zijn.

Artikel 26. Een boorinstallatie, met alles wat daartoe behoort, moet in veilige en deugdelijke staat verkeren en geschikt zijn voor het doel, waarvoor zij wordt aangewend.

Artikel 27. 1. Een diepboring mag niet anders geschieden dan overeenkomstig een aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen toegezonden doelmatig, schriftelijk boorprogramma. Dit programma moet vergezeld gaan van een opgave van naam, voornamen, beroep en woonplaats van de leider der werkzaamheden. In geval deze in het buitenland woonachtig is, dient zijn verblijfplaats in Nederland te worden opgegeven.

2. Het boorprogramma moet tenminste 14 dagen vóór de aanvang der betrokken werkzaamheden in het bezit zijn van de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

3. De artikelen 20, derde lid, 21 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28. Diepboringen mogen niet worden aangevangen en door Onze Minister aan te wijzen onderdelen van boorwerken mogen niet worden tot stand gebracht of in stand gehouden binnen door hem te bepalen afstanden van:

a. opstallen, welke geen deel uitmaken van een boorwerk en waarin zich een stookplaats of een andere inrichting tot het maken van open vuur bevindt;

b. openbare wegen;

c. spoorwegen;

d. waterwegen, waarop scheepvaart plaats vindt, welke de veiligheid van een boorwerk in gevaar kan brengen;

e. licht brandbare gewassen.

Artikel 29. 1. Bij een diepboring moeten doelmatige maatregelen worden genomen om de verstoring van de aangetroffen geologische formaties zoveel mogelijk te beperken.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen, indien de voortgang van een diepboring of de winning van delfstoffen zulks noodzakelijk maakt of daardoor kan worden bespoedigd.

Artikel 30. Bij een diepboring moeten doelmatige maatregelen worden genomen:

a. ter voorkoming van een onnodig verloren gaan van delfstoffen;

b. ter vermindering van het binnendringen van vloeistoffen of gasen in geologische formaties, waardoor de winning van delfstoffen zou kunnen worden geschaad.

Artikel 31. 1. Ten aanzien van door Onze Minister aan te wijzen diepboringen moet na het inbouwen en cementeren van elke serie der verbuizing omtrent de deugdelijkheid daarvan door middel van doelmatige persproeven zekerheid zijn verkregen, alvorens de diepboring wordt voortgezet of in productie gebracht.

2. Bij een diepboring als in het eerste lid bedoeld moet na het inbouwen van de eerste serie der verbuizing worden zorg gedragen voor een veilige afsluiting.

Artikel 32. Indien bij een diepboring een andere delfstof wordt aangetroffen dan die welke doel van de diepboring is, moeten de boorwerkzaamheden op zodanige wijze worden verricht, dat in het belang van de bescherming van delfstoffen voldoende gegevens omtrent het betrokken delfstofvoorkomen worden verkregen.

Artikel 33. 1. Van het verloop van een diepboring moet wekelijks een rapport worden opgemaakt, dat voldoende gegevens over dit verloop bevat.

2. Binnen 7 dagen na de afsluiting van ieder weekrapport moet een afschrift daarvan worden toegezonden aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 34. 1. Van staking, beëindiging of hervatting van een diepboring moet binnen 7 dagen mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. Na beëindiging van een diepboring moeten aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen zo spoedig mogelijk een nauwkeurig boorprofiel, alsmede voldoende uit de diepboring verkregen andere gegevens, die van belang kunnen zijn voor de veiligheid en de bescherming van delfstoffen, worden toegezonden.

Artikel 35. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen om te voorkomen, dat de winning van delfstoffen, waarvan de aanwezigheid is aangetoond of wordt vermoed, wordt belemmerd of geschaad.

Artikel 36. De afvoer van gasen, vloeistoffen en vaste stoffen moet op doelmatige wijze geschieden.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 37. 1. Het is verboden binnen 50 meter afstand van het dekterrein steenkool uit de lagen te verwijderen, of steengangen, galerijen of andere werken aan te leggen.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

3. Een verzoek om ontheffing moet, behoudens in geval van onvoorziene omstandigheden, worden ingediend tenminste 2 maanden voordat met de werkzaamheden in het betrokken veldgedeelte een aanvang wordt gemaakt.

Artikel 38. 1. Tegen de grenzen van ieder mijnveld moet een grensmuur van tenminste 10 meter dikte onaangetast blijven; indien in een mijnveld meerdere mijnwerken aanwezig zijn, moet tussen de ondergrondse werken daarvan een muur van tenminste 20 meter dikte onaangetast blijven.

2. Onze Minister kan bij met redenen omklede beslissing voor bijzondere gevallen een grensmuur of muur van grotere dikte dan in het eerste lid genoemd voorschrijven.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

4. Een verzoek om ontheffing moet, behoudens in geval van onvoorziene omstandigheden, worden ingediend tenminste 2 maanden voordat met de werkzaamheden in het betrokken deel van de grensmuur of muur een aanvang wordt gemaakt.

Artikel 39. De ondergrondse werken moeten veilig worden aangelegd en uitgevoerd. Zij moeten zolang zij in gebruik zijn in voldoende veilige toestand worden gehouden.

Artikel 40. 1. Voor alle ondergrondse winningsplaatsen moeten tijdig vóór de inbedrijfstelling bestekken worden opgesteld.

2. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen moeten overeenkomstig door Onze Minister te stellen nadere regelen gegevens worden verstrekt betreffende de methoden van winning, ondersteuning en opvulling.

3. Van het aantrekken van een pijler of simpel, dan wel van het weer in bedrijf nemen van een pijler of simpel, die tenminste 2 maanden buiten bedrijf is geweest, moet tijdig tevoren aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen schriftelijk mededeling worden gedaan. Indien dit niet mogelijk is, moet hem ten spoedigste telefonisch of anderszins mondeling mededeling worden gedaan, welke mededeling onverwijld schriftelijk moet worden bevestigd.

Artikel 41. De winningsplaatsen moeten zó ver van elkaar verwijderd blijven, dat gevaar voor in een winningsplaats aanwezige personen tengevolge van werkzaamheden in een andere winningplaats voldoende wordt vermeden.

Artikel 42. In de ondergrondse werken moeten zodanige voorzieningen worden getroffen, dat de waterafvoer voldoende is verzekerd en dat de voetpaden en de rails niet onder water staan.

HOOFDSTUK III

Verkeer en vervoer

§ 1. Bovengrondse werken en boorwerken

Artikel 43. 1. Voldoende maatregelen moeten worden genomen en doelmatige instructies moeten worden uitgevaardigd ter verzekering van een veilig verkeer en vervoer.

2. Voor het spoorweg- en wegvervoer moet een reglement worden vastgesteld, dat moet worden goedgekeurd door Onze Minister. De in het eerste lid bedoelde instructies moeten, voor zover zij op dat vervoer betrekking hebben en van blijvende aard zijn, in dat reglement worden opgenomen.

Artikel 44. 1. Spoor-, rail- en kabelbanen, lier- en andere transportinrichtingen, met alles wat daartoe behoort, en het rollend materieel moeten zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat de veiligheid voldoende is gewaarborgd.

2. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen tegen de gevaren, welke hun gebruik kan opleveren.

Artikel 45. De besturing en de bediening van het rollend materieel moeten door voldoende deskundig personeel geschieden.

Artikel 46. Het is verboden middelen van vervoer, die niet voldoen aan de eisen van de verkeerswetgeving, zonder vergunning van Onze Minister te gebruiken voor het vervoeren van personen.

Artikel 47. Van alle bij het verkeer of vervoer voorgekomen bijzondere gebeurtenissen, die op de veiligheid van invloed kunnen zijn of zijn geweest, moet onverwijld mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

§ 2. Ondergrondse werken

Artikel 48. 1. De ondergrondse werken moeten door tenminste twee schachten met de oppervlakte zijn verbonden.

2. Tenminste twee schachten moeten zijn ingericht voor het personenvervoer, met dien verstande dat de intrekende schacht moet zijn ingericht voor het vervoer van personen uit haar laagste transportverdieping en alle hoger gelegen verdiepingen. Zodanige doelmatige voorzieningen moeten worden getroffen, dat alle in de ondergrondse werken aanwezige personen in geval van stoornis van het vervoer in één schacht steeds door een andere veilig de oppervlakte kunnen bereiken.

3. De schachten moeten over de gehele diepte een voldoende doorsnede hebben.

4. Alvorens wordt overgegaan tot de aanleg van nieuwe schachten, moet de onderlinge afstand dezer schachten, zomede de afstand tot bestaande schachten, worden goedgekeurd door Onze Minister.

5. Behalve de in het eerste lid bedoelde schachten, moet een andere door Onze Minister goedgekeurde verbinding aanwezig zijn, die het mogelijk maakt in noodgevallen de ondergrondse werken te verlaten.

6. Onze Minister kan van het in het eerste, het tweede en het vijfde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 49. 1. Een schacht moet, voor zover de aard van de doorsneden gesteentelagen dat nodig maakt, door voldoende bekleding en voldoende voorzorgsmaatregelen bij de ontginning zijn beveiligd.

2. Een schacht, de schachtbekleding en alle tot een schacht behorende inrichtingen moeten in voldoende staat van onderhoud verkeren.

Artikel 50. 1. Schachten, tussenschachten en andere opbraken moeten van de bodem tot de uitmonding zijn voorzien van vaste, stevige ladders.

2. De ladders moeten op doelmatige wijze zijn geplaatst.

3. Het is verboden materiaal of materieel over de ladders mede te voeren, tenzij dit voor herstellings- of meetwerkzaamheden in de betrokken schacht of in de betrokken tussenschacht of andere opbraak nodig is.

4. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 51. 1. De toegangen tot de afdelingen van schachten en van tussenschachten en andere opbraken moeten voldoende beveiligd zijn.

2. De afdeling van schachten en van tussenschachten en andere opbraken, waarin zich de in artikel 50 bedoelde ladders bevinden, moet een voldoende doorsnede hebben, doelmatig zijn ingericht en van de overige afdelingen op voldoende wijze zijn gescheiden.

3. In schachten en in tussenschachten en andere opbraken en in hun omgeving mogen losse voorwerpen niet worden geplaatst dan in geval van noodzaak en alsdan uitsluitend op veilige wijze.

Artikel 52. De wijze van delven, de bekleding, de indeling en de beveiliging van schachten, alsmede voorgenomen belangrijke wijzigingen van die bekleding, indeling of beveiliging moeten, nadat de plannen daartoe zijn vastgesteld, zo tijdig schriftelijk ter kennis van de Inspecteur-Generaal der Mijnen worden gebracht, dat deze zich daarvan vóór de aanvang der werkzaamheden een inzicht kan vormen.

Artikel 53. 1. Van elke schacht moet op een schaal, die niet kleiner dan 1 : 100 mag zijn, een langsdoorsnede worden vervaardigd, waarop zijn aangegeven de aard van:

- a. de doorsneden gesteentelagen;
- b. de schachtbekleding;

c. de voorwerpen, die vast in de schacht zijn geplaatst;
 d. de hoogteligging ten opzichte van het Normaal Amsterdams Peil van het maaiveld, van de grens van dekterrein en steenkolenterrein, van de doorsneden kolenlagen en kolenrifsels en van de verdiepingen.

2. Wanneer de Inspecteur-Generaal der Mijnen zulks nodig acht, moet de langsdoorsnede door dwarsdoorsneden worden verduidelijkt.

3. Ingrijpende wijzigingen van de schachtbekleding en van de in het eerste lid onder c bedoelde voorwerpen moeten telkens, met opgave van de datum der wijziging, ten spoedigste op deze tekeningen worden aangegeven.

4. Van elke schacht moeten langsdoorsneden worden vervaardigd, waarop in twee onderling loodrecht op elkaar staande richtingen de afwijkingen van de schacht uit de verticale richting staan aangegeven. Onze Minister kan bepalen, dat langsdoorsneden moeten worden verduidelijkt door doelmatige gegevens betreffende vervormingen van de schachtbekleding.

5. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen moet desverlangd een exemplaar van de in het eerste en het vierde lid bedoelde tekeningen worden toegezonden, welke tekeningen zo nodig jaarlijks moeten worden bijgewerkt.

Artikel 54. Het is aan personen beneden 21 jaar verboden arbeid te verrichten als hersteller in schachten of in tussenschachten of andere opbraken.

Artikel 55. Schachten, tussenschachten en andere opbraken moeten regelmatig op doelmatige wijze worden geïnspecteerd.

Artikel 56. 1. Voldoende maatregelen moeten worden genomen en doelmatige instructies moeten worden uitgevaardigd ter verzekering van een veilig vervoer in schachten en in tussenschachten en andere opbraken.

2. Voor bedoeld vervoer moet een reglement worden vastgesteld, dat moet worden goedgekeurd door Onze Minister. De in het eerste lid bedoelde instructies moeten, voor zover zij van blijvende aard zijn, in dat reglement worden opgenomen.

Artikel 57. 1. Tijdens personenvervoer mag met dezelfde ophaalinstallatie geen materiaal of materieel worden vervoerd.

2. Tijdens het vervoer van personen mag op dezelfde kooi-etage geen materiaal of materieel worden vervoerd.

3. Het in de voorgaande leden bepaalde geldt niet voor het vervoeren van klein gereedschap, voor zover zulks op doelmatige wijze geschiedt.

Artikel 58. 1. Het is de arbeiders verboden anders dan op de door of vanwege de bestuurders van de mijnonderneming voorgeschreven wijze en langs de door of vanwege dezen voorgeschreven weg in de ondergrondse werken af te dalen of deze te verlaten. Zij moeten zich bij het afdalen in of verlaten van die werken ordelijk gedragen.

2. Het is verboden, anders dan in geval van nood, de ondergrondse werken langs de ladders te verlaten.

3. Onze Minister kan van het in het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 59. De bestuurders van een mijnonderneming kunnen bepalen, dat de ophaalinstallaties in schachten en tussenschachten — buiten het geval van nood — slechts gedurende de door hen vastgestelde tijden voor personenvervoer en voor vervoer van personen beschikbaar zijn. De in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen en de, overeenkomstig artikel 332 tot controle toegelaten, arbeiders-controleurs zijn evenwel bevoegd te allen tijde van bedoelde ophaalinstallaties gebruik te maken.

Artikel 60. 1. Het is verboden een ophaalinstallatie in een schacht in gebruik te nemen zonder vergunning van Onze Minister.

2. Het is verboden een ophaalinstallatie voor personenvervoer in een tussenschacht in gebruik te nemen zonder vergunning van Onze Minister.

Artikel 61. Onverminderd de voorwaarden, waaronder een vergunning als in artikel 60 bedoeld is verleend, gelden bij personenvervoer in schachten en tussenschachten met betrekking tot elke ophaalinstallatie de volgende bepalingen:

a. de ophaalmachine moet zijn voorzien:

1. als de snelheid 6 meter of meer per seconde bedraagt: van een doelmatige snelheidsregelinrichting, snelheidsmeter, tachograaf, diepte-aanwijzer en meervoudig bedienbare reminstallatie;

2. als de snelheid 2 of meer, doch minder dan 6 meter per seconde bedraagt:

van een doelmatige snelheidsregelinrichting of een op de snelheid doelmatig reagerende veiligheidsinrichting, zomede van een doelmatige snelheidsmeter, diepte-aanwijzer en meervoudig bedienbare reminstallatie;

3. als de snelheid minder dan 2 meter per seconde bedraagt: van een doelmatige snelheidsmeter, diepte-aanwijzer en reminstallatie;

b. de kooien moeten zodanig zijn ingericht, dat de zich daarin bevindende personen tijdens het vervoer doelmatig zijn beveiligd tegen aanraking met in de schacht of tussenschacht aanwezige, alsmede tegen vallende of wegvliegende voorwerpen;

c. doelmatige automatisch werkende inrichtingen moeten aanwezig zijn, die een te hoog ophalen of te diep zakken van de kooien voorkomen;

d. boven de hoogste en beneden de laagste bedrijfsstand van de kooien moet voldoende vrije ruimte zijn om een doelmatige werking van de onder c bedoelde inrichtingen te waarborgen;

e. de ophaalmachine, de kooien, de kabels, de seintoestellen en alle andere delen der ophaalinstallatie moeten op door Onze Minister te bepalen tijdstippen op doelmatige wijze door in het bijzonder daarmede belaste personen op deugdelijkheid worden onderzocht;

f. de verbindingstukken, waarmede de kooi aan de kabel is bevestigd, moeten op door Onze Minister te bepalen tijdstippen worden vervangen door andere verbindingstukken, waarvan hem de deugdelijkheid op voldoende wijze is aangetoond.

Artikel 62. 1. Het totale gewicht der personen, die met een kooi worden vervoerd, mag niet meer bedragen dan 60% van de bij het vervoer van goederen gebruikelijke last; het gewicht van een persoon wordt daarbij gesteld op 75 kg.

2. Personen, die met een kooi worden vervoerd, moeten ieder een plaatsruimte van tenminste 0,2 m² te hunner beschikking hebben, wanneer zij staande worden vervoerd; worden zij niet staande vervoerd, dan moet deze plaatsruimte tenminste 0,3 m² bedragen.

Artikel 63. 1. De bediening van een ophaalmachine moet op veilige wijze geschieden door met die taak belaste en daartoe voldoende geïnstrueerde personen.

2. Het is aan personen beneden 21 jaar verboden een ophaalmachine te bedienen.

Artikel 64. 1. Onverminderd de voorwaarden, waaronder een vergunning als in artikel 60 bedoeld is verleend, gelden met betrekking tot ophaalinstallaties in schachten en in tussenschachten en andere opbraken de volgende bepalingen:

a. bij elke ophaalinstallatie moet een doelmatige seininrichting aanwezig zijn;

b. in schachten, in tussenschachten met tussenverdiepingen en in andere opbraken met tussenverdiepingen moet bij elke ophaalinstallatie een doelmatige alarmseininstallatie aanwezig zijn;

c. bij elke ophaalinstallatie moet ten behoeve van onderhoudswerkzaamheden een doelmatige schachthamer of een ander doelmatig communicatiemiddel aanwezig zijn, bij het in werking stellen waarvan de normale seininrichting — echter niet de alarmseininrichting — buiten bedrijf moet worden gesteld;

d. wanneer de kooi zich ter hoogte van een verdieping bevindt, mag de ophaalmachine niet in werking worden gesteld,

voordat bij de machine het sein daartoe is ontvangen, tenzij door een daartoe bevoegd persoon maatregelen zijn genomen om de veiligheid op andere wijze te verzekeren;

e. bij twijfel omtrent de bedoeling van een sein mag de ophaalmachine niet in werking worden gesteld en moet onmiddellijk herhaling van het sein worden gevraagd.

2. In de schachten en tussenschachten moet, wanneer met de kooi meer dan een verdieping kan worden bereikt, naast de in het eerste lid bedoelde seininrichtingen en communicatiemiddelen nog een ander doelmatig communicatiemiddel aanwezig zijn, dat een directe verbinding mogelijk maakt tussen de plaatsen van waaruit kan worden geseind, alsmede tussen de losvloer en de ophaalmachinekamer.

Artikel 65. Elektrische seininrichtingen in schachten en in tussenschachten en andere opbraken moeten zodanig zijn uitgevoerd, dat:

a. het sein, met uitzondering van seinen, gegeven met een communicatiemiddel als in artikel 64, eerste lid, onder c, bedoeld, ook op de plaats van afgifte kan worden waargenomen;

b. een gelijktijdig seinen met een en dezelfde seininrichting van verschillende verdiepingen af niet mogelijk is;

c. op de plaats van ontvangst van een sein geen twijfel kan bestaan omtrent de plaats van afgifte daarvan.

Artikel 66. Onze Minister kan met betrekking tot en ten behoeve van de constructie, de uitvoering, het onderhoud en de controle van seininrichtingen in schachten en in tussenschachten en andere opbraken nadere regelen stellen.

Artikel 67. Het is verboden seininrichtingen in schachten of tussenschachten in gebruik te nemen zonder vergunning van Onze Minister.

Artikel 68. 1. Onverminderd het in de artikelen 64 en 65 bepaalde en onverminderd de voorwaarden, waaronder een vergunning als in artikel 67 bedoeld is verleend, gelden met betrekking tot ophaalinstallaties en seininrichtingen in schachten de volgende bepalingen:

a. doelmatige voorzieningen moeten worden getroffen met betrekking tot het begin en het einde van het personenvervoer;

b. bij personenvervoer mag de ophaalmachine slechts in beweging kunnen worden gesteld, wanneer alle schachtdeuren van de plaatsen, vanwaar personen worden vervoerd, gesloten zijn;

c. de seininrichtingen moeten elektrische seininrichtingen zijn;

d. de seinen, welke bij de ophaalmachine aankomen, moeten worden geregistreerd.

2. Onze Minister kan voor schachten, waarin geen regelmatig vervoer plaatsvindt, van het in het eerste lid onder b, c en d bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 69. 1. De betekenis van de seinen moet in de ophaalmachinekamer, op de losvloer, aan het maaiveld en bij iedere laadplaats zijn aangegeven op duidelijke wijze en leesbaar vanaf de plaats, waar de seinen worden gegeven of ontvangen.

2. Het sein 1 slag betekent uitsluitend: „halt”, het sein 2 slagen: „op” en het sein 3 slagen: „neer”.

3. De betekenis der overige seinen behoeft de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 70. 1. De bediening van de seininrichting van schachten en tussenschachten moet op veilige wijze geschieden door daartoe bevoegde personen.

2. Bevoegd zijn de seingever en, bij afwezigheid van deze, de toezichhoudende personen, alsmede andere personen, die

na voldoende instructie door de bestuurders van de betrokken mijnonderneming met het bedienen van de seininrichting zijn belast.

3. Het is aan personen beneden 21 jaar verboden een seininrichting van schachten of tussenschachten te bedienen.

4. De in het eerste en het tweede lid bedoelde personen moeten waken tegen onbevoegd gebruik van de seininrichting en zorgen voor handhaving van de hierop betrekking hebbende voorschriften.

Artikel 71. 1. Wanneer een of meer personen zich in de ondergrondse werken bevinden, moet bovengronds nabij de schacht steeds een seingever aanwezig zijn.

2. Gedurende het personenvervoer in een schacht of tussenschacht moet aan de laadplaats, waarheen of vanwaar dit vervoer plaats vindt, een seingever aanwezig zijn.

3. Gedurende het vervoer van personen in een schacht of tussenschacht moet, wanneer er zich bij de personen, die tegelijk in een kooi worden vervoerd, geen bevindt, die tot seinen bevoegd is, aan de laadplaats, waarheen of vanwaar het vervoer plaats vindt, een tot seinen bevoegd persoon aanwezig zijn.

4. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 72. 1. Op ieder mijnwerk moeten een schachtboek en een kabelboek aanwezig zijn.

2. In het schachtboek moeten de uitkomsten van de ingevolge de artikelen 55 en 61 gehouden inspecties en onderzoeken en voorts van alle door Onze Minister voorgeschreven inspecties worden ingeschreven en ondertekend.

3. Het kabelboek moet voor iedere kabel bevatten de vermelding van:

a. de herkomst en de door de fabrikant opgegeven breukbelasting;

b. de dikte (bij bandkabels de breedte en de dikte);

c. het materiaal, het aantal strengen, het aantal draden in iedere streng buiten de hartdraden en de dikte der draden;

d. het gewicht per meter in kilogrammen;

e. de datum van het onderzoek der draagkracht vóór de ingebruikstelling;

f. de datum van oplegging, van verkorting en van onderzoek der draden;

g. de datum van buitenwerkingstelling;

h. de reden van buitenwerkingstelling;

i. alle bij het gebruik voorgekomen bijzondere gebeurtenissen.

Artikel 73. 1. Met het toezicht op het vervoer door de schachten, alsmede op het onderhoud van de schachten en van de daarin voor het vervoer aanwezige inrichtingen moeten een of meer opzichters zijn belast.

2. Met het toezicht op het vervoer door tussenschachten en andere opbraken, alsmede op het onderhoud van tussenschachten en andere opbraken en van de daarin voor het vervoer aanwezige inrichtingen moeten een of meer leden van het toezichthoudend personeel zijn belast.

Artikel 74. 1. Het is verboden bunkers, kokers of de voor vervoer bestemde afdelingen van schachten of van tussenschachten of andere opbraken te betreden.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor personen, die in de bunker, koker of afdeling werkzaamheden moeten verrichten, mits deze worden verricht op uitdrukkelijke last van de ter plaatse verantwoordelijke opzichter en onder toepassing van door deze aan te geven doelmatige voorzorgsmaatregelen.

3. Gedurende werkzaamheden in bunkers of kokers dan wel in of onder voor vervoer bestemde afdelingen van schachten en van tussenschachten of andere opbraken, mag in de

bunker, koker, schacht, tussenschacht of andere opbraak geen vervoer plaats hebben, tenzij doelmatige maatregelen zijn genomen om de arbeiders tegen in beweging zijnde of vallende voorwerpen te beveiligen.

Artikel 75. 1. Van alle in schachten en tussenschachten bij het vervoer voorgekomen gebeurtenissen, waardoor het normale gebruik van de ophaalinstallatie wordt verhinderd, zomede van ernstige beschadigingen van de ophaalmachine, schachtbetimmeringen, seintoestellen, geleidingen, kabels, kooien en dergelijke, moet onverwijld worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen. De beschadigde delen moeten bewaard blijven tot een in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen deze heeft vrijgegeven.

2. Van belangrijke gebeurtenissen in andere opbraken dan tussenschachten, zoals het breken van kabels, instortingen, ernstige beschadigingen van ophaalinstallaties of schachtbetimmeringen, alsmede van andere beschadigingen, waardoor de opbraak voor tenminste 2 dagen geheel of gedeeltelijk buiten gebruik is geraakt of vermoedelijk buiten gebruik zal blijven, moet onverwijld worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 76. 1. Op iedere verdieping, waar winning plaats vindt, moeten tenminste twee doelmatige verbindingen met de oppervlakte aanwezig zijn.

2. In de ondergrondse werken moeten op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen doelmatige middelen tot communicatie met de oppervlakte aanwezig zijn.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 77. 1. De ondergrondse werken moeten zodanig zijn ingericht en de arbeid moet zodanig worden verricht, dat de arbeiders in de gelegenheid zijn de werkpunten ogenblikkelijk te verlaten en op veilige wijze de hoofdwegen te bereiken.

2. De winningsplaatsen moeten elk twee afzonderlijke vluchtwegen hebben.

3. Op hoekpunten van hoofddeengangen, afdelingssteengangen en grondgalerijen moeten doelmatige wegwijzers zijn aangebracht.

4. De nummers van de tussenschachten en andere opbraken moeten op de betrokken laad- en losvloeren op voldoende duidelijke wijze zijn vermeld.

5. Onze Minister kan van het in het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 78. 1. Alle gedeelten van de ondergrondse werken, welke niet voldoen aan de eisen voor het verkeer gesteld, moeten op doelmatige wijze zijn afgesloten; waar dit met het oog op het vervoer niet mogelijk is, moet aan de toegangen op in het oog vallende en duidelijke wijze worden bekend gemaakt, dat het verboden is de plaats te betreden.

2. Het is verboden zonder uitdrukkelijke last van een verantwoordelijke toezichthoudende persoon voor het verkeer afgesloten gedeelten der ondergrondse werken of gedeelten, aan de toegang waarvan een bekendmaking als in het eerste lid bedoeld is aangebracht, te betreden.

3. Het is verboden afsluitingen te openen of bekendmakingen of waarschuwingstekens te verwijderen.

Artikel 79. 1. Vervoerswegen en voetpaden moeten zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat de veiligheid voldoende is gewaarborgd.

2. De doorsnede van de vervoerswegen moet zodanig zijn, dat het vervoer veilig kan geschieden.

3. Vervoerswegen mogen niet voor verkeer worden gebruikt, tenzij voldoende ruimte voor een veilig verkeer aanwezig is, of — wanneer aan deze eis niet kan worden voldaan — de veilig-

heid van het verkeer door toepassing van doelmatige middelen op andere wijze is gewaarborgd.

Artikel 80. 1. Wissels en luchtdeuren in vervoerswegen, waar intensief vervoer plaats heeft, en op andere, door Onze Minister aangegeven, plaatsen moeten zodanig zijn ingericht, dat zij op afstand kunnen worden omgelegd onderscheidenlijk geopend. Het omleggen en het openen moeten zodanig kunnen geschieden, dat de bestuurder van een locomotief deze niet behoeft te verlaten.

2. Op afstand bedienbare luchtdeuren mogen niet op andere wijze worden bediend en moeten zodanig zijn ingericht, dat, voordat de luchtdeur wordt geopend, de aandacht hierop wordt gevestigd.

Artikel 81. 1. Bij kruisingen en splitsingen van vervoerswegen, bij toegangen en uitgangen van emplacementen en zo nodig in vervoerswegen, waar intensief vervoer plaats vindt, moeten doelmatige veiligheidsmaatregelen worden genomen.

2. Hindernissen in vervoerswegen, zomede werkpunten in de onmiddellijke nabijheid daarvan moeten op doelmatige wijze worden aangeduid.

3. Bij kruisingen en splitsingen van vervoerswegen dan wel van vervoerswegen en voetpaden moeten voldoende maatregelen worden genomen om veilig vervoer en verkeer te waarborgen.

Artikel 82. 1. Wanneer een voetpad zo steil helt, dat het verkeer daarover moeilijk of gevaarlijk is, moeten doelmatige voorzieningen worden getroffen, zodat het verkeer veilig kan geschieden. Helt een voetpad meer dan 45°, dan moeten op doelmatige wijze veilige ladders en rustvloeren zijn aangebracht.

2. Wanneer naast of op een voetpad als in het eerste lid bedoeld ook vervoer plaats vindt, moeten met het oog daarop ten aanzien van het verkeer doelmatige veiligheidsmaatregelen worden genomen.

Artikel 83. In pijlers moet een doelmatig voetpad aanwezig zijn.

Artikel 84. 1. Het is verboden de voor vervoer bestemde afdeling van een hellende galerij of van een hellende steengang, waarin discontinu vervoer plaats heeft, te betreden.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor personen, die in de afdeling werkzaamheden moeten verrichten, indien voldoende maatregelen te hunner beveiliging zijn genomen.

3. Onze Minister kan ten behoeve van het verkeer van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 85. 1. Spoor-, rail- en kabelbanen, lier- en andere transportinrichtingen, niet zijnde ophaalinrichtingen, met alles wat daartoe behoort, en het rollend materieel moeten zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat de veiligheid voldoende is gewaarborgd.

2. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen tegen de gevaren, welke hun gebruik kan opleveren.

Artikel 86. 1. Het personenvervoer per trein mag uitsluitend geschieden met doelmatig, speciaal voor dat doel, ingerichte wagens.

2. In vervoerswegen, waar een rijdraadnet aanwezig is en waar de rijdraad tijdens het vervoer onder spanning staat, moeten deze wagens overdekt zijn.

3. Het vervoer van personen kan plaats hebben met goedertreinen; Onze Minister kan hieromtrent nadere regelen stellen.

Artikel 87. Personenvervoer en vervoer van personen zijn uitsluitend toegestaan, indien Onze Minister voor de transportinrichting of het transportmiddel, waarmede en, voor zover betreft personenvervoer, voor het traject, waarop dit vervoer zal plaats hebben, vergunning daartoe heeft verleend.

Artikel 88. 1. Locomotieven en andere voertuigen met eigen drijfkracht moeten voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen inzake veiligheid en doelmatigheid.

2. Het is verboden andere locomotieven en andere voertuigen met eigen drijfkracht te gebruiken dan die, welke door Onze Minister, op grond van het voldoen aan de krachtens het eerste lid gestelde eisen, zijn goedgekeurd.

Artikel 89. Het vervoer met behulp van locomotieven en andere voertuigen met stroomafnemers is verboden, tenzij Onze Minister daartoe vergunning heeft verleend. Een vergunning wordt uitsluitend verleend voor een bepaald traject.

Artikel 90. Bij mechanisch vervoer mag de aandrijfinrichting niet worden ingeschakeld onderscheidenlijk de vervoersinrichting niet in beweging worden gesteld, voordat de met de bediening belaste personen zich ervan hebben overtuigd, dat het inschakelen onderscheidenlijk het inbewegingstellen kan geschieden zonder dat gevaar voor personen kan optreden, dan wel voordat een daartoe voorgeschreven sein is gegeven.

Artikel 91. Het vervoer moet worden gestaakt, zodra aan de vervoersinrichting of de vervoersweg gebreken, die gevaar voor personen kunnen veroorzaken, worden bemerkt.

Artikel 92. De bediening van inrichtingen van vervoer moet op veilige wijze geschieden door deskundige en daartoe volgend geïnstrueerde personen.

Artikel 93. 1. Doelmatige instructies moeten worden uitgevaardigd ter verzekering van een veilig vervoer.

2. Met betrekking tot het railvervoer moet een reglement worden vastgesteld, dat moet worden goedgekeurd door Onze Minister. De in het eerste lid bedoelde instructies moeten, voor zover zij op dat vervoer betrekking hebben en van blijvende aard zijn, in dat reglement worden opgenomen.

Artikel 94. Onverminderd het in artikel 75 bepaalde, moet van alle bij het verkeer of vervoer voorgekomen bijzondere gebeurtenissen, die op de veiligheid van invloed kunnen zijn of zijn geweest, onverwijld mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 95. Het vervoer van materieel met behulp van handkracht moet op veilige wijze geschieden.

Artikel 96. Het gebruik van trekdieren in de ondergrondse werken is toegestaan; Onze Minister kan hieromtrent nadere regelen stellen.

HOOFDSTUK IV

Verlichting

§ 1. Bovengrondse werken, boorwerken en mijnbouwkundige onderzoeken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 97. 1. Ter plaatse waar arbeid wordt verricht moet een verlichting aanwezig zijn, welke voor deze arbeid voldoende en doelmatig is.

2. Portalen, gangen, trappen en andere toegangswegen, was-, bad- en kleedgelegenheden, magazijnen, bergplaatsen en terreinen moeten op tijden, dat arbeiders, die niet uitsluitend belast zijn met bewaking, daarvan gebruik moeten maken, voor dat gebruik voldoende en doelmatig zijn verlicht.

3. In wacht- en schaftlokalen, alsmede in loonhallen moet een voldoende en doelmatige verlichting aanwezig zijn.

4. Privaten en urinoirs moeten zodanig zijn verlicht, dat zij behoorlijk zijn te gebruiken en dat goed kan worden waargenomen of zij in zindelijke staat verkeren.

5. Op de door Onze Minister aan te wijzen plaatsen moet een voldoende en doelmatige noodverlichting beschikbaar zijn.

Afdeling 2. Bijzondere bepaling voor bovengrondse werken

Artikel 98. Op de losvloer aan de schachtmond moet, voor zover de toegang tot de plaats niet is afgesloten, een voldoende en doelmatige verlichting aanwezig zijn.

§ 2. Ondergrondse werken

Artikel 99. 1. De zich in de nabijheid van een schacht bevindende hoofdschakelruimten voor hoge spanning, machinekamers, locomotiefloodsen en magazijnen, de los- en laadplaatsen van schachten en tussenschachten, de steengangen en hellingen, voor zover daarin intensief verkeer en vervoer plaats heeft, en de mechanische pijlers moeten voldoende en doelmatig zijn verlicht.

2. Andere tot de ondergrondse werken behorende ruimten of plaatsen moeten, voor zover zij door Onze Minister daartoe zijn aangewezen, voldoende en doelmatig zijn verlicht.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 100. Locomotieven en andere, door Onze Minister aangewezen, voertuigen moeten van een doelmatige verlichting zijn voorzien.

Artikel 101. Als lampen ten behoeve van individuele verlichting mogen alleen worden gebruikt lampen, welke voldoen aan door Onze Minister daarvoor te stellen eisen inzake veiligheid en doelmatigheid.

Artikel 102. 1. Het is verboden zonder lamp als in artikel 101 bedoeld in de ondergrondse werken af te dalen of aldaar te verblijven.

2. Onze Minister kan voor bepaalde mijnwerken of gedeelten van zodanige werken van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 103. 1. Op ieder mijnwerk moet een aantal lampen als in artikel 101 bedoeld aanwezig zijn, dat tenminste gelijk is aan het totale aantal voor ondergronds ingeschreven personen.

2. Een voldoende aantal zodanige lampen moet bovendien op doelmatig gelegen plaatsen steeds voor onmiddellijk gebruik als reservelampen gereed worden gehouden.

Artikel 104. 1. Op de bovengrondse werken moeten doelmatig ingerichte lokalen voor het bewaren en onderhouden van de draagbare lampen aanwezig zijn.

2. Met de leiding van de werkzaamheden in de lokalen moet een voldoende bekwaam en betrouwbaar persoon zijn belast.

3. Met het uitgeven en in ontvangst nemen van en de controle op de lampen moet tenminste één speciaal daartoe aangewezen voldoende bekwaam persoon zijn belast, met dien verstande dat bij zelfbediening voldoende maatregelen moeten zijn genomen om een ordelijk uit de rekken nemen en daarin terugplaatsen van de lampen te verzekeren.

4. Voldoende maatregelen moeten worden genomen om te verzekeren, dat alleen deugdelijke lampen voor gebruik beschikbaar zijn.

5. De lampen moeten door de gebruikers in persoon worden afgehaald, zodanig dat steeds kan worden nagegaan aan wie een bepaalde lamp ter beschikking is gesteld. De lampen moeten door de gebruikers in persoon worden ingeleverd. Dezen moeten zich bij het in ontvangst nemen van een lamp ervan overtuigen, of de lamp in onbeschadigde toestand verkeert en goed gesloten is; beschadigde of niet goed gesloten lampen moeten terstond worden ingeleverd.

Artikel 105. 1. Lampen mogen alleen bovengronds en slechts door bevoegde personen worden geopend.

2. In de ondergrondse werken aanwezige open of defect geraakte lampen moeten zo spoedig mogelijk op veilige wijze daaruit worden verwijderd.

3. Het is verboden gereedschappen tot het openen van lampen in de ondergrondse werken mede te voeren of bij zich te hebben.

HOOFDSTUK V

Werktuigen, gereedschappen, leidingen en toestellen

Artikel 106. Werktuigen, werktuigdelen, drijfwerken, gereedschappen, leidingen, ketels, reservoires en andere toestellen, met alles wat daartoe behoort, moeten voldoen aan de eis van goed en veilig werk en in goede staat van onderhoud verkeren.

Artikel 107. 1. Werktuigen en drijfwerken moeten zodanig zijn ingericht, opgesteld en beschut en zodanig worden gebruikt, dat het gevaar, hetwelk zij kunnen opleveren, zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Werktuigen, waarvan de onderdelen door snijden, knellen of pletten, door hun grote snelheid of op andere wijze gevaar kunnen opleveren, of bij het gebruik waarvan gevaar bestaat voor het afvliegen van vonken, splinters, schilfers of dergelijke kleine delen, moeten zijn voorzien van zodanige toestellen of beschuttingsmiddelen, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen. Zo nodig moeten doelmatige hulp- en beschuttingsmiddelen beschikbaar zijn, welke bij het verrichten van werkzaamheden, waarvoor deze middelen bestemd zijn, op doelmatige wijze moeten worden gebruikt.

3. De gevaar veroorzakende delen van een werkstuk, dat ter bewerking door een werktuig in beweging wordt gehouden, moeten zo nodig en zo mogelijk doelmatig zijn beschut.

4. Ter verzekering van het veilig tornen en op gang brengen en het onverwijd en met zekerheid stilzetten van werktuigen en drijfwerken en ter voorkoming van overschrijding van veilige snelheden daarvan, moeten zo nodig doelmatige inrichtingen zijn aangebracht en worden gebruikt, waarschuwingstekens of -seinen worden gegeven en alle verder nodige maatregelen worden genomen om gevaar zoveel mogelijk te voorkomen.

5. Indien het verrichten van werkzaamheden aan of in de nabijheid van een in beweging zijnde deel van een werktuig of drijfwerk gevaar kan opleveren, moeten zij bij stilstand daarvan worden verricht. In geval de aard van het bedrijf dit niet toelaat, mogen de werkzaamheden slechts worden verricht met gebruikmaking van zodanige hulpmiddelen en onder toepassing van zodanige veiligheidsmaatregelen, dat het gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Artikel 108. 1. Een hijs- of hefwerktuig moet zodanig zijn ingericht, opgesteld, beveiligd en zo nodig verankerd of vastgezet, dat het gevaar van een onverwacht in beweging komen, kantelen, beschadigen en dergelijke zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Een hijs- of hefwerktuig moet zijn voorzien van een doelmatige inrichting, waardoor het dalen van de last te allen tijde kan worden stopgezet, zo nodig de snelheid van het dalen kan worden geregeld en onverhoeds dalen van de last wordt belet.

3. Een met een hijs- of hefwerktuig te verplaatsen last mag niet zwaarder zijn dan een veilig gebruik van dat werktuig toelaat. Met betrekking tot de werkbelasting moet rekening worden gehouden met de omstandigheden, waaronder een hijs- of hefwerktuig wordt gebruikt; zij moet op een doelmatige plaats onuitwisbaar en duidelijk leesbaar zijn aangegeven.

Artikel 109. 1. Onverminderd het elders in dit reglement met betrekking tot ophaalinstallaties bepaalde, moet een door een krachtwerktuig gedreven hijs- of hefwerktuig, voordat het in gebruik wordt genomen, aan een deskundig onderzoek worden onderworpen. Zodanig onderzoek moet regelmatig worden herhaald.

2. De bij elk onderzoek verkregen gegevens moeten op doelmatige wijze schriftelijk worden vastgelegd en bewaard.

3. Onze Minister kan tijdstippen bepalen, waarop het herhaalde onderzoek moet plaats vinden. Hij kan voorts bepalen, dat door hem aangewezen hijs- of hefwerktuigen van dit onderzoek zijn uitgezonderd.

Artikel 110. 1. Een lift, met alles wat daartoe behoort, moet op doelmatige wijze zijn beschut en zodanig zijn ingericht en beveiligd, dat het gevaar, dat personen vallen of beknelde raken of geraakt worden door vallende voorwerpen, zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Met betrekking tot:

- het vervoeren van personen en goederen met een lift,
 - het maximaal in een liftkooi toelaatbare aantal personen en toelaatbaar gewicht aan goederen,
 - het plaatsen en vastzetten van een last op de vloer van een liftkooi en
 - het gebruik van goederenliften door personen,
- moeten zodanig doelmatige voorzieningen zijn getroffen, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Artikel 111. 1. Kettingwerk, staaldraadkabels en touwen moeten voldoen aan de eis van goed en veilig werk en in goede staat van onderhoud verkeren. Zij moeten zodanig worden gebruikt, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Het inkorten en verlengen van kettingwerk, staaldraadkabels en touwen, zomede het bevestigen daarvan aan een hefwerktuig, last of ander voorwerp moeten op deugdelijke wijze geschieden.

Artikel 112. 1. Stookinrichtingen, stoomketels, vaten en dergelijke, waarin zich gassen, dampen of vloeistoffen bevinden of kunnen bevinden, moeten zodanig zijn ingericht, opgesteld en beschut en zodanig worden gebruikt, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Installaties, toestellen en leidingen, waarin zich vloeistoffen of gassen bevinden, moeten zodanig zijn ingericht, aangelegd en beschut en zodanig worden gebruikt, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Artikel 113. Het bij de arbeid tijdelijk buiten werking stellen of terzijde leggen van werktuigen, gereedschappen of andere voorwerpen moet zodanig geschieden, dat gevaar zoveel mogelijk wordt voorkomen. In het bijzonder moeten zo nodig maatregelen worden genomen tegen een onverwacht weer op gang komen van door een krachtwerktuig aangedreven werktuigen.

HOOFDSTUK VI

Elektrische installaties en elektrisch materieel

§ 1. Algemeen

Artikel 114. 1. Elektrische installaties en onderdelen daarvan moeten zodanig worden ingericht en aangelegd en elektrische machines, transformatoren, schakel- en verdeelinrichtingen, zomede elektrische toestellen en elektrische leidingen en bijbehoren van deze leidingen moeten zodanig worden geconstrueerd, samengesteld, beveiligd en beschermd, dat zoveel mogelijk wordt voorkomen, dat bij gebruik of bediening, alsmede bij herstellings-, onderhouds-, onderzoekings-, meet- of controlewerkzaamheden gevaar optreedt.

2. Bij het aanleggen, uitbreiden, wijzigen, herstellen, onderhouden, onderzoeken, meten en controleren van elektrische installaties of onderdelen daarvan moeten de nodige voorzieningen worden getroffen om zoveel mogelijk te voorkomen, dat gevaar voor het ontstaan van brand of ontploffing of voor verwonding van personen optreedt, of dat een gevaarlijke stroomovergang op personen plaats heeft.

3. Onze Minister kan ter bevordering van een goede uitvoering van het in de voorgaande leden bepaalde nadere regelen stellen.

Artikel 115. Naar gelang van de aard en de mate van het ontplofingsgevaar kan Onze Minister de boven- en ondergrondse werken, boorwerken en mijnbouwkundige onderzoeken indelen in gevarenklassen.

Artikel 116. 1. Onze Minister kan in het belang van het voorkomen van het optreden van ontplofingsgevaar bepalen, dat in of op een mijnwerk of op een boorwerk aanwezige of bij een mijnbouwkundig onderzoek gebruikte elektrische machines, transformatoren, schakel- en verdeelinrichtingen, elektrische toestellen of elektrische leidingen en bijbehoren van deze leidingen, in verband met de indeling krachtens artikel 115 van dat werk of dat onderzoek in een bepaalde gevarenklasse, moeten zijn voorzien van een geldig, in overeenstemming met hem vastgesteld, merkteken, ten bewijze van de afgifte van een certificaat van goedkeuring.

2. Het certificaat van goedkeuring moet zijn afgegeven door een daartoe door Onze Minister aangewezen instelling of onderneming. Het certificaat moet inhouden, dat het betrokken materieel, blijkens een door de afgever verrichte keuring, ten tijde van de afgifte voldeed aan het bij en krachtens artikel 114 bepaalde.

3. Bij een aanwijzing krachtens het tweede lid kunnen voorwaarden worden gesteld; zij kan te allen tijde worden ingetrokken of gewijzigd.

4. Onze Minister kan merktekens en certificaten, die in het buitenland op elektrisch materieel zijn aangebracht onderscheidenlijk daarvoor zijn afgegeven, met de krachtens het eerste lid vastgestelde merktekens en de krachtens het tweede lid afgegeven certificaten gelijkstellen.

5. In door Onze Minister aangewezen gevallen kan worden volstaan met keuring van een of meer het type materieel kenmerkende monsters. Ten aanzien van het monster is alsdan het in het tweede lid bepaalde van overeenkomstige toepassing. Het krachtens het eerste lid vastgestelde merkteken mag op elektrisch materieel, dat geheel overeenkomstig het monster, waarvoor een certificaat is afgegeven, is vervaardigd, zonder nadere keuring worden aangebracht.

6. Onze Minister kan ter bevordering van een goede uitvoering van het in de voorgaande leden bepaalde nadere regelen stellen.

Artikel 117. Op verlangen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen moet een certificaat van goedkeuring voor elektrisch materieel aan deze worden overgelegd.

§ 2. Ondergrondse werken

Artikel 118. 1. Voor het in de ondergrondse werken aanleggen, uitbreiden of wijzigen van elektrische installaties, waarvan de nominale spanning een door Onze Minister te bepalen grens overschrijdt, is een vergunning van deze vereist.

2. De aanvraag om vergunning moet schriftelijk worden ingediend, onder overlegging van een door Onze Minister te bepalen aantal exemplaren van een doelmatig schema, volgens hetwelk de installatie zal worden aangelegd, uitgebreid of gewijzigd.

3. Wanneer elektrische installaties in de ondergrondse werken worden aangelegd, uitgebreid of gewijzigd, zonder dat daarvoor een vergunning als in het eerste lid bedoeld is vereist, moet, indien Onze Minister zulks verlangt, een door hem bepaald aantal exemplaren van een voldoende uitgewerkt schema aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen worden overgelegd.

Artikel 119. Uiterlijk op 1 maart van ieder kalenderjaar moet aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen een door Onze Minister te bepalen aantal exemplaren worden overgelegd van een voldoende uitgewerkt schema van het geheel van die elektrische installaties in de tot ieder mijnwerk behorende ondergrondse werken, waarvan de nominale spanningen de krachtens artikel 118, eerste lid, bepaalde grens overschrijden. Het

schema moet de toestand op enig tijdstip tussen 15 en 31 december van het voorafgaande kalenderjaar weergeven.

Artikel 120. Onze Minister kan, wanneer in de ondergrondse werken plaatselijk gevaar bestaat voor het vrijkomen van grote hoeveelheden mijngas of kolenstof, het gebruik van elektriciteit daar ter plaatse verbieden of beperken.

HOOFDSTUK VII

Karteringen en metingen

§ 1. Karteringen

Artikel 121. 1. Bij een onderneming, waartoe een mijnwerk voor de ontginning van steenkolen behoort, moeten aanwezig zijn:

a. kaarten van de oppervlakte, al dan niet op doorzichtig materiaal getekend, waarop de ligging van het mijnveld met de daarbinnen gelegen gebouwen en andere opstallen, spoor-, land- en waterwegen, hoofdtransportleidingen en andere belangrijke objecten ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen zijn aangegeven, benevens alle binnen het mijnveld gelegen vaste meetpunten, alsmede de bovengrondse boringen en de mijnwerkgrenzen;

b. een hoofdgrondplan, waarop van alle in ontginning zijnde of geweest zijnde lagen zijn aangegeven alle grondgalerijen en horizontaal steenwerk op de verschillende verdiepingen, de schachten, de tussenschachten en andere opbraken, veiligheidspijlers, grensmuren en muren met de coördinaten van de daarbij behorende grenspunten, en voorts alles wat verder met het oog op de veiligheid van belang kan worden geacht;

c. een laagplan, waarop van elke in ontginning zijnde of geweest zijnde laag zijn aangegeven de daarop betrekking hebbende werken, de boringen naar het dekterrein, de grens van het mijnwerk en de veiligheidspijlers, en waarop mede zijn aangegeven de ontginningswerken in het aangrenzende mijnwerk, die op dezelfde laag betrekking hebben, voor zover zij zijn gelegen binnen een afstand van 100 meter van de gemeenschappelijke grens van de betrokken mijnwerken;

d. een kaart van de oppervlakte van het carboon, waarop alle boringen naar het dekterrein op voldoende duidelijke wijze zijn aangegeven;

e. een hoofddoorsnede van het geheel der ondergrondse werken, genomen loodrecht op de gemiddelde richting der lagen en zo mogelijk door de as der hoofdschacht, alsmede een voldoende aantal hulpdoorsneden;

f. een verzameling van de profielen van alle ondergronds uitgevoerde geologische boringen.

2. Op een hoofdgrondplan moet de ligging van de in het eerste lid onder e bedoelde doorsneden op voldoende duidelijke wijze zijn aangegeven.

3. Op een hoofdgrondplan mag maximaal een door Onze Minister te bepalen aantal verdiepingen worden aangegeven. Hij kan voorschrijven, dat door hem aangewezen gegevens als in het eerste lid onder b bedoeld, niet op dit plan, maar op een of meer van de in dat lid onder c bedoelde plannen worden vermeld.

4. Indien twee mijnvelden aan elkander grenzen, zijn de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen verplicht elkander halfjaarlijks voldoende duidelijke gegevens te verstrekken inzake hun ontginningswerken binnen een afstand van 100 meter van de gemeenschappelijke grens.

5. Indien Onze Minister zulks verlangt, moeten aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen doorsneden van opbraken en steengangen worden verstrekt.

Artikel 122. 1. Bij een onderneming, waartoe een boorwerk voor de ontginning van bitumina behoort, moeten aanwezig zijn:

a. kaarten van de oppervlakte als in artikel 121, eerste lid, onder a, bedoeld;

b. doelmatige profielen van elke diepboring.

2. Het in het eerste lid onder *b* bepaalde is van overeenkomstige toepassing op een onderneming, waartoe een boorwerk voor de opsporing van bitumina behoort.

Artikel 123. 1. Bij een onderneming, waartoe een boorwerk voor de ontginning van steenzout of de winning van zout uit zouthoudend bodemwater behoort, moeten aanwezig zijn:

a. kaarten van de oppervlakte als in artikel 121, eerste lid, onder *a*, bedoeld, waarop de winplaatsen voor water zijn aangegeven;

b. doelmatige profielen van elke diepboring.

2. Het in het eerste lid onder *b* bepaalde is van overeenkomstige toepassing op een onderneming, waartoe een boorwerk voor de opsporing van steenzout of zouthoudend bodemwater behoort.

Artikel 124. Bij een onderneming, waartoe een mijnwerk voor de ontginning van bruinkolen behoort, moeten aanwezig zijn:

a. kaarten van de oppervlakte als in artikel 121, eerste lid, onder *a*, bedoeld;

b. een laagplan, aangevende de begrenzing van de plaats gehad hebbende en de stand van de aan de gang zijnde ontginningswerken, welk plan moet zijn aangevuld met doorsneden, waarvan de ligging is vastgesteld in overleg met de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 125. 1. Kaarten, plannen en doorsneden moeten op materiaal van duurzame kwaliteit worden vervaardigd. De schaal en de ter verduidelijking op die bescheiden aan te brengen gegevens worden door Onze Minister in overleg met de bestuurders van de betrokken mijnonderneming vastgesteld.

2. Op de in de artikelen 121—124 bedoelde kaarten en plannen moeten, voor zover zij hiervoor in aanmerking komen, evenwijdig met de zijden, coördinatenlijnen worden aangebracht, waarvan de onderlinge afstand een afstand van 100 meter of een veelvoud van 100 meter voorstelt.

Artikel 126. 1. Op de plannen moet aan alle galerijen op één verdieping en aan de ontginningswerken, gelegen boven en behorende tot deze verdieping, een kleur worden gegeven, welke duidelijk verschilt van de kleuren van de aangrenzende verdiepingen.

2. Op de in artikel 121 bedoelde kaarten en plannen moet, voor zover zij betrekking hebben op de ondergrondse werken, de hoogteligging dezer werken ten opzichte van het Normaal Amsterdams Peil duidelijk en voldoende nauwkeurig worden aangegeven. De ligging van het oppervlak van het carboon moet zo nauwkeurig mogelijk worden aangegeven.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 127. De ontgonnen gedeelten moeten ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen op de plannen worden aangegeven, waarbij de data van de metingen moeten worden vermeld.

Artikel 128. Onze Minister bepaalt, de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen gehoord, welke van de in de artikelen 121—124 bedoelde kaarten, plannen, doorsneden en profielen in duplo moeten worden vervaardigd; één exemplaar van deze in duplo vervaardigde bescheiden moet berusten bij het Staatstoezicht op de Mijnen.

2. De kaarten, plannen, doorsneden en profielen, welke bij het Staatstoezicht op de Mijnen berusten, moeten elke 6 maanden door de zorg van de bestuurders worden bijgewerkt. Onze Minister kan in bijzondere gevallen een kortere termijn vaststellen. Het bijwerken mag niet langer duren dan één maand.

3. In geval bij het Staatstoezicht op de Mijnen berustende kaarten, plannen, doorsneden of profielen geheel of gedeeltelijk door nieuwe worden vervangen, blijven de vervangen exemplaren bij die dienst berusten.

4. In geval een mijnwerk of een boorwerk wordt verlaten, moeten de door Onze Minister aan te wijzen kaarten, plannen, doorsneden en profielen, voor zover de bescheiden voor de betrokken mijnonderneming niet meer van belang zijn, aan het Staatstoezicht op de Mijnen worden toegezonden. Zij worden in het archief opgelegd.

Artikel 129. 1. Het vervaardigen en bijwerken van kaarten, plannen, doorsneden en profielen dient met voldoende nauwkeurigheid te geschieden door of vanwege een daartoe door de bestuurders van de betrokken mijnonderneming aangewezen mijnmeter, of, voor zover het betreft de ontginning van bruinkolen dan wel de opsporing of ontginning van bitumina of zout, door of vanwege een dienovereenkomstig, onder goedkeuring van Onze Minister, aangewezen terzake deskundig persoon.

2. De aldus vervaardigde of bijgewerkte bescheiden moeten door de betrokken mijnmeter of krachtens het eerste lid aangewezen persoon, zomede door de bestuurders van de betrokken mijnonderneming zijn ondertekend en door de Inspecteur-Generaal der Mijnen zijn gewaarmerkt. Deze laatste is bevoegd ook andere kaarten en plannen te waarmerken.

3. Een mijnmeter of krachtens het eerste lid aangewezen persoon is verplicht alle hem bij de uitoefening van zijn taak gebleken misstanden onmiddellijk ter kennis van de bestuurders van de betrokken mijnonderneming te brengen en deze kennisgeving schriftelijk te bevestigen.

Artikel 130. Wanneer Onze Minister in kaarten, plannen, doorsneden of profielen onnauwkeurigheden, fouten of nalatigheden heeft aangetroffen, moeten de door hem aangegeven veranderingen en aanvullingen binnen een door hem vastgestelde termijn worden aangebracht.

Artikel 131. Op ondernemingen, waartoe behoort een mijn- of boorwerk voor de ontginning van andere dan de in de artikelen 121—124 genoemde delfstoffen, zijn de artikelen 121—130, naar gelang van de wijze van ontginning van de betrokken delfstof, van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Metingen

Artikel 132. 1. Ten dienste van het vervaardigen en bijwerken van kaarten, plannen, doorsneden en profielen als in de vorige paragraaf bedoeld moeten voldoende opmetingen worden verricht.

2. Regelmatig moet een voldoende aantal waterpassingen en lengtemetingen worden uitgevoerd.

Artikel 133. 1. Alle metingen moeten met voldoende nauwkeurigheid worden uitgevoerd en voor zover mogelijk worden aangepast aan het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting.

2. Met de mogelijkheid van onnauwkeurigheid bij metingen moet in de nabijheid van de grens van het mijnveld en van de dekkerreingrens voldoende rekening worden gehouden.

3. Wanneer de ontginning een plaats is genaderd, welke onaangetast moet blijven, moeten de ontginningswerken met voldoende frequentie worden opgemeten.

4. Zodra blijkt, dat, anders dan op grond van een krachtens artikel 37, tweede lid, of artikel 38, derde lid, verleende ontheffing, de bij artikel 37, eerste lid, bepaalde afstand van het dekterrein is overschreden of de bij of krachtens artikel 38, eerste of tweede lid, bepaalde grensmuur of muur is aangetast, moet daarvan onverwijld schriftelijk mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 134. 1. De gegevens van de opmetingen, die voor de vervaardiging van kaarten, plannen, doorsneden en profielen hebben gediend, de gegevens betreffende bovengrondse waterpassingen en lengtemetingen, benevens die gegevens, welke nodig zijn om te allen tijde de stand van de ontginningswerken te kunnen reconstrueren, moeten in registers worden vermeld.

2. De Inspecteur-Generaal der Mijnen is bevoegd meet-registers te waarmerken.

3. De artikelen 128, vierde lid, en 130 zijn van overeenkomstige toepassing op meetregisters en in verband met opmetingen gemaakte berekeningen.

Artikel 135. 1. Het is verboden geplaatste meettekens te beschadigen. Verplaatsen of verwijderen van meettekens mag alleen geschieden met voorkennis van de ter plaatse verantwoordelijke, overeenkomstig artikel 8, tweede lid, met toezicht belaste mijnmeter onderscheidenlijk van de bij de plaatsing van die tekens betrokken, krachtens artikel 129, eerste lid, aangewezen persoon.

2. In geval een opmeting vanwege de Inspecteur-Generaal der Mijnen wordt verricht, zijn de bestuurders van de betrokken mijnonderneming verplicht de nodige hulp te verschaffen.

HOOFDSTUK VIII

Het verlaten van werken, inrichtingen en terreinen

§ 1. Algemeen

Artikel 136. Het is verboden een mijnwerk, een boorwerk of een terrein, waar een mijnbouwkundig onderzoek werd of wordt verricht, te verlaten, voordat voldoende maatregelen zijn genomen ter voorkoming van het optreden van gevaar.

§ 2. Boorwerken

Artikel 137. 1. Alvorens een bij een diepboring behorend boorgat wordt verlaten, moeten de delfstofhoudende lagen en de delfstofafzettingen, voor zover daaraan door water schade kan worden toegebracht, waterdicht zijn afgesloten; de plaats van een dergelijk boorgat moet aan de hand van de krachtens artikel 128, vierde lid, of 134, derde lid, aangewezen bescheiden kunnen worden nagegaan.

2. Van het verlaten van een boorgat als in het eerste lid bedoeld moet binnen 14 dagen schriftelijk mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 138. Wanneer de ondergrondse werken in hun geheel of een belangrijk gedeelte daarvan voor langer dan zes maanden worden verlaten, moet hiervan, zo mogelijk tenminste een maand tevoren, schriftelijk mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 139. Het is verboden enig gedeelte van de ondergrondse werken te verlaten, voordat dit is opgemeten en in tekening gebracht en de metingen in het meetregister zijn vermeld.

Artikel 140. Wanneer in strijd met het in artikel 139 bepaalde is gehandeld, kan Onze Minister bevelen de door hem aangewezen verlaten gedeelten van de ondergrondse werken, voor zover deze ontoegankelijk zijn, weder toegankelijk te maken voor het alsnog doen verrichten van metingen als in dat artikel bedoeld.

Artikel 141. De artikelen 139 en 140 zijn niet van toepassing indien langer verblijf ter plaatse gevaar oplevert; alsdan moet het nog niet opgemeten gedeelte van de ondergrondse werken onmiddellijk na het verlaten zo nauwkeurig mogelijk op de betrokken plannen worden aangegeven, mede op grond van gegevens van personen, die het laatst ter plaatse waren, en moet van het een en ander melding worden gemaakt in het meetregister.

Artikel 142. 1. Alvorens een gedeelte van de ondergrondse werken wordt verlaten, moeten voldoende maatregelen zijn genomen in het belang van de luchtverversing en om het uit-treden van gevaarlijke gassen en het optreden van water- of drijfzanddoorbraken te voorkomen, en, indien gevaar voor broei

aanwezig is, voldoende maatregelen om het optreden hiervan te voorkomen.

2. Tijdelijk of voorgoed verlaten gedeelten, die nog toegankelijk zijn, moeten voldoende worden geventileerd of anderszodanig worden afgesloten, dat zij niet zonder het gebruiken van geweld kunnen worden betreden.

3. Het is aan onbevoegden verboden de afsluitingen te verbreken of de betrokken gedeelten te betreden.

Artikel 143. Buiten gebruik gestelde schachten moeten op doelmatige wijze zijn afgesloten; de plaats van een dergelijke schacht moet aan de hand van de krachtens artikel 128, vierde lid, of 134, derde lid, aangewezen bescheiden kunnen worden nagegaan.

HOOFDSTUK IX

De veiligheid

§ 1. Algemeen

Artikel 144. 1. Bij elke mijnonderneming moeten een of meer doelmatig georganiseerde veiligheidsdiensten zijn belast met:

- het overwegen en voorbereiden van maatregelen, die met betrekking tot de veiligheid dienen te worden genomen;
- het doen van voorstellen daaromtrent aan de bestuurders;
- het toezien op de uitvoering van de door of vanwege de bestuurders terzake genomen beslissingen.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 145. 1. Het is verboden op of in een mijn- of op een boorwerk alcoholhoudende drank mede te nemen, bij zich te hebben of te gebruiken.

2. Een persoon, die onder invloed van alcoholhoudende drank verkeert, moet de toegang tot een mijn- of een boorwerk worden ontzegd; indien hij zich reeds aldaar bevindt, moet hij onmiddellijk van dat werk worden verwijderd.

3. Voor de toepassing van de voorgaande leden wordt met alcoholhoudende drank gelijkgesteld elke stof, door het gebruik waarvan iemands geestelijke of lichamelijke gesteldheid zodanig wordt beïnvloed, dat daardoor gevaar voor de veiligheid kan ontstaan.

4. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 146. 1. Wanneer de algemene veiligheid dan wel de veiligheid op of in een mijnwerk, op een boorwerk of op een terrein, waar mijnbouwkundige onderzoeken worden verricht, op enige wijze wordt bedreigd, alsmede wanneer een of meer personen zich in levensgevaar bevinden of bevonden hebben, zomede wanneer instortingen of andere belangrijke voorvallen hebben plaats gehad, die de veiligheid in gevaar hebben gebracht of hadden kunnen brengen, moet hiervan onverwijld mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. Gelijke kennisgeving moet, voor zover het ondergrondse werken betreft, worden gedaan aan de betrokken, overeenkomstig artikel 332 tot controle toegelaten, arbeider-conroleur.

Artikel 147. 1. Wanneer naar het oordeel van Onze Minister hetzij voor de algemene veiligheid, hetzij voor de veiligheid op of in een mijnwerk of op een boorwerk of op een terrein, waar mijnbouwkundige onderzoeken worden verricht, gevaar bestaat, kan hij maatregelen ter afwending van dat gevaar voorschrijven, de bestuurders van de betrokken mijnonderneming — behoudens in geval van onmiddellijk dreigend gevaar — gehoord.

2. Bij onmiddellijk dreigend gevaar zijn ook de in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen bevoegd maatregelen te doen nemen. De bestuurders kunnen zich daaromtrent tot Onze Minister wenden, die de beslissing van de ambtenaar onverwijld bevestigt, wijzigt of intrekt.

Artikel 148. Het tewerkstellen van één enkele arbeider op een afgelegen werkpunt is slechts toegestaan, indien voor de veiligheid van deze arbeider op doelmatige wijze wordt gewaakt.

Artikel 149. Wanneer twee of meer arbeiders tot een groep verenigd arbeid verrichten, moet een van hen zijn aangewezen, teneinde toe te zien op al hetgeen nodig is om gevaar voor ongevallen te keren en de vereiste maatregelen te nemen.

Artikel 150. 1. Iedere arbeider moet zich vóór de aanvang van zijn werkzaamheden van de veiligheid op zijn werkpunt overtuigen.

2. Bij onmiddellijk dreigend gevaar moet het werk terstond worden gestaakt en de werkplaats zo nodig worden verlaten en moet van een en ander onverwijld mededeling worden gedaan aan de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon. Waar personen in gevaar zijn moet het nodige worden verricht tot afwending van het gevaar.

3. De voorman van elke groep moet aan de voorman van de daaropvolgende groep alle bijzonderheden mededelen, die in zijn werktijd zijn voorgevallen of waargenomen, voor zover deze op de veiligheid van invloed kunnen zijn. Zo nodig moet deze mededeling ter plaatse van het voorvallen of waarnemen der bijzonderheden geschieden.

4. In geval een mededeling als bedoeld in het derde lid niet kan geschieden vóór het overnemen van de arbeid door de eerstvolgende groep, moeten de desbetreffende bijzonderheden worden medegedeeld aan de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon, die ervoor zorg draagt, dat zij tijdig ter kennis van de voorman van eerderbedoelde groep worden gebracht.

5. Het derde en het vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing op personen, die zelfstandig op een werkpunt werkzaam zijn.

Artikel 151. Een ieder is verplicht bij het verrichten van arbeid de zorgvuldigheid te betrachten, die noodzakelijk is, teneinde het optreden van gevaar te voorkomen.

Artikel 152. 1. Een arbeider, die werkzaamheden verricht, waarbij kennelijk gevaar bestaat, dat zijn kleren of hoofdhaar door enig deel van een drijfwerk of werktuig worden gegrepen, moet de beschikking hebben over doelmatige kleding en doelmatige hoofdbedekking.

2. Op een plaats, waar kennelijk gevaar bestaat voor verwonding, moet een ieder de beschikking hebben over doelmatige beveiligings- of hulpmiddelen en over zodanige en van zodanige stof vervaardigde kleding en andere middelen, dat bij gebruik van het een en ander het gevaar zoveel mogelijk is afgewend.

3. De in de voorgaande leden bedoelde kleding en middelen moeten overeenkomstig hun bestemming worden gedragen en gebruikt.

§ 2. Bovengrondse werken en boorwerken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 153. 1. Gebouwen en andere opstallen, alsmede vaartuigen en andere drijvende inrichtingen, met alles wat daartoe behoort, moeten in zodanige toestand verkeren, dat zij geen gevaar kunnen veroorzaken.

2. Voldoende maatregelen moeten worden genomen om het instorten, omvallen of breken van in aanbouw, herstelling, onderhoud, verbouwing of sloping zijnde gebouwen of constructie- of kunstwerken, of van de daarbij toegepaste stut- en hulpconstructies, te voorkomen en om de arbeiders zoveel mogelijk tegen ongevallen als gevolg daarvan te beschermen.

3. Een steiger of stelling, met alles wat daartoe behoort, moet voldoen aan de eis van goed en veilig werk. Zij moet voorts zodanig zijn bevestigd en samengesteld, dat bij normaal gebruik geen der onderdelen zich kan verplaatsen.

4. Vloeren, trappen, ladders, klimijzers, bordessen, gaanderijen, steigers, stellingen, afdekkingen van vloeropeningen, putdeksels, loopbruggen en glij-, loop- en kruiplanken moeten zijn vervaardigd van deugdelijk materiaal en in goede staat van onderhoud verkeren. Zij moeten voldoende breed en voldoende sterk zijn in verband met de belasting, waaraan zij zullen worden onderworpen. Zij moeten zodanig zijn gemaakt, dat geen onderdeel in sterke mate of ten opzichte van een ander onderdeel ongelijkmatig kan doorbuigen. Voor zover zij gevaar opleveren, moeten daartegen doelmatige voorzieningen zijn getroffen.

5. Een heistelling, met alles wat daartoe behoort, moet voldoen aan de eis van goed en veilig werk en in goede staat van onderhoud verkeren.

6. Het ontwerpen, berekenen en construeren van constructiewerken en van stut- en hulpconstructies moet vakkundig en met zorg geschieden en wel zodanig, dat deze constructiewerken, stut- en hulpconstructies voldoen aan de eis van goed en veilig werk. Een volledig overzicht moet worden opgesteld van de ongunstigste in de constructies berekende krachten en spanningen en van de wijze, waarop de krachten op de ondersteuning worden overgebracht. Laatstgenoemde krachten moeten door de ondersteuning kunnen worden opgenomen, zonder bezwaar voor het gehele bouwwerk.

Artikel 154. 1. Voor het verrichten van arbeid, waarbij het gevaar bestaat van een hoogte van 2,50 meter of meer te vallen, of gevaar voor bedwelmeling, verstikking, vergiftiging, verbranding of verdrinking als gevolg van een val, moet een doelmatige steiger, stelling of werkvloer dan wel een doelmatig bordes zijn aangebracht, tenzij het arbeid betreft, welke op voldoende veilige wijze staande op een ladder kan worden verricht. Indien genoemde voorzieningen niet of slechts ten dele kunnen worden getroffen, moet tot afwending van het gevaar gebruik worden gemaakt van doelmatige veiligheidsgordels, vangnetten of dergelijke, tenzij het gebruik hiervan uit een oogpunt van veiligheid niet dienstig is.

2. Bij werkzaamheden in bunkers, kokers of dergelijke ruimten, waar gevaar bestaat te worden bedolven onder instortend materiaal of gevaar voor afstorten, moeten zij, die deze werkzaamheden verrichten, met behulp van doelmatige veiligheidsgordels op veilige wijze zijn aangebonden en moet een voldoende aantal personen aanwezig zijn om hen in geval van gevaar buiten die ruimten te kunnen brengen.

3. Bij het maken van groeven, sleuven, tunnels, gangen, kuilen en putten moeten doelmatige voorzorgsmaatregelen worden genomen en doelmatige hulpmiddelen worden gebruikt, welke voldoende waarborgen geven tegen het gevaar voor verzakken, afkalven, verschuiven of instorten.

4. Bij het storten of afgraven van grond, mergel, gesteente, veen, kunstmest, delfstoffen, afval en dergelijke moeten doelmatige voorzorgsmaatregelen worden genomen en doelmatige hulpmiddelen worden gebruikt, welke voldoende waarborgen geven tegen het gevaar van verzakken, afkalven, verschuiven, instorten of afstorten.

5. Het plaatsen, opstapelen en van stapel nemen van voorwerpen of stoffen moet zodanig geschieden, dat onverhoeds omvallen of verzakken van de voorwerpen, de stoffen of de stapel zoveel mogelijk wordt voorkomen; zo nodig moeten tegen onverhoeds omvallen of verzakken doelmatige voorzorgsmaatregelen worden genomen.

6. Tegen het gevaar te worden getroffen door vallende of wegvliegende voorwerpen moeten doelmatige voorzorgsmaatregelen worden genomen.

Artikel 155. 1. Het is verboden een ruimte, die geen natuurlijke of kunstmatige ventilatie heeft of die moeilijk toegankelijk is, zoals een put, riool, gashouder of reservoir, dan wel een andere min of meer besloten ruimte, te betreden of daarin te verblijven, tenzij door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming daartoe schriftelijk toestemming

is verleend. Aan deze toestemming worden zodanige voorwaarden verbonden, dat de veiligheid voldoende is gewaarborgd. Het geschrift, dat de toestemming bevat, moet berusten bij de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon.

2. Alvorens toestemming als in het eerste lid bedoeld wordt verleend, moet uit een doelmatig onderzoek zijn gebleken, dat in de betrokken ruimte, boven de veilig toelaatbare concentratie, geen stof aanwezig is of gevaarlijke of schadelijke gassen of dampen voorkomen, dan wel de lucht aldaar uit anderen hoofde voor inademing niet ongeschikt is. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen, teneinde te voorkomen, dat tijdens het verblijf in de ruimte, boven de veilig toelaatbare concentratie, zich stof ontwikkelt of verspreidt of gevaarlijke of schadelijke gassen of dampen zich ontwikkelen of verspreiden, dan wel de lucht uit anderen hoofde voor inademing ongeschikt wordt.

3. Wanneer aan het in het tweede lid gestelde vereiste voor het verlenen van toestemming redelijkerwijs niet kan worden voldaan en het betreden van een ruimte als in het eerste lid bedoeld, waarin, boven de veilig toelaatbare concentratie, stof aanwezig kan zijn of gevaarlijke of schadelijke gassen of dampen kunnen voorkomen, dan wel de lucht uit anderen hoofde voor inademing ongeschikt kan zijn, niettemin noodzakelijk is, mag toestemming desondanks worden verleend, doch onder de voorwaarde, dat van doelmatige beschermingsmiddelen wordt gebruik gemaakt.

4. Bij verblijf in een ruimte als in het eerste lid bedoeld moeten een voldoende aantal personen en doelmatige middelen in de onmiddellijke nabijheid van de ruimte aanwezig zijn om de daarin aanwezige persoon of personen in geval van gevaar onverwijld buiten de ruimte te kunnen brengen.

Artikel 156. Het is verboden diepboringen te verrichten, waardoor de veiligheid in of op een bestaand mijn- of boorwerk kan worden bedreigd.

Afdeling 2. Bijzondere bepalingen voor boorwerken

Artikel 157. 1. De terreinen van boorwerken dienen goed zichtbaar te zijn afgescheiden van de omgeving.

2. Aardolie- en aardgasputten, welke door in de produktieve laag of lagen heersende drukken spuitend produceren of kunnen produceren, zomede door Onze Minister aan te wijzen andere onderdelen van boorwerken, moeten doelmatig worden omrasterd, verlicht, bewaakt en beveiligd.

3. De bij de produktie van aardolie of aardgas gebruikte inrichtingen moeten doelmatig en veilig zijn samengesteld.

Artikel 158. 1. In door Onze Minister te bepalen gevallen mogen diepboringen slechts op veilige afstand van elkaar worden verricht.

2. Diepboringen mogen niet worden verricht en door Onze Minister aan te wijzen onderdelen van boorwerken mogen niet worden tot stand gebracht of in stand gehouden binnen een door hem te bepalen afstand van onderdelen van boorwerken, waar zich een stookplaats of een andere inrichting voor het maken van open vuur bevindt.

3. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen ter verzekering van de veiligheid der bij een diepboring en in de nabijheid daarvan aanwezige personen.

4. Indien opsporing of winning van aardolie of aardgas doel van een diepboring is of indien enige aanwijzing bestaat, dat aardolie of aardgas bij een diepboring kan worden aangetroffen, moeten doelmatige maatregelen worden genomen, teneinde de bij de diepboring betrokken personen op de hoogte te brengen van de gevaren, aan de aanwezigheid van aardolie en aardgas verbonden.

5. Een nog niet voltooide diepboring, waarbij een aardolie- of aardgashoudende laag is aangeboord en waarop tijdelijk niet wordt gewerkt, moet voldoende worden bewaakt.

6. Onze Minister kan van het in het vijfde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 159. Het is verboden duikerarbeid te verrichten zonder vergunning van Onze Minister.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 160. De ondergrondse werken en de daarin aanwezige inrichtingen moeten in veilige toestand verkeren. De aldaar toegepaste werkwijzen moeten voldoen aan de eis van goed en veilig werk.

Artikel 161. Er moeten voldoende maatregelen worden genomen tegen als gevolg van de winning optredende gevaren.

Artikel 162. Bij het verrichten van boringen van de ondergrondse werken naar het dekterrein moeten voldoende maatregelen worden genomen tegen water- en drijfzanddoorbraken.

Artikel 163. 1. Wanneer de mogelijkheid te voorzien is, dat tengevolge van het voortdrijven van een werkplaats een verbinding wordt tot stand gebracht met een ruimte, die water dan wel gevaarlijke of voor de gezondheid schadelijke gassen kan bevatten, of wanneer gevaar voor een waterdoorbraak of voor uitstroming van gevaarlijke of voor de gezondheid schadelijke gassen uit anderen hoofde te duchten is, moet worden voorgeboord en moeten doelmatige maatregelen worden genomen ter verzekering van de veiligheid en de gezondheid, een en ander onverminderd het in de artikelen 162, 164 en 194 bepaalde.

2. Ten aanzien van een waterreservoir moeten voldoende maatregelen ter voorkoming van doorbraken worden genomen.

3. De plaatsen, waar waterdoorbraken of gasuitstromingen hebben plaats gevonden, moeten op de mijnplannen, welke daarvoor in aanmerking komen, onderscheidenlijk met het teken (W) of het teken (G) worden aangegeven.

Artikel 164. Naderen de werkzaamheden oude werken, storingen of waterhoudende gedeelten, dan moet tijdig worden voorgeboord en moeten tijdig voldoende maatregelen worden genomen ter voorkoming van gevaar.

Artikel 165. 1. Bij werkzaamheden in schachten, in tussenschachten of andere opbraken of in bunkers of kokers, alsmede bij de aanleg daarvan, moeten doelmatige werkvloeren of steigers worden aangebracht en doelmatige voorzieningen tegen afstorten worden getroffen.

2. Zijn de werkzaamheden echter van korte duur, dan kan worden volstaan met het veilig gebruiken van doelmatige gordels.

3. Bij werkzaamheden als in het eerste lid bedoeld moeten tevens doelmatige maatregelen worden genomen om de arbeiders tegen vallende voorwerpen te beveiligen.

Artikel 166. 1. Hellingen, bunkers en kokers moeten zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat de veiligheid voldoende is gewaarborgd.

2. Ten aanzien van hun toegangen en openingen moeten doelmatige veiligheidsmaatregelen worden genomen.

HOOFDSTUK X

Ontploffbare en andere gevaarlijke stoffen

Artikel 167. 1. Het vervoer, het laden, het lossen en het zich ontdoen van ontplofbare stoffen of van andere in artikel 2, eerste lid, van de Wet Gevaarlijke Stoffen (*Stb.* 1963, 313) bedoelde gevaarlijke stoffen moeten onder toezicht van een daartoe aangewezen deskundig persoon op veilige en doelmatige wijze geschieden door personen, die voldoende met de gevaren van die stoffen bekend zijn.

2. Het is verboden zich van gevaarlijke stoffen als in het eerste lid bedoeld te ontdoen zonder tijdig voorafgaande, doelmatige kennisgeving aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 168. 1. Het is verboden ontplofbare stoffen of ontstekingsmiddelen te gebruiken, die niet door Onze Minister zijn goedgekeurd.

2. Het is voorts verboden ontplofbare stoffen of ontstekingsmiddelen te gebruiken op de bovengrondse werken, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken van de oppervlakte af, tenzij Onze Minister daartoe vergunning heeft verleend.

3. Ontplofbare stoffen en ontstekingsmiddelen moeten doelmatig en op veilige wijze worden gebruikt.

Artikel 169. 1. Voldoende maatregelen moeten worden genomen, dat alleen deugdelijke ontplofbare stoffen en ontstekingsmiddelen voor gebruik ter beschikking worden gesteld.

2. Onze Minister bepaalt voor elke soort ontplofbare stof en voor elke soort ontsteker de maximale tijdsduur van opslag.

3. Ontplofbare stoffen en ontstekers, welke niet meer deugdelijk zijn of waarvoor de krachtens het tweede lid bepaalde tijdsduur is verstreken, moeten op veilige wijze worden verwijderd en zo nodig vernietigd.

4. De Inspecteur-Generaal der Mijnen kan op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij een mijnbouwkundig onderzoek aanwezige ontplofbare stoffen en ontstekers doen onderzoeken. De hiervoor nodige monsters moeten gratis te zijner beschikking worden gesteld.

Artikel 170. 1. Het is verboden zonder vergunning van Onze Minister in de ondergrondse werken een magazijn voor ontplofbare stoffen of ontstekers aan te leggen, in te richten of in gebruik te nemen en in gebruik te houden.

2. Bij de aanvraag om vergunning voor het aanleggen van een magazijn moeten duidelijke tekeningen worden overgelegd, waaruit de ligging en de inrichting van het magazijn blijken, alsmede een opgave van de hoeveelheden en soorten ontplofbare stoffen of ontstekers, welke in het magazijn zullen worden opgeborgen.

3. Het in het tweede lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing op aanvragen om vergunning voor het inrichten, in gebruik nemen of in gebruik houden van een magazijn.

4. Het is aan andere personen dan hen, die belast zijn met de uitgifte of het vervoer van of het toezicht op ontplofbare stoffen en ontstekers, verboden een magazijn als in het eerste lid bedoeld te betreden.

Artikel 171. 1. De uitgifte van ontplofbare stoffen en ontstekers mag uitsluitend geschieden:

a. door daartoe aangewezen betrouwbare personen of door doelmatige zelfbediening;

b. aan personen, die tot schieten bevoegd zijn.

2. De uitgifte moet op veilige en doelmatige wijze plaats hebben.

3. Van de uitgifte moet aantekening worden gehouden in een register, waarvan het model door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 172. Het medenemen van ontplofbare stoffen en ontstekers uit een magazijn en het overbrengen naar de werkpunten en omgekeerd, zomede het bewaren bij de werkpunten, moeten op veilige en doelmatige wijze geschieden.

Artikel 173. 1. Het is aan anderen dan de daartoe aangewezen personen verboden schietwerkzaamheden te verrichten.

2. Aangewezen mogen uitsluitend worden personen, die voldoende betrouwbaarheid en geschiktheid bezitten en die tevens met goed gevolg een examen hebben afgelegd, dat in het bijzonder op de door hen te verrichten schietwerkzaamheden betrekking had.

3. De Inspecteur-Generaal der Mijnen moet in de gelegenheid worden gesteld een door hem aangewezen ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen bij het examen tegenwoordig te doen zijn.

4. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen moet opgave worden gedaan van door Onze Minister bepaalde gegevens over de tot het verrichten van schietwerkzaamheden aangewezen personen.

5. Op elk mijn- en elk boorwerk, zomede bij elk mijnbouwkundig onderzoek moet tenminste één voldoende geïnstrueerd en deskundig persoon met de dagelijkse controle op de schietwerkzaamheden zijn belast.

Artikel 174. Voor en na het afvuren van ladingen moeten doelmatige veiligheidsmaatregelen worden genomen.

HOOFDSTUK XI

Maatregelen tegen brand en ontploffing

§ 1. Algemeen

Artikel 175. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen ter voorkoming van brand- en ontplofingsgevaar.

Artikel 176. 1. Op mijn- en boorwerken moeten op door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aan te wijzen plaatsen aanwezig zijn:

a. een voldoende aantal doelmatige en voor onmiddellijk gebruik gereed zijnde brandblusmiddelen;

b. een of meer doelmatig samengestelde groepen van in het gebruik van brandblusmiddelen als onder a bedoeld voldoende geoefende personen;

c. een doelmatig register van die personen en de door hen gehouden oefeningen.

2. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen dient jaarlijks een op het volgende kalenderjaar betrekking hebbend brandbestrijdingsplan voor alle tot de betrokken mijnonderneming behorende mijn- of boorwerken te worden toegezonden; het moet tenminste 14 dagen vóór de aanvang van het betrokken kalenderjaar in zijn bezit zijn.

3. In geval in de loop van enig kalenderjaar met de aanleg van een mijn- of boorwerk wordt begonnen, dient tijdig tevoren een op dat jaar en dat werk betrekking hebbend brandbestrijdingsplan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen te worden toegezonden.

4. Onze Minister bepaalt, welke gegevens in een brandbestrijdingsplan moeten zijn vermeld.

5. Onze Minister kan voor een door hem aangewezen mijn- of boorwerk van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen; hij kan daarbij goedkeuren, dat bepaalde mijnondernemingen voor de uitvoering van het in dat lid bepaalde een gemeenschappelijke brandbestrijdingsdienst vormen.

Artikel 177. 1. Met betrekking tot het opstellen, bewaren en vervoeren van flessen en andere vaten, die gassen in samengeperste, tot vloeistof verdichte of onder druk in vloeistof opgeloste toestand bevatten, en de op die flessen en andere vaten te gebruiken afsluiters en andere appendages moeten ter voorkoming van gevaar voldoende voorzieningen zijn getroffen en doelmatige maatregelen zijn genomen.

2. Bedoelde flessen en andere vaten moeten van een voldoende aanduiding betreffende hun inhoud zijn voorzien.

Artikel 178. Op of nabij een plaats en in of nabij een ruimte, waar ontplofbare of licht ontvlambare stoffen kunnen ontstaan of kunnen worden verkregen, behandeld, verwerkt, gebezigd, vervoerd of opgeslagen, moeten doelmatige en in goede staat van onderhoud verkerende middelen voor brandblussing of branddoving beschikbaar zijn, die telkens na verloop van ten hoogste een jaar op hun bruikbaarheid moeten worden onderzocht.

§ 2. Bovengrondse werken en boorwerken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 179. 1. Het is verboden met vuur en ontplofbare of licht ontvlambare stoffen op niet veilige wijze om te gaan.

2. Ten aanzien van een plaats of een ruimte, waar stoffen, voor welke verhoogd brandgevaar bestaat, worden verkregen, behandeld, verwerkt, gebezigd, vervoerd of opgeslagen, moeten doelmatige maatregelen worden genomen ter voorkoming van brand.

3. Ten aanzien van een plaats of een ruimte, waar stoffen, die direct of indirect gevaar voor ontploffing kunnen veroorzaken, worden verkregen, behandeld, verwerkt, gebezigd, vervoerd of opgeslagen, en ten aanzien van de naaste omgeving daarvan, moeten doelmatige maatregelen worden genomen ter voorkoming van ontploffing. Deze stoffen mogen aldaar niet in een grotere hoeveelheid voorhanden worden gehouden dan voor de goede gang van het werk is vereist en bij een werkpunt niet in grotere hoeveelheid dan voor het gebruik op één dag nodig is.

4. Uitsluitend bij noodzakelijke werkzaamheden van tijdelijke aard mag op plaatsen of in ruimten als in het tweede of het derde lid bedoeld en in de naaste omgeving daarvan open vuur worden gebruikt, doch dan is voor deze werkzaamheden in elk afzonderlijk geval een schriftelijke toestemming van de bedrijfsleiding vereist, waarin doelmatige veiligheidsmaatregelen moeten zijn aangegeven.

5. Het is verboden op plaatsen of in ruimten als in het tweede of het derde lid bedoeld en in de naaste omgeving daarvan te roken.

6. De krachtens artikel 3, met betrekking tot de in het tweede en derde lid bedoelde maatregelen, door Onze Minister vastgestelde nadere regelen moeten onder meer betrekking hebben op:

- a. de wijze van verlichting;
- b. het aanwezig hebben van gereedschap, apparaten, werktuigen, voertuigen of onderdelen daarvan;
- c. het bij zich hebben van rookmateriaal, rookgereedschap, lucifers, aanstekers of andere middelen om vuur te verwekken.

Deze regelen kunnen, voor wat het onder *b* en *c* gestelde betreft, een verbod inhouden.

7. Onze Minister kan van het in het tweede, derde en vierde lid bepaalde ontheffing verlenen, alsook met betrekking tot het aldaar bepaalde nadere regelen stellen.

8. Op bovengrondse werken en op of bij boorwerken moeten op door Onze Minister aan te wijzen plaatsen doelmatige aanduidingen worden aangebracht van krachtens het zesde lid gestelde verboden, alsmede van het aanwezige gevaar en moeten de betrokken terreingedeelten doelmatig worden aangegeven.

Artikel 180. Een acetyleenontwikkelaar moet zodanig zijn opgesteld en worden bediend, dat:

- a. noch in de ruimte, waarin deze zich bevindt, noch in andere ruimten acetyleen gas zich in die mate kan ophopen, dat met de lucht een explosief mengsel kan worden gevormd;
- b. ontsteking van eventueel ontsnapt gas met zekerheid wordt voorkomen.

Artikel 181. De door Onze Minister daartoe aangewezen onderdelen van bovengrondse werken en boorwerken dienen doelmatig te zijn geaard of anderszins tegen blikseminslag te zijn beveiligd.

Afdeling 2. Bijzondere bepalingen voor bovengrondse werken

Artikel 182. 1. Onverminderd het elders in dit reglement bepaalde, moeten gebouwen en opstallen, die onmiddellijk aan de schachtmond grenzen of ten opzichte daarvan zodanig zijn gelegen, dat bij brand in die gebouwen of opstallen rook of schadelijke gassen of dampen in de ondergrondse werken zouden kunnen geraken, van onbrandbaar materiaal vervaardigd en van een voldoende brandwerende constructie zijn.

2. In gebouwen en opstallen als in het eerste lid bedoeld en op terreinen met een overeenkomstige ligging mogen geen stoffen worden bewaard, die licht ontvlambaar of zeer gemakkelijk

brandbaar zijn, of die, al dan niet bij verhitting, voor de gezondheid schadelijke gassen of dampen afgeven. Dergelijke gebouwen en opstallen mogen zonder vergunning van Onze Minister niet door middel van open vuur worden verwarmd.

Artikel 183. 1. Een schacht moet aan of nabij de mond te allen tijde onmiddellijk voldoende brandwerend en voldoende luchtafsluitend kunnen worden gesloten.

2. Wanneer brand uitbreekt of een andere oorzaak optreedt, waardoor rook, schadelijke gassen of schadelijke dampen een schacht zouden kunnen bereiken, moeten terstond doelmatige maatregelen worden genomen om de veiligheid van de in de ondergrondse werken verblijvende personen zo afdoende mogelijk te verzekeren.

3. Onze Minister kan voor schachten in aanleg van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 184. 1. Het is verboden op de bovengrondse werken, binnen een afstand van drie meter van de schacht of in de schachtboks, te roken of aldaar open vuur te gebruiken.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen voor bepaalde plaatsen van het in het eerste lid bepaalde, voor wat betreft het gebruik van open vuur, ontheffing verlenen.

Artikel 185. 1. Tegen het ontstaan van brand in een stort moeten voldoende voorzorgsmaatregelen worden genomen.

2. Het is verboden gloeiende as of slakken op of nabij een stort te brengen.

3. Een brandende stort moet doelmatig worden omheind en van waarschuwingsborden worden voorzien.

4. Van het in brand geraken van een stort moet onverwijld mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 186. 1. De bekleding van schachten en van tussenschachten en andere opbraken, benevens alle daarin aanwezige ondersteuning en inrichtingen, met uitzondering van de geleidingsbomen en keerbalken voor de onderkabel, moeten brandvrij zijn.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen:

- a. ten behoeve van herstelwerkzaamheden in tussenschachten of andere opbraken;
- b. voor opbraken, die niet hoger zijn dan 10 meter.

3. Indien zodanige ontheffing is verleend met betrekking tot de bekleding van tussenschachten of andere opbraken, moet de steengang onderscheidenlijk de steen- of grondgalerij, waarin de betrokken tussenschacht of andere opbraak is gelegen, over een door Onze Minister te bepalen afstand brandvrij worden ondersteund en bekleed of anderszins voldoende tegen brand worden beveiligd.

4. In geval de bekleding van een tussenschacht of andere opbraak of daarin aanwezige ondersteuning of inrichtingen bij het in werking treden van dit reglement niet voldoen aan het in het eerste lid bepaalde, is dit tot een door Onze Minister te bepalen tijdstip daarop niet van toepassing. In dit geval is het bij of krachtens het derde lid bepaalde tot dat tijdstip daarop van overeenkomstige toepassing.

Artikel 187. 1. De laadplaatsen van schachten, de steengangen, welke naar schachten leiden, en alle andere open ruimten nabij schachten moeten over een afstand van 100 meter, gerekend van de schacht af en gemeten langs de as van de betrokken ondergrondse werken, brandvrij zijn ondersteund en bekleed.

2. Op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen moeten brandvrije zones van voldoende lengte zijn ingericht.

3. Voldoende maatregelen moeten worden genomen om het ontstaan en in voorkomend geval het zich uitbreiden van een brand te voorkomen.

Artikel 188. 1. Het is verboden opvullingsmateriaal, waarvan gevaar voor brand door broeiing of zelfontbranding te duchten is, in de ondergrondse werken te gebruiken.

2. In tot zelfontbranding geneigde lagen moet het gevaar voor brand door doelmatige inrichting van de ontginning zoveel mogelijk worden afgewend en moeten ter opsporing van mogelijk aanwezige broei- of brandhaarden voldoende maatregelen worden genomen. Plaatsen, waar zich zelfontbranding of broei heeft voorgedaan, dienen op de daarvoor in aanmerking komende mijnplannen met het teken (B) te worden aangeduid.

3. Artikel 179, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 189. Het is verboden in de ondergrondse werken te roken, zomede rookmateriaal, rookgereedschap, lucifers of aanstekers mede te nemen of bij zich te hebben.

Artikel 190. 1. Het is verboden open vuur te gebruiken in de ondergrondse werken.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen voor bepaalde plaatsen van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 191. 1. Ondergrondse werken of gedeelten van ondergrondse werken, waarin kolenstof optreedt, dat aanleiding kan geven tot een kolenstofontploffing, moeten op doelmatige wijze worden beveiligd.

2. Elke luchtafdeling, in de zin van artikel 206, moet afzonderlijk doelmatig worden beveiligd.

Artikel 192. Ten aanzien van mijnwerken of gedeelten daarvan, die bijzondere gevaren voor mijngas- of kolenstofontploffingen of voor zelfontbranding opleveren, moeten doelmatige maatregelen worden genomen ter afwending van die gevaren en ter beperking van de gevolgen daarvan.

Artikel 193. 1. Zodra een kolenstof- of mijngasontploffing of een mijngasontbranding, hoe gering ook, heeft plaats gevonden, dan wel een andere ontbranding, welke met de ter plaatse ter beschikking staande middelen niet terstond kon worden gedoofd, moet het werk ter plaatse, voor zover niet bestaande in reddingswerkzaamheden, worden gestaakt en moeten de uittrekkende luchtwegen van het betrokken deel van de ondergrondse werken geheel worden ontruimd.

2. De Inspecteur-Generaal der Mijnen en de betrokken, overeenkomstig artikel 332 tot controle toegelaten, arbeidercontroleur moeten onverwijld van de ontploffing of ontbranding in kennis worden gesteld.

Artikel 194. 1. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen om gasuitbarstingen zoveel mogelijk te voorkomen.

2. Zodra een gasuitbarsting heeft plaats gevonden, moet het werk ter plaatse, voor zover niet bestaande in reddingswerkzaamheden, worden gestaakt en moeten de uittrekkende luchtwegen van het betrokken deel van de ondergrondse werken op doelmatige wijze worden gecontroleerd.

3. Artikel 193, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XII

De luchtverversing in de ondergrondse werken

Artikel 195. De luchtverversing moet zodanig zijn, dat ten minste 3 m³ verse lucht per man en per minuut aan de ondergrondse werken wordt toegevoerd.

Artikel 196. 1. De hoeveelheid verse lucht, die aan ieder deel van de ondergrondse werken wordt toegevoerd, moet ten minste 2 m³ per man en per minuut bedragen.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen voor door hem aangewezen mijnwerken of gedeelten van mijnwerken een hoger minimum vaststellen.

Artikel 197. 1. Wanneer de natuurlijke luchtverversing niet voldoende voorziet in de behoefte aan verse lucht als in artikel 195 omschreven, moet zij worden versterkt door ten minste één doelmatige hoofdventilator met doelmatige en veilige energievoorziening.

2. In geval het eerste lid toepassing vindt, moet tevens een doelmatige reserve-hoofdventilator met doelmatige en veilige energievoorziening zijn opgesteld.

3. Een hoofdventilator moet zijn voorzien van een drukmeter, alsmede — behoudens indien deze hoofdventilator onder voortdurend toezicht staat — van een installatie, welke het stilstaan doet blijken.

4. Ondergronds geplaatste ventilatoren, welke dienen om de doorgaande luchtstroom te versterken, moeten doelmatig zijn opgesteld.

5. Onze Minister kan van het in het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 198. 1. De hoeveelheid lucht en de snelheid van de luchtstroom moeten zodanig zijn, dat het vrijkomende mijngas zo snel mogelijk voldoende wordt verdund en afgevoerd.

2. Het meer dan 10° doen dalen van de luchtstroom is alleen toegestaan met inachtneming van door Onze Minister te stellen nadere regelen.

Artikel 199. Wanneer in een deel van de ondergrondse werken zich plaatselijk mijngas heeft verzameld in een hogere concentratie dan het krachtens artikel 200 voor dat deel geldende percentage, moet de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon hiervan terstond in kennis worden gesteld. Deze moet maatregelen nemen om het mijngas op veilige wijze afdoende te verwijderen of te isoleren.

Artikel 200. 1. Wanneer in een deel van de ondergrondse werken de hoedanigheid van de lucht door bijmenging van mijngas zodanig wordt beïnvloed, dat het mijngasgehalte in de doorgaande luchtstroom regelmatig hoger is dan 1½%, moet alle arbeid ter plaatse worden gestaakt en het betrokken deel der ondergrondse werken worden verlaten.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, mogen werkzaamheden tot verbetering van de luchtverversing worden voortgezet, mits doelmatige maatregelen ter verzekering van de veiligheid en de gezondheid zijn genomen.

3. Van het staken van de arbeid ingevolge het eerste lid moet aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld worden kennis gegeven.

4. De normale werkzaamheden mogen niet worden hervat, voordat de toestand naar het oordeel van de bedrijfsleiding afdoende is verbeterd.

5. Onze Minister kan in bijzondere gevallen voor een door hem aangewezen deel van de ondergrondse werken van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen, echter uitsluitend onder de voorwaarde, dat de arbeid ter plaatse wordt gestaakt en het betrokken deel wordt verlaten, in geval het mijngasgehalte in de doorgaande luchtstroom regelmatig hoger is dan een bij de desbetreffende beschikking vast te stellen percentage van ten hoogste 2%.

Artikel 201. 1. Wanneer in verschillende delen van de ondergrondse werken het mijngasgehalte in de doorgaande luchtstroom regelmatig hoger is dan het krachtens artikel 200 geldende percentage, moet stelselmatige afzuiging worden toegepast, indien daarvan redelijkerwijs verbetering is te verwachten.

2. Het afzuigen van het mijngas moet op veilige wijze met behulp van een doelmatige installatie geschieden.

3. Het motorisch gedeelte van deze installatie moet bovengronds zijn opgesteld.

4. Onze Minister kan van het in het eerste en het derde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 202. 1. Wanneer in een deel van de ondergrondse werken de hoedanigheid van de lucht, anders dan door bij-

menging van mijngas, zo slecht wordt, dat het leven of de gezondheid van het personeel wordt bedreigd, moet alle arbeid ter plaatse worden gestaakt en het betrokken deel van de ondergrondse werken worden verlaten.

2. Artikel 200, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 203. Schadelijke gassen moeten worden afgevoerd met inachtneming van door Onze Minister te stellen nadere regelen.

Artikel 204. 1. Wanneer in een deel van de ondergrondse werken de aanwezigheid van mijngas wordt geconstateerd in een hogere concentratie dan het krachtens artikel 200 voor dat deel geldende percentage, dan wel een voor de gezondheid schadelijke concentratie van een ander gas of een ontoelaatbaar gebrek aan zuurstof, mag dit deel der werken niet meer worden betreden, voordat door de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon doelmatige maatregelen zijn genomen.

2. Hetzelfde geldt, wanneer omstandigheden als in het eerste lid bedoeld redelijkerwijs moeten worden aangenomen.

Artikel 205. 1. Hoofdluchtwegen en luchtwegen moeten in goede toestand worden gehouden en voortdurend begaanbaar zijn. Hiertoe moeten, onverminderd het in artikel 213, eerste lid, bepaalde:

a. hoofdluchtwegen een doorsnede hebben van tenminste 2 m²;

b. luchtwegen een doorsnede hebben van tenminste 1 m².

2. Indien voor de doorgaande luchtverversing van een deel van de ondergrondse werken gebruik wordt gemaakt van andere luchtverbindingen dan in het eerste lid genoemd, moeten deze doelmatig zijn.

Artikel 206. 1. Met de winning mag niet worden aangevangen, voordat de betrokken plaats is opgenomen in het systeem van een luchtafdeling en ten behoeve van de winning afzonderlijke luchtwegen of andere luchtverbindingen voor de aan- en afvoer van de lucht zijn aangelegd.

2. Onder een luchtafdeling wordt verstaan een onderdeel van het hoofdluchtverversingssysteem, waardoor lucht stroomt, die van een intrekende hoofdluchtstroom aftakt en zich weer verenigt met een uittrekkende hoofdluchtstroom.

3. Luchtafdelingen moeten gescheiden blijven.

4. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 207. 1. Het is verboden in een luchtafdeling op meer dan een winningsplaats tegelijk winning te doen plaats vinden.

2. Onze Minister kan bepalen, dat in een luchtafdeling ten hoogste een door hem vastgesteld aantal personen werkzaam mag zijn.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 208. 1. Zolang in een deel van de ondergrondse werken geen luchtverversing plaats vindt, moet de toegang tot dat deel op doelmatige wijze zijn versperd.

2. Indien in een deel van de ondergrondse werken de luchtverversing definitief wordt gestaakt, moeten voldoende maatregelen worden genomen, teneinde te voorkomen, dat de luchtverversing in de overige delen van die werken op een voor de veiligheid en gezondheid nadelige wijze wordt beïnvloed.

Artikel 209. Kortsluiting tussen een intrekende en een uittrekkende luchtstroom, waardoor een deel van de ondergrondse werken van luchtverversing kan worden verstoken, moet door doelmatige afscheiding worden voorkomen.

Artikel 210. 1. Elke wijziging, die in de luchtverversing tot stand wordt gebracht, moet aan alle betrokken verantwoordelijke toezichthoudende personen tijdig worden medegedeeld.

2. Het is de arbeiders verboden zonder uitdrukkelijke last van de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon iets te doen, waardoor de luchtverversing in haar geheel of in een deel van de ondergrondse werken verandering kan ondergaan.

3. Indien arbeiders onregelmatigheden in de luchtverversing, de aanwezigheid van mijngas of een ander schadelijk gas, of een gebrek aan zuurstof constateren, moeten zij daarvan onmiddellijk aan de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon mededeling doen, onder opgaaf van de plaats waar en de tijd waarop de constatering geschiedde. Laatstbedoelde persoon moet naar die omstandigheden, zomede naar op andere wijze te zijner kennis gekomen gelijke omstandigheden terstond een onderzoek instellen en van een geconstateerde onregelmatigheid in de luchtverversing of aanwezigheid van mijngas of een ander schadelijk gas, dan wel van een geconstateerd gebrek aan zuurstof onverwijld de bedrijfsleiding in kennis stellen.

Artikel 211. 1. Op alle werkpunten en in alle andere voor personen toegankelijke gedeelten van de ondergrondse werken, die niet voldoende door de doorgaande luchtstroom van verse lucht worden voorzien, moet een doelmatige secundaire luchtverversing tot stand worden gebracht.

2. Opzettelijke onderbreking van de secundaire luchtverversing mag slechts plaats vinden op last van de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon en onder het nemen van doelmatige maatregelen.

3. Niet-opzettelijke onderbreking van de secundaire luchtverversing moet onmiddellijk aan de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon worden gemeld. Deze moet onverwijld doelmatige maatregelen nemen.

Artikel 212. 1. Inrichtingen, welke dienen om secundaire luchtverversing op een plaats tot stand te brengen of de luchtstroom te versterken, moeten zodanig zijn geconstrueerd en aangebracht, dat de op die plaats gebruikte en daarvan afgevoerde lucht niet nogmaals voor luchtverversing daarheen kan worden gevoerd.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 213. 1. De snelheid van de luchtstroom mag in pijlers niet groter zijn dan 6 meter per seconde en in hoofdluchtwegen en luchtwegen, die voor het geregeld vervoer of verkeerd dienen, niet groter dan 8 meter per seconde.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 214. 1. In de hoofdluchtwegen en in de deelstromen moet een voldoende aantal doelmatige luchtmeetstations worden aangelegd.

2. Ter bepaling van de samenstelling van de lucht moeten voldoende luchtmonsters worden genomen, die op doelmatige wijze moeten worden geanalyseerd. Onze Minister kan bepalen, waar en wanneer deze luchtmonsters moeten worden genomen.

Artikel 215. Indien de beïnvloeding van de hoedanigheid van de lucht door bijmenging van mijngas of een ander gas of de snelheid van de luchtstroom daartoe naar het oordeel van Onze Minister aanleiding geeft, dienen doelmatige voorzieningen te worden getroffen ten aanzien van het gebruik van elektriciteit en van verbrandingsmotoren.

Artikel 216. 1. De verantwoordelijke toezichthoudende persoon van elke afdeling moet steeds over een veiligheidslamp met vlam of een ander doelmatig meetapparaat kunnen beschikken. Hij moet een onderzoek naar de aanwezigheid van mijngas, andere daar te verwachten schadelijke gassen en

een mogelijk gebrek aan zuurstof instellen, zo dikwijls hem dit wordt opgedragen of hem dit nodig lijkt.

2. Voor elk werkpunt dient voorts nog een persoon te zijn aangewezen, die de nodige geschiktheid bezit tot het instellen van een onderzoek als in het eerste lid bedoeld. Het in dat lid bepaalde is te zijnen aanzien van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat hij in elk geval een onderzoek moet instellen, zodra hij het werkpunt betreedt.

3. Onverminderd het in de artikelen 200, 202 en 210, derde lid, bepaalde, moet de in het tweede lid bedoelde persoon een door hem geconstateerde abnormale concentratie van mijngas of ander schadelijk gas of een geconstateerd gebrek aan zuurstof ten spoedigste melden aan de ter plaatse verantwoordelijke toezichthoudende persoon, onder opgave van plaats en tijd, waarop deze werden geconstateerd. De toezichthoudende persoon moet van zodanige mededeling onverwijld kennis geven aan de bedrijfsleiding.

Artikel 217. 1. Veiligheidslampen met vlam mogen slechts worden gebruikt voor het onderzoek naar gassen. Deze lampen moeten voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen inzake veiligheid en doelmatigheid.

2. Onze Minister stelt nadere regelen inzake het gebruik van deze lampen.

3. De artikelen 104 en 105 zijn met betrekking tot lampen als in het eerste lid bedoeld mede van toepassing.

4. Onze Minister kan voor lampen als in het eerste lid bedoeld van het bij artikel 104, vijfde lid, eerste en tweede volzin, bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 218. Van de veiligheidslampen met vlam moet een voldoende aantal op doelmatig gekozen plaatsen voor onmiddellijk gebruik gereed in reserve worden gehouden.

Artikel 219. 1. Om de drie maanden moeten alle veiligheidslampen met vlam door een daartoe aangewezen lid van het toezichthoudend personeel, niet behorende tot het personeel van de lampisterie, aan een nauwkeurig onderzoek worden onderworpen.

2. Van dit onderzoek moet binnen 2 dagen aantekening geschieden in een daarvoor bestemd register, onder afzonderlijke vermelding van de lampen, die ondeugdelijk zijn bevonden.

Artikel 220. Op elk mijnwerk moeten met de dagelijkse controle op de luchtverversing als hun hoofdtak zijn belast een of meer personen, die in deze controle voldoende geïnstrueerd en deskundig zijn.

Artikel 221. Op elk mijnwerk moet bovengronds een zelfregistrerende barometer aanwezig zijn. De verantwoordelijke toezichthoudende personen van de ondergrondse werken moeten in de gelegenheid zijn zich van de barometerstand op de hoogte te houden.

Artikel 222. 1. Op elk mijnwerk moeten in door Onze Minister goedgekeurde vorm aanwezig zijn een luchtplan, een luchtregister en een luchtstamboom of een staat van luchtafdelingen. Bij het luchtplan moeten aanwezig zijn plannen, waarop de plaatsen, waar zich luchtmeetstations, transformator-kamers of telefoontoestellen bevinden, zijn aangegeven en die voorts de gegevens bevatten, welke Onze Minister verder nodig acht.

2. Het luchtplan moet een voldoende duidelijke verzameling zijn van de afzonderlijke horizontale projecties der verschillende lagen en verdiepingen, waarop de gehele loop van de lucht door de ondergrondse werken is aangegeven.

3. Het luchtregister moet de nodige gegevens bevatten, waaruit kan blijken of aan de voorschriften, vervat in de artikelen 195, 196, 214 en 254, eerste en tweede lid, is voldaan, benevens de stroken der in artikel 221 bedoelde zelfregistre-rende barometers; het moet tevens de tijd, de plaats van de monsterneming en de uitkomsten van de gemaakte lucht-analyses vermelden.

4. Ten spoedigste moeten bovendien in het luchtregister worden aangetekend de onregelmatigheden in de luchtverversing, de aanwezigheid van en het geconstateerde percentage mijngas, de aanwezigheid van andere schadelijke gassen of een gebrek aan zuurstof, bedoeld in de artikelen 193, eerste lid, 194, tweede lid, 199, 200, eerste lid, 202, eerste lid, 204, 210, derde lid, en 216, derde lid, onder vermelding van voldoende nadere gegevens.

5. De luchtstamboom en de staat van luchtafdelingen moeten in overzichtelijke vorm de door Onze Minister aangewezen gegevens bevatten.

6. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen moet een exemplaar van het luchtplan, alsmede van de luchtstamboom of van de staat van luchtafdelingen worden verstrekt. Zo dikwijls hij dit wenst, moeten deze exemplaren worden bijgewerkt.

HOOFDSTUK XIII

Gezondheid en hygiëne

§ 1. Algemeen

Artikel 223. 1. De bestuurders van een mijnonderneming moeten daaraan een bedrijfsgeneeskundige dienst verbinden, tenzij een zodanige dienst reeds daaraan verbonden is, en in beide gevallen die dienst daaraan verbonden houden.

2. Aan het in het eerste lid bepaalde kan mede worden voldaan:

a. door het oprichten en instandhouden van een bedrijfsgeneeskundige dienst tezamen met een of meer andere mijnondernemingen,

b. door aansluiting en aangesloten blijven bij een bestaande bedrijfsgeneeskundige dienst, verbonden aan een of meer andere mijnondernemingen,

c. door het oprichten en instandhouden, met toestemming van Onze Minister, van een bedrijfsgeneeskundige dienst tezamen met een of meer andere ondernemingen dan mijnondernemingen,

d. door aansluiting en aangesloten blijven, met toestemming van Onze Minister, bij een bestaande bedrijfsgeneeskundige dienst, verbonden aan een of meer andere ondernemingen dan mijnondernemingen,

mits het beheer van de gezamenlijke bedrijfsgeneeskundige dienst is opgedragen aan een rechtspersoon als in het vijfde lid bedoeld.

3. Een bedrijfsgeneeskundige dienst als in het tweede lid bedoeld wordt geacht aan de betrokken mijnondernemingen verbonden te zijn.

4. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen. Alvorens daartoe over te gaan, hoort hij het in artikel 8e van de Veiligheidswet 1934 (Stb. 352) bedoelde College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgeneeskunde.

5. Het beheer van een bedrijfsgeneeskundige dienst kan worden opgedragen aan een rechtspersoon, mits deze niet beoogt winst te maken en geen ander doel heeft dan de bevordering van de preventieve gezondheidszorg, en mits in het bestuur van deze rechtspersoon een of meer vertegenwoordigers zitting hebben van de werknemers, die werkzaam zijn in de mijnonderneming of de mijnondernemingen, waaraan de bedrijfsgeneeskundige dienst is of wordt verbonden.

6. Een bedrijfsgeneeskundige dienst moet voldoen aan de krachtens de artikelen 8a, zesde lid, en 8e, zevende lid, van de Veiligheidswet 1934 voor de in die artikelen bedoelde bedrijfsgeneeskundige diensten gestelde eisen.

7. Onze Minister kan regelen stellen met betrekking tot het bijhouden en verstrekken van statistische gegevens, alsmede omtrent het uitbrengen van verslagen van bedrijfsgeneeskundige diensten.

Artikel 224. 1. Een bedrijfsgeneeskundige dienst als in artikel 223, eerste lid, of tweede lid, onder a, bedoeld behoeft erkenning door Onze Minister.

2. Erkenning wordt verleend, indien de bedrijfsgeneeskundige dienst de in artikel 226, onder *a*, *b*, *d-i*, *k* en *l*, bedoelde werkzaamheden naar het oordeel van Onze Minister doeltreffend verricht of zal verrichten, hij geen andere werkzaamheden verricht dan in dat artikel bedoeld en hij voldoet aan het bij de artikelen 223, 225 en 227 bepaalde.

3. Een erkenning kan te allen tijde bij een met redenen omklede beslissing worden ingetrokken.

4. Alvorens tot het verlenen of intrekken van een erkenning over te gaan, hoort Onze Minister het in artikel 223, vierde lid, bedoelde college.

Artikel 225. 1. De aan een bedrijfsgeneeskundige dienst verbonden bedrijfsartsen en assistent-bedrijfsartsen zijn verplicht tot geheimhouding tegenover hun werkgevers en tegenover de betrokken bestuurders van alle gegevens omtrent personen en omstandigheden, welke zij op grond van hun geheimhoudingsplicht niet aan derden mogen bekend maken.

2. De verplichting tot geheimhouding van de in het eerste lid bedoelde gegevens rust mede op het geneeskundige en administratieve personeel van bedrijfsgeneeskundige diensten.

Artikel 226. De bedrijfsgeneeskundige dienst bevordert, in verband met de arbeid en het arbeidsmilieu in de mijnonderneming of de mijnondernemingen, waaraan hij is verbonden, de maatregelen, welke een doeltreffende preventieve gezondheidszorg in die onderneming of ondernemingen verzekeren. Dienovereenkomstig omvat zijn taak:

a. het verrichten van geneeskundig onderzoek bij het indiensttreden van de arbeider;

b. het verrichten van periodiek geneeskundig onderzoek van arbeiders, die in verband met de uitoefening van hun werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor hun gezondheid blootstaan;

c. het verrichten van geneeskundig onderzoek van arbeiders, anders dan onder *a* en *b* bedoeld;

d. het doen van aanbevelingen tot het voorkomen van beroepsziekten;

e. het medewerken aan het bestrijden van ongevallen;

f. het medewerken aan revalidatie in het bedrijf;

g. het medewerken aan het weren en bestrijden van schadelijke invloeden, waaraan de arbeider in verband met zijn arbeid kan zijn blootgesteld, zoals van schadelijke gassen, dampen, nevels, stralingen of schadelijk stof;

h. het houden van toezicht aangaande de omstandigheden, waaronder de arbeid wordt verricht, zoals temperatuur, vochtigheid, luchtbeweging, verlichting, lawaai, zindelijkheid en het optreden van stof;

i. het houden van toezicht aangaande schadelijke invloeden, welke de arbeider kan ondervinden door de aard van zijn arbeid, zijn werktijden, zijn arbeidsmilieu of het arbeidstempo, zoals invloeden tengevolge van ploegenarbeid, stukwerk, of het automatiseren van het productieproces;

j. het medewerken aan het bevorderen van goede arbeidsverhoudingen in de mijnonderneming;

k. het houden van een bedrijfsgeneeskundig spreekuur;

l. het verlenen van eerste hulp bij ongevallen of ziekte, het doen van aanbevelingen tot het organiseren van de eerste-hulpdienst en tot het plaatsen van het aan deze dienst verbonden personeel, alsmede het opleiden en het instrueren van dit personeel;

m. het medewerken aan het verrichten van arbeidsanalyse;

n. het medewerken aan het bestrijden van ziekteverzuim;

o. het optreden als medisch adviseur van sociale fondsen en instellingen;

p. het doen van andere aanbevelingen en het verrichten van andere werkzaamheden, die aan het in dit artikel gestelde doel dienstbaar kunnen zijn.

Artikel 227. 1. Een bedrijfsgeneeskundige dienst geeft bij het uitoefenen van de in artikel 226 omschreven taak geen adviezen en past geen behandelingen toe, welke treden in de verhouding van de patiënt tot zijn huisarts; hij onthoudt zich na het constateren van een ziekte of afwijking van verrichtingen, welke behoren tot het terrein, waarop consultatiebureaus en soortgelijke instellingen van gezondheidszorg plegen werkzaam te zijn.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet, voor zover een huisarts, een consultatiebureau of een instelling als daar bedoeld een verzoek deed tot het behandelen van de patiënt en deze daartegen geen bezwaar heeft.

Artikel 228. 1. Onze Minister kan het in artikel 223, vierde lid, bedoelde college om advies vragen met betrekking tot de bevordering der bedrijfsgeneeskunde. Het college kan Onze Minister te dezer zake ook ongevraagd voorstellen doen.

2. Het college verleent desgevraagd advies en bijstand aan de bestuurders en de ondernemingsraad van een mijnonderneming en aan een bedrijfsgeneeskundige dienst als in artikel 223 bedoeld.

Artikel 229. 1. Personen, die bij of na tewerkstelling worden belast met werkzaamheden:

a. in de ondergrondse werken,

b. op plaatsen of onder omstandigheden, krachtens het derde lid aangewezen,

c. krachtens het derde lid, onder *b*, aangewezen,

alsmede personen, die worden belast met werkzaamheden:

d. welke hen rangschikken onder de personen, bedoeld in artikel 257, tweede lid, onder *a* of *b*,

e. waarbij zij kunnen worden blootgesteld aan een grotere stralingsdosis dan krachtens artikel 257, tweede lid, voor de in dat lid onder *d* bedoelde personen vastgesteld,

moeten tevoren worden onderworpen aan een geneeskundig onderzoek, gericht op de bijzondere gevaren voor de gezondheid, waaraan zij bij de uitoefening van hun werkzaamheden zullen kunnen blootstaan.

2. Voor personen als in het eerste lid onder *a*, *b* en *c* bedoeld, ten aanzien van wie door bijzondere omstandigheden een voorafgaand geneeskundig onderzoek als in dat lid omschreven in verband met de geregelde gang van de bedrijfsarbeid bezwaarlijk of onmogelijk is, kan het onderzoek plaats hebben, nadat zij met de daar bedoelde werkzaamheden zijn belast, mits redelijkerwijs kan worden aangenomen, dat voor hen daardoor geen nadelige gevolgen voor de gezondheid zijn te duchten en het onderzoek zo spoedig als zulks mogelijk is plaats vindt.

3. Onze Minister kan, de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen, zomede de betrokken vakorganisaties met overeenkomstige toepassing van artikel 4 gehoord:

a. bepaalde plaatsen aanwijzen als plaatsen, waar zich bijzondere gevaren voor de gezondheid van de aldaar werkzame personen voordoen;

b. bepaalde werkzaamheden of omstandigheden aanwijzen als werkzaamheden of omstandigheden, welke bijzondere gevaren voor de gezondheid van de met die werkzaamheden belaste of onder die omstandigheden werkzame personen opleveren.

4. Personen, die zijn belast met werkzaamheden als in het eerste lid bedoeld, moeten periodiek worden onderworpen aan een geneeskundig onderzoek, gericht op de bijzondere gevaren voor de gezondheid, waaraan zij bij de uitoefening van hun werkzaamheden kunnen blootstaan.

5. Het in het vierde lid bedoelde periodieke geneeskundige onderzoek moet plaats vinden ten aanzien van personen, belast met werkzaamheden als bedoeld:

in het eerste lid onder *a*: telkens binnen ten hoogste twee jaren;

in het eerste lid onder *b* of *c*: telkens binnen een door Onze Minister, de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen, zomede de betrokken vakorganisaties met overeenkomstige toepassing van artikel 4 gehoord, te bepalen termijn;

in het eerste lid onder *d* of *e*: telkens binnen ten hoogste één jaar, doch indien zij geregeld per week een grotere dan een door Onze Minister vast te stellen stralingsdosis ontvangen: telkens binnen ten hoogste drie maanden, onverminderd het in het zesde lid bepaalde.

6. Zodra aannemelijk is geworden, dat ten aanzien van een persoon, belast met werkzaamheden als in het eerste lid onder *d* of *e* bedoeld, niet met een driemaandelijks onderzoek kan worden volstaan, moet deze persoon terstond worden onderworpen aan een tussentijds geneeskundig onderzoek, gericht op de bijzondere gevaren voor de gezondheid, waaraan hij bij de uitoefening van zijn werkzaamheden kan blootstaan. Onze Minister geeft de omstandigheden aan, waaronder zodanig onderzoek in elk geval moet geschieden.

7. Een geneeskundig onderzoek als in de voorgaande leden bedoeld wordt verricht door de aan de betrokken mijnonderneming verbonden bedrijfsgeneeskundige dienst, dan wel, indien artikel 223, vierde lid, toepassing heeft gevonden, door een door Onze Minister aangewezen geneeskundige.

8. Met betrekking tot het geneeskundig onderzoek van personen, die worden of zijn belast met werkzaamheden als in het eerste lid onder *d* of *e* bedoeld, geldt bovendien het volgende:

a. Onze Minister kan, voor zover nodig met afwijking van het in het zevende lid bepaalde, een geneeskundige aanwijzen, die met het onderzoek is belast;

b. Onze Minister stelt nadere regelen betreffende:

1e. de gegevens, welke bij het onderzoek moeten worden overgelegd;

2e. de wijze, waarop het onderzoek moet worden uitgevoerd;

3e. de wijze van registratie, verwerking en bewaring, alsmede de tijdsduur van bewaring van de uit het onderzoek verkregen gegevens;

4e. de wijze van beoordeling van de geschiktheid of ongeschiktheid van personen voor het verrichten van radiologische werkzaamheden, voor het geregeld vertoeven op plaatsen, waar radiologische werkzaamheden worden verricht, of voor blootstelling aan een grotere stralingsdosis dan krachtens artikel 257 voor de in het tweede lid van dat artikel onder *d* bedoelde personen is vastgesteld.

Artikel 230. 1. Onze Minister kan een onderzoek doen instellen naar de gezondheidstoestand van alle personen, tewerkgesteld op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken, of van door hem aangewezen groepen van die personen.

2. De bestuurders van de betrokken ondernemingen en de personen, tot wie een onderzoek krachtens het eerste lid zich uitstrekt, zijn verplicht aan dat onderzoek hun medewerking te verlenen.

Artikel 231. 1. Onze Minister kan voorschrijven, dat de bestuurders van een onderneming de personen in dienst van deze onderneming, die zijn tewerkgesteld op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken, moeten doen voorlichten omtrent de gevaren van bepaalde ziekten.

2. De bestuurders van de betrokken ondernemingen zijn verplicht naar vermogen en op doelmatige wijze ervoor zorg te dragen, dat de middelen om vorenbedoelde ziekten te voorkomen en te bestrijden worden toegepast.

3. De in het eerste lid bedoelde personen zijn verplicht de middelen om de in dat lid bedoelde ziekten te bestrijden op doelmatige wijze toe te passen.

Artikel 232. 1. Op de bovengrondse werken moet op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen goed drinkwater aanwezig zijn.

2. In de ondergrondse werken moet, waar zulks naar het oordeel van Onze Minister in verband met klimatologische omstandigheden nodig is, op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen goed drinkwater aanwezig zijn.

3. Onze Minister kan voorschrijven, dat op een boorwerk op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen goed drinkwater aanwezig moet zijn.

Artikel 233. 1. Op de bovengrondse werken moet op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen een voldoende aantal doelmatige privaten en urinoirs beschikbaar zijn.

2. In de ondergrondse werken moet op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen een voldoende aantal doelmatige privaten beschikbaar zijn.

3. Onze Minister kan voorschrijven, dat op een boorwerk op een voldoende aantal doelmatig gekozen plaatsen een voldoende aantal doelmatige privaten en urinoirs beschikbaar moet zijn.

4. De privaten en urinoirs moeten zodanig zijn geplaatst, ingericht en worden onderhouden, dat stank zoveel mogelijk wordt vermeden; zij dienen regelmatig te worden gereinigd en zo nodig op doelmatige wijze te worden ontsmet.

5. Een privaat mag slechts voor één der beide seksen toegankelijk zijn en moet zo nodig zijn voorzien van een duidelijk waarneembare vermelding, voor welke sekse het toegankelijk is.

6. Het is verboden andere plaatsen dan privaten als zodanig te gebruiken.

Artikel 234. 1. Het bewerken van voorwerpen, waarbij zand of een andere stof, welke kwarts of een andere vorm van kristallijn silicium-dioxyde bevat, die voorwerpen met grote snelheid treft, is verboden.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet ten aanzien van bewerkingen, waardoor een laag materiaal op voorwerpen wordt aangebracht, alsmede niet ten aanzien van het bewerken van bougies, voor zover dit geschiedt in toestellen, welke zodanig zijn ingericht, dat zich van daaruit geen stof kan verspreiden.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 235. Vaste, vloeibare en gasvormige stoffen, die giftig of bijtend zijn of anderszins gevaar kunnen opleveren, moeten op veilige wijze worden bewaard, vervoerd, verwerkt en gebruikt.

Artikel 236. 1. Aan personen, die bij hun werkzaamheden blootstaan aan voor de gezondheid schadelijke invloeden, moet zo mogelijk en aan personen, belast met werkzaamheden, welke hen rangschikken onder de personen in artikel 229, eerste lid, onder *e*, of in artikel 257, tweede lid, onder *a*, *b* of *d* bedoeld, moet zo nodig de beschikking worden gegeven over doelmatige kleding en doelmatige middelen.

2. De in het eerste lid bedoelde kleding en middelen moeten overeenkomstig hun bestemming worden gedragen en gebruikt.

§ 2. Bovengrondse werken, boorwerken en mijnbouwkundige onderzoeken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 237. Gebouwen en andere opstellen moeten, tenzij de aard van het bedrijf zulks niet toelaat, zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat de daarin aanwezige personen doelmatig beschut zijn tegen hinderlijke of schadelijke invloeden van het buitenklimaat.

Artikel 238. 1. In een lokaal, waarin personen arbeid plegen te verrichten, mag de temperatuurindex niet hoger zijn dan 29.

2. Wanneer echter de temperatuurindex van de buitenlucht 18 of minder is, mag in zodanig lokaal de temperatuurindex niet hoger zijn dan 22.

3. Onze Minister kan in bijzondere gevallen van het in de voorgaande leden bepaalde ontheffing verlenen. Van het in het tweede lid bepaalde kan hij bovendien ontheffing verlenen, indien eisen van specifiek bedrijfstechnische aard daartoe aanleiding geven.

Artikel 239. 1. In een lokaal, waarin personen arbeid plegen te verrichten, mag de temperatuurindex niet lager zijn dan 12.

2. Indien om redenen van specifiek bedrijfstechnische aard aan het in het eerste lid bepaalde niet kan worden voldaan, moet het lokaal tot zodanige temperatuur zijn verwarmd als de aard van het daarin uitgeoefende bedrijf toelaat en moet de arbeider ter plaatse, waar hij zijn arbeid uitsluitend of in hoofdzaak verricht, voldoende warmte zijn gewaarborgd.

3. Onze Minister kan van het in de voorgaande leden bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 240. 1. Het in de artikelen 238 en 239 bepaalde is niet van toepassing, indien in een lokaal, waarin personen arbeid plegen te verrichten, de droge luchttemperatuur en de stralingstemperatuur meer dan 5° C verschillen of de luchtsnelheid meer dan één meter per seconde bedraagt.

2. In de in het eerste lid bedoelde gevallen bepaalt Onze Minister, welk klimaat toelaatbaar is, zomede welke maatregelen moeten worden genomen tot het tegengaan van schadelijke klimaatinvloeden en, zo nodig, tot het tegengaan van nadelige gevolgen van sterke warmtestraling.

Artikel 241. Doelmatige metingen moeten worden verricht om te kunnen beoordelen of aan het bij of krachtens de artikelen 238-240 bepaalde wordt voldaan. Onze Minister kan bepalen, waar en wanneer deze metingen moeten worden verricht.

Artikel 242. De lucht in een lokaal, waarin personen plegen aanwezig te zijn, moet voldoende en op doelmatige wijze worden ververst onder vermijding van hinderlijke tocht.

Artikel 243. 1. Een persoon, die niet werkzaam is in een lokaal als in de artikelen 238-240 bedoeld, moet ter plaatse waar hij arbeid verricht voldoende beschut zijn tegen:

- a. de schadelijke invloeden van het klimaat, als de temperatuurindex op die plaats hoger dan 29 is;
- b. de nadelige en schadelijke invloeden van koude.

2. Indien een persoon niet voldoende kan worden beschut tegen invloeden als in het eerste lid bedoeld, kan Onze Minister aanwijzingen geven met betrekking tot de tijd, gedurende welke deze persoon op de betrokken plaats arbeid mag verrichten, alsmede met betrekking tot de tijd, gedurende welke aan hem extra rust moet worden gegeven.

Artikel 244. Wanneer een persoon aan grote temperatuurwisselingen is blootgesteld, moeten doelmatige maatregelen worden genomen, teneinde hem tegen de nadelige invloeden daarvan te beschutten.

Artikel 245. Een persoon, wiens werkzaamheden hem blootstellen aan aanraking met koude of natte oppervlakken, aan bespatting door water of aan regen, moet wanneer daarvan nadelige invloeden kunnen worden verwacht, tegen deze invloeden voldoende worden beschut.

Artikel 246. 1. Een lokaal met aanhorigheden of een overdekte plaats, waar personen plegen aanwezig te zijn, moet vrij zijn van grond- en rioolwater en met de zich aldaar bevindende inventaris zindelijk en zoveel mogelijk vrij van stof worden gehouden.

2. In een lokaal, waarin water wordt gebruikt, moet dit op doelmatige wijze kunnen afvloeien. Afval en vuilnis moeten zo spoedig mogelijk en op doelmatige wijze worden verwijderd.

Artikel 247. 1. De bij of krachtens artikel 304 voorgescreven schafttijden mogen niet worden doorgebracht:

- a. op door Onze Minister aangewezen besloten plaatsen;
- b. op andere besloten plaatsen, waar alsdan de bedrijfsarbeid wordt verricht.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid onder b bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 248. 1. Op de bovengrondse werken moet in de nabijheid van elke schachtinstallatie, welke voor personenvervoer wordt gebruikt, een doelmatige was-, bad- en kleedgelegenheid aanwezig zijn, waar tevens kleding en schoeisel kunnen worden verwisseld, bewaard en gedroogd. Deze gelegenheid moet voldoende zijn voor de sterkst bezette ploeg. Van de schachtmond uit moet deze gelegenheid door een voldoende tegen ongunstige weersinvloeden beschermde gang kunnen worden bereikt.

2. Indien de plaats van de was-, bad- en kleedgelegenheid naar het oordeel van Onze Minister voor personen op de bovengrondse werken, wier arbeid wassen, baden of verwisseling van kleding wenselijk maakt, niet doelmatig is, moet op een of meer door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aangewezen plaatsen voor die personen een doelmatige was- of bad- en kleedgelegenheid aanwezig zijn.

3. Indien Onze Minister zulks nodig oordeelt, moet voor personen op boorwerken of bij mijnbouwkundige onderzoeken op door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, bedoelde, andere onderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aangewezen plaatsen een doelmatige was- of bad- en kleedgelegenheid aanwezig zijn.

4. De in het eerste, het tweede en het derde lid bedoelde gelegenheden moeten in zindelijke toestand worden gehouden, zomede doelmatig geventileerd worden en voldoende verwarmd zijn.

5. Het in de in het eerste, het tweede en het derde lid bedoelde gelegenheden te gebruiken water moet voldoende zuiver en van behoorlijke temperatuur zijn. Het gebruikte water moet onmiddellijk kunnen wegvloeien.

6. Onze Minister kan voorschrijven, dat bepaalde personen of groepen van personen na het beëindigen der werkzaamheden van een gelegenheid als in het eerste, het tweede of het derde lid bedoeld gebruik moeten maken.

7. Een gelegenheid als in het eerste, het tweede of het derde lid bedoeld mag niet gelijktijdig voor beide seksen toegankelijk zijn, tenzij deze zodanig is ingericht, dat ieder zich gescheiden van personen van de andere sekse kan wassen, baden en uit- en aankleden.

8. Het is verboden gelijktijdig met een ander van één badcel gebruik te maken.

9. De inrichting van de in het eerste, het tweede en het derde lid bedoelde gelegenheden moet zodanig zijn, dat personen beneden 17½ jaar zich gescheiden van de ouderen kunnen uit- en aankleden en afzonderlijk kunnen baden.

Afdeling 2. Bijzondere bepalingen voor bovengrondse werken en boorwerken

Artikel 249. 1. Het ontstaan en de verspreiding van schadelijke of hinderlijke gassen, dampen of nevels of van schadelijk of hinderlijk stof in een ruimte of op een plaats, waar personen plegen aanwezig te zijn, moeten worden voorkomen. Waar dit niet mogelijk is moeten doelmatige maatregelen worden genomen tot afvoer daarvan.

2. Indien personen, ondanks ingevolge het eerste lid genomen maatregelen, blootstaan aan de invloed van schadelijke of hinderlijke gassen, dampen of nevels of van schadelijk of hinderlijk stof, moeten zij op doelmatige wijze daartegen worden beschermd.

3. Met het oog op de uitvoering van het eerste en het tweede lid kan Onze Minister voor de concentratie van gassen, dampen, nevels en stof grenswaarden vaststellen.

4. Doelmatige metingen moeten worden verricht om te kunnen beoordelen of aan het eerste en het tweede lid, met inachtneming van het krachtens het derde lid bepaalde, is voldaan. Onze Minister kan bepalen, waar en wanneer deze metingen moeten worden verricht.

Artikel 250. 1. Op de bovengrondse werken moet bij elke schachtinstallatie, welke voor personenvervoer wordt gebruikt, een ruimte aanwezig zijn, waar het personeel, beschut tegen ongunstige weersinvloeden en hinderlijke tocht, het tijdstip van afdalen kan afwachten.

2. Op de bovengrondse werken moet een doelmatig lokaal aanwezig zijn, dat het aantal personen kan bevatten, hetwelk voor het aldaar ontvangen van loon of kennisnemen van instructies wordt samengeroepen.

3. Op de bovengrondse werken moet een doelmatig lokaal aanwezig zijn, waarin de schafttijden kunnen worden doorgebracht.

4. Onze Minister kan voorschrijven, dat bij een boorwerk doelmatige lokalen als in het tweede en het derde lid bedoeld, zomede doelmatige verblijven, waar personen zo nodig kunnen overnachten, aanwezig moeten zijn.

5. De in de voorgaande leden bedoelde ruimten, lokalen en verblijven moeten in zindelijke toestand worden gehouden, zomede doelmatig geventileerd worden en voldoende verwarmd zijn.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 251. 1. De toegang tot de ondergrondse werken wordt geweigerd aan een persoon, wiens geestelijke of lichamelijke gesteldheid naar het oordeel van een bedrijfsarts, verbonden aan een bedrijfsgeneeskundige dienst als in artikel 223, eerste lid, bedoeld, gevaren voor de gezondheid of de veiligheid van anderen kan opleveren.

2. In geval van weigering van toegang kan de betrokkene binnen 14 dagen, nadat hij daarvan kennis heeft kunnen nemen, schriftelijk aan Onze Minister om een nader geneeskundig onderzoek verzoeken. Met dit onderzoek worden belast twee andere door Onze Minister aan te wijzen bedrijfsartsen, verbonden aan een bedrijfsgeneeskundige dienst als in artikel 223, eerste lid, bedoeld.

Artikel 252. 1. Aan een persoon, bij wie bij een geneeskundig onderzoek mijnwormeieren zijn aangetroffen, wordt de toegang tot de ondergrondse werken geweigerd, zolang de bestuurders van de betrokken mijnonderneming niet in het bezit zijn van een na dat onderzoek afgegeven geneeskundige verklaring, waaruit blijkt, dat de betrokken persoon met goed gevolg een genezingskuur heeft ondergaan.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen voor een bepaalde termijn van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 253. 1. Voor personen, die hun werkzaamheden geheel of grotendeels moeten verrichten op een plaats, waar de effectieve temperatuur 28°C of hoger is, mag het ononderbroken verblijf in de ondergrondse werken, in de zin van artikel 282, niet langer duren dan 6 uur.

2. Personen beneden 21 jaar mogen geen werkzaamheden verrichten op een plaats in de ondergrondse werken, waar de effectieve temperatuur 28°C of hoger is.

3. Op een plaats in de ondergrondse werken, waar de effectieve temperatuur 32°C of hoger is, mogen zich geen personen bevinden buiten het geval van nood of dreigend gevaar.

4. Onze Minister kan in bijzondere gevallen van het in het derde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 254. 1. In de in artikel 214 bedoelde luchtmeetstations moeten tenminste eenmaal in de veertien dagen de droge luchttemperatuur, de natte luchttemperatuur en de snelheid van de luchtstroom worden gemeten ter bepaling van de effectieve temperatuur. Indien en zolang deze laatste 27°C of hoger blijkt te zijn, moeten de metingen dagelijks worden verricht.

2. Indien Onze Minister zulks verlangt, moeten metingen overeenkomstig het in het eerste lid bepaalde eveneens worden verricht op door hem aan te wijzen andere plaatsen in de ondergrondse werken.

3. Indien Onze Minister zulks verlangt, moeten de bestuurders van de betrokken mijnonderneming de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld schriftelijk in kennis stellen van de gevallen, waarin een effectieve temperatuur van 27°C of hoger is waargenomen.

Artikel 255. 1. Het ontstaan van steen- of kolenstof en het vrijkomen daarvan in de lucht moeten met doelmatige middelen worden tegengegaan. In de lucht vrijgekomen schadelijk of hinderlijk stof moet met doelmatige middelen worden bestreden. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen om de arbeiders tegen de nadelige gevolgen van inademing van steen- of kolenstof te beschermen.

2. Met het oog op de uitvoering van het eerste lid kan Onze Minister voor de concentratie van stof grenswaarden vaststellen.

3. De concentratie en de samenstelling van steen- of kolenstof moeten bij alle ondergrondse werkpunten op doelmatig gekozen tijdstippen en volgens doelmatige methoden worden gemeten en daarna worden onderzocht.

4. De uitkomsten van het onderzoek en de omstandigheden waaronder het is verricht moeten op doelmatige wijze worden geregistreerd, verwerkt en bewaard.

5. Op elk mijnwerk moet tenminste één deskundig persoon worden belast met de leiding van de in het derde en het vierde lid bedoelde werkzaamheden en met de controle op de maatregelen, welke ingevolge het bij het eerste lid bepaalde zijn genomen.

6. Elke in de ondergrondse werken werkzame persoon moet medewerken aan de uitvoering van de ingevolge het eerste lid genomen maatregelen.

7. Onze Minister kan verlangen, dat aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen periodiek een doelmatige opgave wordt gedaan van hetgeen ingevolge het bij het eerste, het derde en het vierde lid bepaalde is verricht, alsmede van de namen der ingevolge het vijfde lid aangewezen personen.

Artikel 256. Voor personen, die, ondanks de in artikel 236, eerste lid, bedoelde kleding en middelen, onvoldoende beschermd zijn tegen water, mag het ononderbroken verblijf in de ondergrondse werken, in de zin van artikel 282, niet langer duren dan 6 uur.

HOOFDSTUK XIV

Bescherming tegen de gevaren van toestellen, welke ioniserende stralen uitzenden, en van radioactieve stoffen

Artikel 257. 1. Het aantal aan ioniserende stralen blootgestelde personen moet zo gering mogelijk worden gehouden.

2. Uitwendige bestraling of besmetting moet door het nemen van doelmatige maatregelen zoveel mogelijk worden voorkomen. Deze maatregelen moeten zodanig zijn, dat ten aanzien van tot de volgende groepen behorende personen de door Onze Minister voor die groepen vast te stellen doses niet worden overschreden:

a. personen, die radiologische werkzaamheden verrichten;

b. personen, die geen radiologische werkzaamheden verrichten, doch geregeld moeten vertoeven op plaatsen waar die werkzaamheden worden verricht;

c. andere personen dan onder a en b bedoeld, de onder d bedoelde personen daaronder niet begrepen.

d. andere personen dan onder *a* en *b* bedoeld, die werkzaamheden verrichten uit hoofde waarvan de krachtens *c* vastgestelde dosisbeperking bezwaarlijk of onmogelijk is.

3. Personen als in het tweede lid onder *d* bedoeld mogen slechts na verkregen toestemming van Onze Minister aan een grotere dosis worden blootgesteld dan die, krachtens dat lid onder *c* vastgesteld.

4. Personen beneden 18 jaar mogen geen werkzaamheden verrichten als in het tweede lid onder *a* of *d* bedoeld; zij mogen niet geregeld vertoeven op plaatsen als in dat lid onder *b* bedoeld.

5. De bestuurders van een mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, bedoelde, andere onderneming, moeten jaarlijks in de maand januari aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen op een door Onze Minister vast te stellen wijze mededeling doen van naam, voornamen, geslacht, geboortedatum en adres van ieder der in hun onderneming op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken tewerkgestelde personen, voor zover zij zijn belast met werkzaamheden als in het tweede lid onder *a*, *b* en *d* bedoeld.

6. Een vrouw mag gedurende haar zwangerschap en de periode van borstvoeding geen werkzaamheden verrichten, waarbij zij aan verhoogde bestraling wordt blootgesteld.

Artikel 258. 1. Doelmatige maatregelen moeten worden genomen, teneinde het gevaar voor inwendige besmetting door radioactieve stoffen zoveel mogelijk te voorkomen.

2. Onze Minister kan met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde besmetting voor de in het menselijk lichaam toelaatbare hoeveelheid radioactieve stoffen grenswaarden vaststellen.

Artikel 259. 1. Ter plaatse waar arbeid wordt verricht mag in de lucht geen schadelijke concentratie van radioactieve stoffen voorkomen.

2. Onze Minister kan met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde concentratie grenswaarden vaststellen.

Artikel 260. 1. Toestellen, welke ioniserende stralen uitzenden en voorwerpen, welke radioactieve stoffen bevatten, met alles wat daartoe behoort, alsmede hulp- en beveiligingsmiddelen moeten voldoen aan de eis van goed en veilig werk en in goede staat van onderhoud verkeren; zij moeten zodanig zijn opgesteld en ingericht, dat lichamelijke schade tengevolge van uitwendige bestraling of besmetting zoveel mogelijk wordt voorkomen.

2. Het omgaan met toestellen, welke ioniserende stralen uitzenden, of met radioactieve stoffen en het zich ophouden in de omgeving van die toestellen of stoffen moeten zodanig geschieden, dat lichamelijke schade tengevolge van uitwendige bestraling of besmetting zoveel mogelijk wordt voorkomen.

3. Onze Minister stelt nadere regelen ter bevordering van een goede uitvoering van het in de voorgaande leden bepaalde.

Artikel 261. 1. Lokalen, waarin voor therapeutische doeleinden röntgenstralen plegen te worden gebruikt, waarbij een door Onze Minister te bepalen doseringssnelheid wordt overschreden, of een hoeveelheid radioactieve stof pleegt te worden gebruikt, die, indien zij niet afgeschermd zou zijn, gammastralen zou uitzenden, waarbij een door Onze Minister te bepalen doseringssnelheid wordt overschreden, alsmede de voor deze doeleinden gebruikte installaties, moeten doelmatig zijn ingericht, zodanig, dat zich tijdens de bestraling geen andere personen dan degene, die de bestraling ondergaat, in het lokaal behoeven te bevinden. Zo nodig moet een doelmatige inrichting aanwezig zijn, die de stralingsbron bij het betreden van het lokaal uitschakelt of afschermt.

2. Bij medisch-radiografisch of medisch-fluoroscopisch onderzoek mogen, behoudens indien hun aanwezigheid voor het onderzoek nodig is, anderen dan de te onderzoeken persoon zich in de daarvoor bestemde ruimte niet ophouden, tenzij zij zich achter een doelmatig scherm van voldoende absorberend vermogen bevinden.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van veterinaire-radiografisch en veterinaire-fluoroscopisch onderzoek.

4. Bij medisch-radiografisch onderzoek met een hogere dan een door Onze Minister te bepalen opnamefrequentie moeten doelmatige maatregelen worden genomen, waardoor de bescherming van de bij dat onderzoek betrokken personen tegen de door de onderzochte persoon verstrooide stralen gedwongen tot stand komt.

5. Biologische, fysische of chemische onderzoeken met gebruikmaking van röntgenstralen, waarbij een door Onze Minister te bepalen doseringssnelheid wordt overschreden, of van een hoeveelheid radioactieve stof, die, indien zij niet afgeschermd zou zijn, gammastralen zou uitzenden, waarbij een door Onze Minister te bepalen doseringssnelheid wordt overschreden, moeten zo nodig geschieden in een ruimte, waar zich tijdens de bestralingen geen personen bevinden.

6. Bronnen voor kristallografisch onderzoek, welke niet door een deugdelijke afscherming tegen directe en verstrooide straling zijn omgeven, moeten veilig zijn opgesteld, zo nodig in een ruimte, waar zich tijdens het onderzoek geen personen bevinden.

7. Bij radiografisch en fluoroscopisch onderzoek van voorwerpen of stoffen moet een doelmatige afscherming tegen directe en verstrooide straling om bron en object zijn aangebracht, dan wel op andere wijze een voldoende beveiliging zijn verkregen.

8. Onze Minister kan van het in de voorgaande leden bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 262. 1. Indien het betreden van een lokaal, het openen van een kast of het verwijderen van een afscherming uitwendige bestraling of besmetting dan wel aanraking van onder spanning staande delen tengevolge zou kunnen hebben, moet op doelmatige wijze zijn verhinderd, dat dit lokaal kan worden betreden, deze kast kan worden geopend of deze afscherming kan worden verwijderd.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 263. Lokalen, waarin ioniserende stralen plegen te worden opgewekt of aangewend of waarin radioactieve stoffen plegen aanwezig te zijn, moeten zodanig zijn gebouwd en ingericht, dat niet bij radiologische werkzaamheden betrokken personen, die zich buiten die lokalen bevinden, niet kunnen worden blootgesteld aan een grotere stralingsdosis dan krachtens artikel 257, tweede lid, voor de in dat lid onder *c* bedoelde personen vastgesteld.

Artikel 264. 1. Op stralenkerende beveiligingsmiddelen moet een voor het absorberend vermogen daarvan kenmerkende aanwijzing duidelijk en onuitwisbaar zijn aangegeven.

2. Van de stralenkerende delen van een gebouw moeten voldoende gegevens beschikbaar zijn, waaruit het absorberend vermogen van elk zodanig deel blijkt. Deze gegevens moeten desverlangd worden overgelegd aan de in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen.

3. Houders en vaten, waarin radioactieve stoffen worden bewaard, moeten van een voor de inhoud voldoende kenmerkend teken zijn voorzien.

4. Met het oog op het gevaar voor uitwendige bestraling of besmetting moeten waar nodig en in ieder geval daar, waar zich omstandigheden voordoen, waardoor personen kunnen worden blootgesteld aan een grotere stralingsdosis dan krachtens artikel 257, tweede lid, voor de in dat lid onder *d* bedoelde personen vastgesteld, doelmatige waarschuwingsborden of -tekens zijn aangebracht.

5. Met het oog op het gevaar voor het aanraken van onder spanning staande delen moeten waar nodig doelmatige waarschuwingsborden of -tekens zijn aangebracht.

6. Waar nodig en in ieder geval daar, waar zich omstandigheden voordoen, waardoor personen kunnen worden blootgesteld aan een grotere uitwendige stralingsdosis dan krachtens artikel 257, tweede lid, voor de in dat lid onder *c* bedoelde personen vastgesteld, moeten periodiek of, indien de omstandigheden zulks vereisen, doorlopend doelmatige metingen worden verricht ter bepaling van de doseringssnelheid ter plaatse, waar zich personen bevinden.

7. Waar nodig en in ieder geval daar, waar zich omstandigheden voordoen, waardoor personen als gevolg van besmetting kunnen worden blootgesteld aan een grotere stralingsdosis dan krachtens artikel 257, tweede lid, voor de in dat lid onder *c* bedoelde personen vastgesteld, moeten periodiek of, indien de omstandigheden zulks vereisen, doorlopend doelmatige metingen worden verricht ter bepaling van de concentratie van radioactieve stoffen in de lucht.

8. Onze Minister kan van het in het eerste en het derde lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 265. 1. Indien werkzaamheden worden verricht, waarbij gevaar bestaat, dat personen plotseling aan overmatige uitwendige bestraling of in ernstige mate aan besmetting kunnen worden blootgesteld, moeten voldoende onderrichte en voldoende deskundige personen, uitgerust met instrumenten om het acuut worden van het gevaar te kunnen constateren, aanwezig zijn.

2. Indien gevaar als in het eerste lid bedoeld acuut geworden is, moeten onverwijld de werkzaamheden worden gestaakt, de gevaarlijke plaatsen worden ontruimd en de Inspecteur-Generaal der Mijnen van een en ander worden verwittigd. De werkzaamheden mogen slechts worden hervat met toestemming van Onze Minister.

Artikel 266. 1. Wanneer het vermoeden bestaat, dat een bron, bestaande uit radioactieve stoffen, is zoekgeraakt, gestolen of beschadigd, moet hiervan onverwijld worden kennis gegeven aan een tot het ontvangen van deze kennisgevingen aangewezen toezichthoudende persoon of, indien zodanige persoon niet is aangewezen, aan de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, bedoelde, andere onderneming.

2. Terstond na ontvangst van zodanige kennisgeving moet de juistheid daarvan door een in te stellen onderzoek worden nagegaan. Indien uit dit onderzoek blijkt, dat de kennisgeving terecht is geschied, moet de Inspecteur-Generaal der Mijnen onverwijld van het geconstateerde feit op de hoogte worden gesteld.

Artikel 267. 1. Het vervoeren, voorhanden hebben, als afval deponeren of afvoeren van radioactieve stoffen moet zodanig geschieden, dat daaruit geen lichamelijke schade kan voortvloeien.

2. Het als afval deponeren en afvoeren van radioactieve stoffen moet geschieden met inachtneming van de aanwijzingen, welke door de Inspecteur-Generaal der Mijnen, in overeenstemming met de bevoegde inspecteur van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid, zijn of worden gegeven.

3. Van elke voorraad radioactieve stoffen en van elke wijziging daarin — door bereiding, ontvangst, verwerking, afgifte, deponering als afval, afvoer of anderszins — moet aantekening geschieden in een daartoe bestemd register en binnen een door Onze Minister te bepalen termijn aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen opgave worden gedaan. Heeft deze opgave betrekking op het als afval deponeren of het afvoeren van radioactieve stoffen, dan doet de Inspecteur-Generaal der Mijnen hiervan onverwijld mededeling aan de in het tweede lid bedoelde inspecteur.

4. Van de aanwezigheid en van het zich ontdoen van door Onze Minister aan te wijzen toestellen moet op doelmatige wijze aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen mededeling worden gedaan.

5. Onze Minister kan van het in het derde lid, eerste volzin, bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 268. 1. Voor het verrichten van radiologische werkzaamheden, bestaande in het mechanisch, fysisch of chemisch bewerken of verwerken van radioactieve stoffen, moeten doelmatig ingerichte ruimten beschikbaar zijn, die slechts voor het verrichten van deze werkzaamheden mogen worden gebruikt.

2. De in het eerste lid bedoelde werkzaamheden mogen niet in andere dan de daar bedoelde ruimten worden verricht.

3. Onze Minister kan van het in de voorgaande leden bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 269. 1. Indien rekening moet worden gehouden met gevaar voor besmetting, moet de betrokken ruimte met het oog op een zo klein mogelijke besmettingskans voor personen doelmatig zijn ingericht en moet met name ervoor worden gezorgd, dat deze ruimte op gemakkelijke wijze van besmetting kan worden gezuiverd en dat verspreiding van radioactieve stoffen in de lucht door voldoende maatregelen wordt voorkomen of, indien zulks niet of niet in voldoende mate mogelijk is, dat een schadelijke concentratie van radioactieve stoffen in de lucht door toepassing van een doelmatige luchtverversing wordt voorkomen.

2. Voor kledingstukken, welke bij werkzaamheden in de in het eerste lid bedoelde ruimte zijn gedragen, moeten op door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, bedoelde, andere onderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aan te wijzen plaatsen uitsluitend voor die kledingstukken bestemde doelmatig ingerichte bergplaatsen beschikbaar zijn, welke gescheiden moeten zijn van die voor de overige kledingstukken.

3. In een ruimte als in het eerste lid bedoeld moeten ten aanzien van de werkwijze en de handelingen van de aldaar aanwezige personen zodanige maatregelen worden getroffen, dat de kans op besmetting of verspreiding van besmetting zo gering mogelijk is. In zodanige ruimte mag niet worden getogen, gedronken of gerooken en mogen geen cosmetische middelen worden aangewend.

4. Onze Minister kan van het in het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 270. Zo vaak als nodig is moeten ruimten, waarin radiologische werkzaamheden, bestaande in het omgaan met radioactieve stoffen, worden verricht, alsmede de in die ruimten aanwezige voorwerpen grondig van besmetting worden gezuiverd.

Artikel 271. In ruimten, waarin personen aan overmatige uitwendige bestraling of besmetting kunnen blootstaan, moeten zo nodig doelmatige toestellen aanwezig zijn, welke het ontstaan van gevaar voor zodanige bestraling of besmetting terstond op voldoende duidelijke wijze kenbaar maken.

Artikel 272. 1. Personen, belast met werkzaamheden, welke hen rangschikken onder de personen in artikel 229, eerste lid, onder *e*, of in artikel 257, tweede lid, onder *a*, *b* of *d* bedoeld, moeten de beschikking hebben over persoonlijke controlemiddelen, verstrekt door of vanwege een door Onze Minister erkende instelling of onderneming. Aan de hand van deze middelen bepaalt de instelling of onderneming periodiek aan welke dosis ioniserende stralen de betrokken personen blootgesteld zijn geweest.

2. De in het eerste lid bedoelde controlemiddelen moeten door de betrokken personen gedurende de tijden van mogelijke bestraling op doelmatige wijze worden gedragen.

3. Aan de in het eerste lid bedoelde erkenning kunnen voorwaarden worden verbonden.

4. De in het eerste lid bedoelde controlemiddelen moeten ten minste éénmaal per twee weken of zoveel vaker als Onze Minister nodig oordeelt aan de erkende instelling of onderneming worden toegezonden.

5. Van de resultaten van de in het eerste lid bedoelde controle moet aantekening geschieden in een register, dat ge-

durende een door Onze Minister te bepalen tijdsduur moet worden bewaard en dat desverlangd ter inzage moet worden gegeven aan de in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen.

6. Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot de wijze van registratie, verwerking en bewaring van de resultaten van de in het eerste lid bedoelde controle.

7. Onze Minister kan van het in het eerste lid, eerste volzin, bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 273. Personen, belast met werkzaamheden, welke hen rangschikken onder de personen, in artikel 229, eerste lid, onder *e*, of in artikel 257, tweede lid, onder *a*, *b* of *d*, bedoeld, moeten buiten de voor die werkzaamheden bestemde tijd zoveel mogelijk aan uitwendige bestraling en besmetting zijn onttrokken.

Artikel 274. 1. Personen, belast met werkzaamheden, welke hen rangschikken onder de personen, in artikel 229, eerste lid, onder *e*, of in artikel 257, tweede lid, onder *a* of *b*, bedoeld, mogen hun werkzaamheden slechts verrichten, wanneer uit de uitslag van een geneeskundig onderzoek als in eerstgenoemd artikel bedoeld blijkt, dat het verrichten van werkzaamheden, waarbij zij blootstaan aan verhoogde bestraling, op medische gronden toelaatbaar is. Indien uit de uitslag van het geneeskundig onderzoek blijkt, dat het verrichten van bedoelde werkzaamheden slechts onder de daarin aangegeven beperkende voorschriften toelaatbaar is, moeten deze voorschriften in acht worden genomen.

2. Indien uit de uitslag van het geneeskundig onderzoek blijkt, dat een in het eerste lid bedoelde persoon daarbedoelde werkzaamheden niet of slechts onder beperkende voorschriften mag verrichten, wordt deze uitslag aan de onderzochte persoon en aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen medegedeeld.

3. De onderzochte persoon kan binnen 14 dagen, nadat hij van de hem gedane mededeling kennis heeft kunnen nemen, schriftelijk aan Onze Minister om een nader geneeskundig onderzoek verzoeken. Met dit onderzoek worden belast een of meer door Onze Minister aan te wijzen andere geneeskundigen.

4. Indien uit de uitslag van het geneeskundig onderzoek blijkt, dat een in het eerste lid bedoelde persoon daarbedoelde werkzaamheden slechts onder beperkende voorschriften mag verrichten, dan wel indien de anamnese daartoe aanleiding geeft, kan Onze Minister bepalen, dat die persoon bedoelde werkzaamheden slechts mag verrichten en dat hem extra rust en gelegenheid tot recreatie moet worden gegeven gedurende de daartoe door Onze Minister aangegeven tijden.

Artikel 275. 1. In ruimten, waarin werkzaamheden plegen te worden verricht, waarbij gevaar voor verhoogde bestraling bestaat, moet een door Onze Minister goedgekeurde, duidelijk leesbare instructie zijn opgehangen, vermeldende hetgeen door een ieder, die bij die werkzaamheden is betrokken, behoort te worden nagekomen of nagelaten in het belang van de veiligheid en ter voorkoming van lichamelijke schade.

2. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 276. 1. Het verrichten van radiologische werkzaamheden moet geschieden onder toezicht van een terzake bevoegde deskundige, die de opdracht moet hebben voldoende maatregelen te nemen, welke een gevaarloos verloop van die werkzaamheden waarborgen.

2. Personen, die radiologische werkzaamheden verrichten, moeten voldoende onderricht zijn met betrekking tot de gevaren, welke deze werkzaamheden met zich mede kunnen brengen.

Artikel 277. 1. Indien op of in een mijnwerk, op een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken radiologische werkzaamheden worden verricht, moeten de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, be-

doelde, andere onderneming, in het bezit zijn van een verklaring van de Inspecteur-Generaal der Mijnen, waaruit blijkt dat ten tijde, dat zij werd afgegeven, was voldaan aan de door Onze Minister aangewezen, bij of krachtens dit reglement gegeven, voorschriften.

2. De verklaring wordt niet afgegeven dan nadat de Inspecteur-Generaal der Mijnen het advies heeft ingewonnen van een terzake deskundige instelling. Onze Minister kan bepalen, welke beproevingen en onderzoeken aan dit advies dienen vooraf te gaan.

3. De in het eerste lid bedoelde verklaring moet op eerste aanvraag worden getoond aan de in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen.

4. Onze Minister kan een geldingsduur voor de in het eerste lid bedoelde verklaring vaststellen.

5. Onze Minister kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen.

HOOFDSTUK XV

Ongevallen en reddingsmaatregelen

Artikel 278. 1. Eenmaal per kalenderweek moet aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen opgave worden gedaan van de ongevallen, welke in de voorafgaande kalenderweek, in verband met de uitoefening van het bedrijf, aan personen zijn overkomen. Onze Minister stelt de vorm van de opgave vast.

2. Onverminderd het in het eerste lid bepaalde, moet, indien een ongeval de dood van een persoon of letsel, dat een persoon vermoedelijk gedurende omstreeks 8 weken of langer voor de arbeid ongeschikt doet zijn, ten gevolge heeft gehad, hiervan onverwijld worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen en tevens, voor wat ongevallen in de ondergrondse werken betreft, aan de betrokken, overeenkomstig artikel 332 tot controle toegelaten, arbeider-controleur. In zodanig geval moet, voor zover dit zonder gevaar mogelijk is, alles ter plaatse in dezelfde toestand worden gelaten, totdat een in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen toestemming tot opruiming heeft gegeven. Getuigen moeten ter beschikking worden gesteld op het door die ambtenaar bepaalde tijdstip.

3. Van alle bij het gebruik, het vervoer of de opslag van ontplofbare stoffen opgetreden voorvallen, die de veiligheid in gevaar hadden kunnen brengen of hebben gebracht, moet onverwijld worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

4. Onze Minister kan verlangen, dat aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen opgave wordt gedaan van andere dan in de voorgaande leden bedoelde ongevallen en voorvallen.

Artikel 279. 1. Op de bovengrondse werken, zomede op boorwerken moeten op door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aan te wijzen plaatsen aanwezig zijn:

a. een voldoende aantal doelmatige, voor onmiddellijk gebruik gereed zijnde en in voldoende gereinigde toestand verkeerende toestellen, die het mogelijk maken door te dringen in een atmosfeer, waarin verstikkende of giftige gassen aanwezig zijn of in een met radioactieve stof besmette atmosfeer;

b. een voldoende hoeveelheid doelmatig, voor onmiddellijk gebruik gereed zijnde en in voldoende gereinigde toestand verkeerd ander materieel, nodig voor het ondergronds en bovengronds uitvoeren van reddingswerk;

c. een of meer doelmatig samengestelde groepen van in het gebruik van reddingsmiddelen als onder *a* en *b* bedoeld volgend geofende personen;

d. een doelmatig register van die personen en van de door hen gehouden oefeningen.

2. Tot het houden van oefeningen moet een doelmatige ruimte beschikbaar zijn, die met rook en verstikkende gassen kan worden gevuld.

3. Aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen dient jaarlijks een op het volgende kalenderjaar betrekking hebbend reddingsplan voor alle tot de betrokken mijnonderneming behorende mijn- of boorwerken te worden toegezonden; het moet tenminste 14 dagen vóór de aanvang van het betrokken kalenderjaar in zijn bezit zijn.

4. In geval in de loop van enig kalenderjaar met de aanleg van een mijn- of boorwerk wordt begonnen, dient tijdig tevoren een op dat jaar en dat werk betrekking hebbend reddingsplan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen te worden toegezonden.

5. Onze Minister bepaalt, welke gegevens in een reddingsplan moeten zijn vermeld.

6. Onze Minister kan voor een door hem aangewezen mijn- of boorwerk van het in het eerste en het tweede lid bepaalde ontheffing verlenen; hij kan daarbij goedkeuren, dat bepaalde mijnondernemingen voor de uitvoering van het in die leden bepaalde een gemeenschappelijke reddingsdienst vormen.

Artikel 280. 1. Werkzaamheden in een atmosfeer, waarin verstikkende of giftige gassen aanwezig zijn, of in een met radioactieve stof besmette atmosfeer mogen slechts worden verricht door terzake voldoende ervaren personen, die met toestellen als in artikel 279, eerste lid, bedoeld zijn uitgerust.

2. Bij het inzetten van een reddingsploeg moet een voldoende toegeruste vervangingsploeg gereed staan dan wel onmiddellijk daarna gereed gesteld worden.

3. Voldoende maatregelen moeten worden genomen ter verzekering van de veiligheid en de gezondheid van de met reddingswerkzaamheden belaste personen.

Artikel 281. 1. Op de bovengrondse en in de ondergrondse werken moeten voldoende en doelmatige verband- en hulpmiddelen en draagbaren voor het transport van gewonden en zieken, en op de bovengrondse werken bovendien doelmatige lokalen voor de voorlopige verzorging van gewonden en zieken aanwezig zijn op door of vanwege de bestuurders van de betrokken mijnonderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aan te wijzen plaatsen.

2. Gedurende de tijd, dat op of in een mijnwerk arbeid wordt verricht, moet steeds een verbandmeester van voldoende bekwaamheid voor het onverwijld verlenen van eerste hulp bij ongevallen beschikbaar zijn.

3. Bovendien moet gedurende de tijd, dat arbeid wordt verricht, in de ondergrondse werken en waar nodig ook op de bovengrondse werken een voldoende aantal personen beschikbaar zijn, die vertrouwd zijn met het verlenen van eerste hulp bij ongevallen.

4. Onze Minister kan voorschrijven, dat op boorwerken en bij mijnbouwkundige onderzoeken gedurende de tijd, dat arbeid wordt verricht, een of meer doelmatige verbandkisten of -trommels aanwezig moeten zijn, alsmede een of meer personen, die vertrouwd zijn met het verlenen van eerste hulp bij ongevallen.

5. Op door of vanwege de bestuurders van een mijnonderneming, onder goedkeuring van Onze Minister, aan te wijzen plaatsen moeten duidelijke en beknopte handleidingen voor het verlenen van eerste hulp bij ongevallen beschikbaar zijn.

HOOFDSTUK XVI

De arbeid

§ 1. Algemeen

Artikel 282. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde wordt verstaan onder:

arbeiders: mannelijke en vrouwelijke personen, die, al of niet geregeld, arbeid verrichten.

verblijf in de ondergrondse werken: een verblijf in de ondergrondse werken in verband met de arbeid.

Artikel 283. 1. Een arbeider mag op zondag geen arbeid verrichten noch in de ondergrondse werken verblijven. Een in nachtdienst werkzame arbeider mag evenwel op zondag nog tot 4 uur arbeid verrichten of in de ondergrondse werken verblijven.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, mag een arbeider van 18 jaar of ouder op zondag arbeid verrichten en in de ondergrondse werken verblijven, voor zover die arbeid of dat verblijf noodzakelijk op die dag moet plaats hebben om de geregelde gang van de bedrijfsarbeid zoveel mogelijk te verzekeren of uit hoofde van gevaar geen uitstel gedooft, met dien verstande dat tot het verrichten van arbeid of verblijf in de ondergrondse werken op twee achtereenvolgende zondagen een vergunning van Onze Minister vereist is. Deze wordt slechts verleend onder de voorwaarde, dat de betrokken arbeider de daarop volgende zondag geen arbeid verricht of in de ondergrondse werken verblijft.

Artikel 284. Voor de toepassing van artikel 283 wordt met de zondag een algemeen erkende christelijke feestdag gelijkgesteld.

Artikel 285. 1. Een arbeider moet wekelijks een ononderbroken rusttijd hebben van tenminste 36 uur. Evenwel mag die rusttijd in verband met dienstwisseling worden verminderd, doch niet tot minder dan 30 uur.

2. De in het eerste lid bedoelde rusttijden mogen voor een arbeider, die ingevolge artikel 283, tweede lid, op zondag arbeid heeft verricht of in de ondergrondse werken heeft verbleven, worden vervangen door een ononderbroken rusttijd van tenminste 48 uur met inbegrip van de 24 uur op de volgende zondag.

3. Een rusttijd, die wordt verminderd als gevolg van onderbreking door een dienst of een verblijf in de ondergrondse werken van niet langer dan 4 uur, wordt voor de toepassing van het eerste en het tweede lid als ononderbroken rusttijd aangemerkt.

4. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste en het tweede lid bepaalde ten behoeve van het verrichten van arbeid of een verblijf in de ondergrondse werken, voor zover die arbeid of dat verblijf noodzakelijk is om de geregelde gang van de bedrijfsarbeid zoveel mogelijk te verzekeren of uit hoofde van gevaar geen uitstel gedooft.

Artikel 286. De in dit hoofdstuk bedoelde rusttijden moeten in de regel buiten mijn- en boorwerken worden doorgebracht.

Artikel 287. Voor een arbeider, die zowel in de ondergrondse werken verblijft als op de bovengrondse werken arbeid verricht, zijn met betrekking tot de duur van dat verblijf en die arbeid tezamen de voorschriften inzake de arbeid op de bovengrondse werken van overeenkomstige toepassing, met inachtneming van het bij of krachtens de artikelen 253, eerste lid, 256, 273, 316, 317, 318, eerste en derde lid, en 319 bepaalde.

Artikel 288. 1. Van het bij of krachtens de artikelen 256, 283, 285, eerste en tweede lid, 315, 316, eerste lid, 317, 318, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 319, eerste, tweede en derde lid, en 320 bepaalde mag worden afgeweken, wanneer dit voor de veiligheid van personen, voor het behoud van het mijn- of het boorwerk of een aanmerkelijk deel daarvan, dan wel in verband met andere belangrijke bedrijfsomstandigheden noodzakelijk is en de noodzaak tot afwijking niet door het nemen van andere maatregelen kan worden opgeheven.

2. Elke afwijking moet ten spoedigste telefonisch of anderszins mondeling worden medegedeeld aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen. Deze mededeling moet onverwijld schriftelijk worden bevestigd.

Artikel 289. 1. Een arbeider beneden 18 jaar moet, op schriftelijk verzoek van degene bij wie hij inwoont, met inachtneming van het krachtens het tweede lid bepaalde, in de gelegenheid worden gesteld om gedurende ten hoogste één werkdag of twee halve werkdagen per kalenderweek lessen of een

cursus te volgen in een inrichting voor godsdienst-, voortgezet-, herhalings- of vakonderwijs of voor enigerlei andere vorm van algemene opleiding of verdere vorming. Het verzoek moet tenminste één week voordat de arbeider de lessen of de cursus gaat volgen tot de bestuurders van de betrokken mijnonderneming zijn gericht; het moet inhouden een opgave van de aard van het onderwijs of die algemene opleiding of verdere vorming, van de inrichting waar dat onderwijs of die algemene opleiding of verdere vorming wordt gegeven, en van de uren, gedurende welke de betrokken arbeider de lessen of de cursus zal volgen.

2. Indien tegen het volgen van de lessen of de cursus op de in het verzoek vermelde uren bezwaren bestaan, kunnen de bestuurders van de betrokken onderneming zich binnen 3 dagen, nadat het verzoek bij hen is ingekomen, schriftelijk tot Onze Minister wenden, die daarna zo spoedig mogelijk beslist, gedurende welke uren de betrokken arbeider in de gelegenheid moet worden gesteld de lessen of de cursus te volgen.

3. Onze Minister kan van het in het eerste lid, eerste volzin, bepaalde ontheffing verlenen.

4. De uit het eerste lid voortvloeiende verplichting geldt niet:

a. gedurende een door Onze Minister vastgestelde tijd ten aanzien van een arbeider, die van de hem gegeven gelegenheid om de lessen of de cursus te volgen niet geregeld gebruik maakt;

b. ten aanzien van een persoon, die met inachtneming van artikel 292, derde lid, arbeid mag verrichten.

Artikel 290. 1. Een arbeider beneden 18 jaar mag geen arbeid verrichten:

a. bestaande in het tillen, trekken, duwen, dragen of op andere wijze verplaatsen van een last, indien deze arbeid kennelijk of naar het oordeel van Onze Minister van de arbeider een te grote krachtsinspanning eist;

b. bestaande in het rangeren, voortduwen, voorttrekken, aankoppelen of afkoppelen van spoorwagens;

c. bestaande in:

1e. het aanleggen, uitbreiden, vernieuwen, wijzigen, herstellen, onderhouden of onderzoeken van elektrische machines, transformatoren, schakel- of verdeelinrichtingen, toestellen of leidingen, behorende tot geheel of gedeeltelijk in werking zijnde elektrische installaties van hoge spanning of elektrische installaties voor verlichting, verwarming of krachtoverbrenging, deel uitmakend van elektrische installaties van lage spanning van meer dan 42 volt tussen twee polen of fasen en niet valende onder 3e of 4e;

2e. werkzaamheden in de nabijheid van blanke, ongeïsoleerde of onvoldoend beschermde delen van geheel of gedeeltelijk in werking zijnde elektrische installaties als onder 1e bedoeld;

3e. het werken met elektrische las-inrichtingen;

4e. werkzaamheden in de nabijheid van blanke, ongeïsoleerde of onvoldoend beschermde delen van elektrische installaties van lage spanning van meer dan 42 volt tussen twee polen of fasen in elektrische beproevingsruimten en laboratoria;

d. bestaande in het bedienen van lieren, kranen, heftrucks, bulldozers en motorvoertuigen;

e. bestaande in het bedienen of reinigen van acetyleen-ontwikkelingstoestellen of in het bedienen van drukhouders met samengeperste, door samenpersen tot vloeistof verdichte of onder druk in vloeistof opgeloste gassen;

f. bestaande in het bedienen van houtbewerkingsmachines;

g. bestaande in het lossen, uitsteken, breken of vermalen van pek;

h. bestaande in autogeen lassen of autogeen branden;

j. in een ruimte, die geen natuurlijke of kunstmatige ventilatie heeft of die moeilijk toegankelijk is, zoals een put, riool, gashouder, tank, ketel, rookgang of reservoir;

k. in lokalen, waar met behulp van pek als bindmiddel briketten worden vervaardigd;

l. in een lokaal of werkplaats, waar drijfwerk of een werktuig aanwezig is, dat van buiten die ruimte of van grote afstand in beweging kan worden gebracht, tenzij telkens voor het in beweging brengen een sein wordt gegeven, dat duidelijk is te horen ter plaatse waar het drijfwerk of het werktuig zich bevindt;

m. aan drijfwerk, dat in beweging is, of bestaande in het smeren, poetsen, onderzoeken of herstellen aan of onder werktuigen, waarvan het drijfwerk in gang is, tenzij de werktuigen zodanig zijn afgekoppeld of vastgezet, dat zij niet anders dan opzettelijk in beweging kunnen worden gebracht, of zodanig zijn afgeschermd, dat gevaar uitgesloten moet worden geacht;

n. bij krachtwerktuigen of als machinist of stoker bij stoomketels;

o. bij opslag, vervoer of gebruik van ontplofbare stoffen of ontstekingsmiddelen, of van vaste, vloeibare of gasvormige stoffen, die giftig of bijtend zijn of op andere wijze gevaar kunnen opleveren;

p. welke met zodanige spoed of onder zodanige omstandigheden moet geschieden, dat daardoor gevaar voor of schade aan de gezondheid ontstaat.

2. Het in het eerste lid onder c en h bepaalde geldt niet voor arbeid in het kader van een vakopleiding, verricht in daartoe ingerichte werkplaatsen en onder voortdurend deskundig toezicht.

3. Onze Minister kan ten behoeve van de arbeid in het kader van een vakopleiding van het in het eerste lid, behoudens onder a, bepaalde ontheffing verlenen.

Artikel 291. 1. Tenzij van het tegendeel blijkt, is het in dit hoofdstuk bepaalde niet van toepassing ten aanzien van personen, met betrekking tot wie ingevolge artikel 10, eerste en tweede lid, of ingevolge artikel 12, vierde lid, opgave moet worden gedaan, voor zover dezen uitsluitend of in hoofdzaak met de leiding van werkzaamheden zijn belast en niet in de regel door handenarbeid aan de bedrijfsarbeid deelnemen.

2. Het aantal en de duur van de diensten en de verblijftijden in de ondergrondse werken mogen voor de in het eerste lid bedoelde personen met het oog op de algemene veiligheid en in het belang van die personen, hun functie mede in aanmerking genomen, redelijke grenzen niet overschrijden.

§ 2. Bovengrondse werken en boorwerken

Afdeling 1. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 292. 1. Een persoon beneden 15 jaar mag geen arbeid verrichten.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, mag een mannelijk persoon van 14 jaar, die niet leerplichtig is, arbeid verrichten, mits:

a. de bestuurders van de betrokken mijnonderneming in het bezit zijn van een verklaring, waaruit blijkt, dat de lichamelijke gesteldheid van de arbeider hem toestaat zonder nadelige gevolgen arbeid te verrichten, welke verklaring dient te zijn afgegeven door de aan die onderneming verbonden bedrijfs-geneeskundige dienst, dan wel, in geval artikel 223, vierde lid, toepassing heeft gevonden, door een door Onze Minister aangewezen geneeskundige,

b. de betrokken persoon niet langer arbeid verricht dan 8 uur per dag en 32 uur per kalenderweek en

c. hij op tenminste één hele werkdag of twee halve werkdagen per kalenderweek in totaal tenminste 8 uur in een door Onze Minister, in overleg met Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, erkende inrichting of instelling hetzij algemeen en op het beroep gericht onderwijs volgt, hetzij deelneemt aan een andere opleidings- of vormingscursus.

3. Een persoon, die in de loop van het jaar, waarover het onderwijs, dat hij overeenkomstig het tweede lid volgt, onderscheidenlijk de cursus, waaraan hij overeenkomstig dat lid deelneemt, zich volgens het leer- of lesplan uitstrekt, de vijftienjarige leeftijd bereikt, mag tot het tijdstip, waarop het in de aanhef bedoelde jaar eindigt slechts arbeid verrichten, in geval hij met overeenkomstige toepassing van het tweede lid, onder c, dat onderwijs blijft volgen onderscheidenlijk aan die cursus blijft deelnemen.

Artikel 293. 1. Een vrouwelijk persoon mag in geen geval arbeid verrichten op een boorwerk in de territoriale zee en overigens slechts in kantoren, kantines, verbandkamers en laboratoria.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, kan Onze Minister vergunning verlenen tot het verrichten van daarbij bepaalde werkzaamheden op daarbij aangewezen andere plaatsen.

3. Werkzaamheden, waarvoor een vergunning is verleend krachtens het tweede lid, mogen niet worden verricht onder ongunstiger voorwaarden dan die, welke ingevolge het bij of krachtens de Arbeidswet 1919 (*Stb.* 624) bepaalde gelden ten aanzien van het verrichten van dezelfde soort werkzaamheden in fabrieken of werkplaatsen door vrouwelijke arbeiders van dezelfde leeftijd als de betrokkene.

4. Een vergunning als in het tweede lid bedoeld wordt niet verleend voor werkzaamheden, welke de betrokken persoon ingevolge het bij of krachtens de Arbeidswet 1919 bepaalde in fabrieken of werkplaatsen niet mag verrichten.

Artikel 294. Een arbeider beneden 16 jaar mag geen arbeid verrichten:

a. in of op in aanbouw, sloping of herstelling zijnde bouw- of andere constructies, op ladders, daken, dakgoten en dergelijke en boven de begane grond in boortorens, indien hij bij een en ander gevaar loopt van een hoogte van 2,50 meter of meer te vallen;

b. op losvloeren;

c. wanneer zijn loon anders dan naar tijdruimte is bepaald.

Artikel 295. 1. Een arbeider mag niet langer arbeid verrichten dan gedurende 8½ uur per dienst en 48 uur per kalenderweek.

2. De in artikel 283, eerste lid, tweede volzin, bedoelde arbeid op zondag van een in nachtdienst werkzame arbeider wordt voor de berekening van het totaal van de arbeidstijd geacht te behoren tot de arbeidstijd van de voorafgaande kalenderweek.

3. Onze Minister kan, wanneer een werkweek van minder dan 6 dagen wordt of is ingevoerd, in afwijking van het in het eerste lid bepaalde vergunning verlenen voor een daarbij te bepalen langere werktijd per dienst; deze kan echter niet langer dan 9½ uur zijn.

4. Onze Minister kan, indien verlenging van de werktijd per dienst nodig is ten behoeve van een weekeindregeling, in afwijking van het in het eerste lid bepaalde vergunning verlenen voor een langere werktijd per dienst; deze kan echter niet langer dan 10½ uur zijn.

5. Onze Minister kan voor door hem aangewezen soorten arbeid, die voor de gezondheid of de veiligheid van de arbeiders bijzondere gevaren of nadelen kunnen medebrengen, een kortere werktijd vaststellen dan krachtens het eerste, het derde of het vierde lid geldt.

Artikel 296. 1. Een arbeider moet tussen twee opeenvolgende diensten een ononderbroken rusttijd hebben van tenminste 12 uur, behoudens dat de rusttijd van een mannelijke arbeider van 18 jaar of ouder eenmaal per kalenderweek mag worden verminderd, echter niet tot minder dan 8 uur.

2. In bijzondere omstandigheden mag de rusttijd van een mannelijke arbeider van 18 jaar of ouder in één kalenderweek

per kalendermaand tweemaal worden verminderd, echter telkens niet tot minder dan 8 uur.

3. Indien tussen twee verkorte rusttijden als in het tweede lid bedoeld slechts één dienst zal zijn gelegen, is vergunning van Onze Minister vereist.

Artikel 297. Een arbeider beneden 18 jaar mag geen arbeid verrichten tussen 18 en 6 uur. Evenwel is aan een arbeider van 16 jaar of ouder arbeid tot 22 uur toegestaan, voor zover hij in opleidingsverband is tewerkgesteld.

Artikel 298. 1. Arbeid is tussen 23 en 6 uur slechts toegestaan voor mannelijke arbeiders en voor zover zij bestaat in:

a. werkzaamheden, die noodzakelijk in die tijdruimte moeten worden verricht om de geregelde gang van de bedrijfsarbeid bij het mijn- of het boorwerk, waarbij of waarvoor de werkzaamheden plaats hebben, niet te beletten of zoveel mogelijk te verzekeren;

b. werkzaamheden om een bedrijfsstoring van ernstige aard te voorkomen of op te heffen, die geen uitstel gedogen en die noodzakelijk in die tijdruimte moeten worden verricht;

c. onderhoudswerkzaamheden, die noodzakelijk in die tijdruimte moeten worden verricht in bedrijfsonderdelen, waaromtrent Onze Minister heeft beslist, dat zij rechtstreeks samenhangen met het ondergronds bedrijf.

2. Een arbeider mag arbeid als in het eerste lid onder a of b bedoeld per drie achtereenvolgende kalenderweken, beginnende met de kalenderweek, waarin hij daarmede een aanvang maakt, niet meer dan 84 uur verrichten.

3. Onze Minister kan vergunning verlenen tot afwijking van het in het tweede lid genoemde maximum aantal uren.

Artikel 299. 1. Voor zover het noodzakelijk is dat arbeid in twee ploegen afwisselend in nachtdienst wordt verricht, is deze arbeid, in afwijking van het in artikel 298 bepaalde, toegestaan voor mannelijke arbeiders van 18 jaar of ouder, met dien verstande dat zij deze arbeid per twee achtereenvolgende kalenderweken niet meer dan 52 uur tussen 23 en 6 uur mogen verrichten.

2. Een arbeider van 18 jaar of ouder mag arbeid als in het eerste lid bedoeld zonder inachtneming van het in dat lid bepaalde verrichten, wanneer zijn werktijdregeling naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan het in dat lid bepaalde wordt voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 300. 1. Voor zover het noodzakelijk is dat arbeid in drie of meer afwisselende ploegen, niet vallende onder artikel 301 of 310, wordt verricht, is deze arbeid, in afwijking van het in artikel 298 bepaalde, toegestaan voor mannelijke arbeiders van 18 jaar of ouder, met dien verstande dat zij deze arbeid per drie achtereenvolgende kalenderwerken niet meer dan 52 uur tussen 23 en 6 uur mogen verrichten.

2. Een arbeider van 18 jaar of ouder mag arbeid als in het eerste lid bedoeld zonder inachtneming van het in dat lid bepaalde verrichten, wanneer zijn werktijdregeling naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan het in dat lid bepaalde wordt voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 301. 1. Voor zover zulks noodzakelijk is om continu-arbeid mogelijk te maken, mag een mannelijke arbeider van 18 jaar of ouder arbeid verrichten in afwijking van het bij of krachtens artikel 283, 285, 295, 296, 298 of 302 bepaalde, met dien verstande dat hij:

a. niet langer arbeid mag verrichten dan gemiddeld 46 uur per kalenderweek, gerekend over de duur van een dienstroostercyclus, noch langer dan 68 uur in acht opeenvolgende diensten;

b. ten hoogste driemaal per vier achtereenvolgende kalenderweken gedurende meer dan 8½ uur arbeid mag verrichten in een dienst, doch telkens niet langer dan 12 uur, waarbij verlengingen van de nachtdienst in verband met voor het bedrijf

geldende feestdagen, die niet op een zondag vallen, buiten beschouwing blijven;

c. per vier achtereenvolgende kalenderweken in niet meer dan negen diensten arbeid mag verrichten tussen 23 en 6 uur;

d. tussen twee opeenvolgende diensten een ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 15 uur, behoudens driemaal per vier achtereenvolgende kalenderweken, wanneer die rusttijd minder dan 15 uur, doch niet minder dan 12 uur mag bedragen;

e. een ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 24 uur na in ten hoogste acht opeenvolgende diensten arbeid te hebben verricht;

f. op twee van elke vier zondagen geen arbeid mag verrichten, wanneer zijn arbeidstijd op de gewerkte zondagen in een dienstroostercyclus gemiddeld langer dan 8 uur is en op één van elke vier zondagen geen arbeid mag verrichten, indien deze arbeidstijd 8 uur of minder is.

2. De in het eerste lid onder b—d vastgestelde aantallen per vier achtereenvolgende kalenderweken worden bij een dienstroostercyclus van langer dan vier kalenderweken naar verhouding gewijzigd.

3. Een arbeider van 18 jaar of ouder mag arbeid als in het eerste lid bedoeld zonder inachtneming van het in het eerste en het tweede lid bepaalde verrichten, wanneer zijn werktijdregeling naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan het in die leden bepaalde wordt voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 302. 1. In afwijking van het in artikel 295 bepaalde, mag een arbeider van 18 jaar of ouder, indien hiervoor voldoende redenen aanwezig zijn, per kalendermaand ten hoogste 18 uur overwerk verrichten, met dien verstande dat hij niet langer arbeid mag verrichten dan gedurende 11 uur per dienst, 62 uur per kalenderweek en 2500 uur per kalenderjaar.

2. Voor de toepassing van het eerste lid kan om administratieve redenen van een kortere periode dan een kalendermaand worden uitgegaan, in welk geval over deze kortere periode ten hoogste een evenredig kleiner aantal uren overwerk is toegestaan.

3. Van het in het eerste lid ten aanzien van de maximale arbeidstijd per dienst bepaalde mag worden afgeweken, voor zover zulks noodzakelijk is om een bedrijfsstoring van ernstige aard te voorkomen of op te heffen en de werkzaamheden geen uitstel gedogen, met dien verstande dat dan ten hoogste gedurende 12 en éénmaal per kalenderweek ten hoogste gedurende 16 uur per dienst arbeid mag worden verricht.

4. Afwijkingen als in het derde lid bedoeld zijn in de daar omschreven gevallen eveneens toegestaan, zonder dat de aan het slot van dat lid gestelde bepaling inzake de maximale arbeidstijd per dienst geldt, wanneer de werktijdregeling voor de betrokken arbeider naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan die bepaling is voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 303. 1. Een arbeider beneden 16 jaar moet na ten hoogste 4½ uur arbeid een ononderbroken schafttijd hebben van tenminste een half uur.

2. Zijn schafttijd moet worden doorgebracht in het in artikel 250, derde lid, bedoelde lokaal of buiten bovengrondse werken en boorwerken.

Artikel 304. 1. Een arbeider van 16 jaar of ouder, die geen werkzaamheden als bedoeld in artikel 300, 301, 305 of 310, noch bedieningswerkzaamheden verricht, moet in elke dienst, waarin hij meer dan 5½ uur arbeid verricht, na ten hoogste 4½ uur arbeid een ononderbroken schafttijd hebben van tenminste een half uur, behoudens in door Onze Minister bepaalde gevallen.

2. Onze Minister kan, de bestuurders van de betrokken mijnondernemingen, zomede de betrokken vakorganisaties met

overeenkomstige toepassing van artikel 4 gehoord, ten aanzien van door hem aangewezen soorten arbeid:

a. de in het eerste lid bedoelde schafttijd verlengen, doch tot ten hoogste 2 uur;

b. buiten die al of niet verlengde schafttijd nog een of meer schafttijden in dezelfde dienst van ten hoogste een half uur voorschrijven;

c. bepalen, tussen welke tijdstippen de schafttijden moeten worden gegeven.

3. Schafttijden van minder dan een kwartier worden geacht tijden te zijn, gedurende welke arbeid wordt verricht.

4. Onze Minister kan voor een door hem bepaalde tijd vergunning verlenen af te wijken van het in het eerste lid bepaalde.

5. Een arbeider, die werkzaamheden als bedoeld in artikel 300, 301, 305 of 310 of bedieningswerkzaamheden verricht, moet gedurende de arbeidstijd gelegenheid worden gegeven voor persoonlijke verzorging op een aan de aard van de werkzaamheden aangepaste tijd en wijze.

Artikel 305. 1. In afwijking van het bij of krachtens artikel 283, 285, 295, 296, 299, 300, 301, 302, 304, 309, 310 of, voor zover noodzakelijk, van het bij of krachtens artikel 298 bepaalde, mag een mannelijke arbeider van 18 jaar of ouder, wiens arbeid uitsluitend of in hoofdzaak bestaat in het verrichten van bewakingsdiensten, gedurende ten hoogste 12 uur per diensttijd en 72 uur per kalenderweek arbeid verrichten, met dien verstande dat hij:

a. per drie achtereenvolgende kalenderweken op tenminste één zondag geen arbeid mag verrichten;

b. een wekelijkse ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 32 uur;

c. per vier achtereenvolgende kalenderweken niet langer arbeid mag verrichten dan gedurende 240 uur;

d. vóór en na elke bewakingsdienst een ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 11 uur.

2. Een arbeider van 18 jaar of ouder mag arbeid als in het eerste lid bedoeld zonder inachtneming van het in dat lid bepaalde verrichten, wanneer zijn werktijdregeling naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan het in dat lid bepaalde wordt voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

Artikel 306. Een bij of krachtens artikel 292, tweede lid, 294—305 of 310 gegeven gebod of verbod geldt niet, in zover een gedraging in strijd daarmee onder de gegeven omstandigheden als gerechtvaardigd is te beschouwen en van de gedraging onder vermelding van die omstandigheden ten spoedigste telefonisch of anderszins mondeling mededeling wordt gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen. Deze mededeling moet onverwijld schriftelijk worden bevestigd.

Artikel 307. 1. Op mijn- en boorwerken moeten op een doelmatige plaats bescheiden aanwezig zijn, waarin het begin en het einde van de diensten en werktijden worden geregistreerd.

2. Uit de in het eerste lid bedoelde bescheiden dient op voldoende duidelijke wijze te blijken:

a. welke arbeiders jonger dan 18 jaar en welke vrouwen zijn;

b. ten aanzien van welke arbeiders aan artikel 289, eerste lid, 292, tweede en derde lid, 298, eerste lid, onder c, 299, eerste lid, 300, eerste lid, 301, eerste lid, 305, eerste lid, of 310, eerste lid, toepassing is gegeven;

c. voor welke personen artikel 291 geldt;

d. voor welke arbeiders een werktijdregeling geldt, die krachtens artikel 299, tweede lid, 300, tweede lid, 301, derde lid, 302, vierde lid, 305, tweede lid, of 310, derde lid, is goedgekeurd.

Artikel 308. Op de bovengrondse werken en op een boorwerk moeten op voor de arbeiders toegankelijke plaatsen lijsten zijn opgehangen, welke het begin en het einde van de meest voorkomende diensten, werktijden, schafttijden en rusttijden vermelden.

Afdeling 2. Bijzondere bepalingen voor boorwerken

Artikel 309. Onze Minister kan vergunning verlenen af te wijken van het in artikel 296 bepaalde voor het verrichten door mannelijke arbeiders van 18 jaar of ouder, werkzaam in of ten behoeve van het aardolie- en aardgaswinningsbedrijf, van incidentele of periodiek terugkerende specialistische werkzaamheden, die verband houden met het voorkomen of opheffen van een bedrijfsstoring van ernstige aard en die geen uitstel gedogen.

Artikel 310. 1. Voor zover zulks noodzakelijk is om continu-arbeid in het aardolie- en aardgaswinningsbedrijf mogelijk te maken, mag een mannelijke arbeider van 18 jaar of ouder arbeid verrichten, in afwijking van het bij of krachtens artikel 283, 285, 295, 296, 298, 301 of 302 bepaalde, met dien verstande dat hij:

a. niet langer arbeid mag verrichten dan gemiddeld 46 uur per kalenderweek, gerekend over de duur van een dienstroostercyclus, noch langer dan 68 uur in acht opeenvolgende diensten;

b. ten hoogste vijfmaal per vier achtereenvolgende kalenderweken gedurende meer dan 8½ uur arbeid in één dienst mag verrichten, doch telkens niet langer dan 12 uur, waarbij voor de vaststelling van het aantal der verlengingen buiten beschouwing blijven die, welke noodzakelijk zijn voor werkzaamheden ten behoeve van het behoud van een boorgat;

c. per vier achtereenvolgende kalenderweken in niet meer dan negen diensten meer dan 2 uur arbeid mag verrichten tussen 23 en 6 uur;

d. tussen twee opeenvolgende diensten een ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 15 uur, behoudens vijfmaal per vier achtereenvolgende kalenderweken, wanneer die rusttijd minder dan 15 uur, doch niet minder dan 12 uur mag bedragen, waarbij voor de vaststelling van het aantal der verkorte rusttijden buiten beschouwing blijven die, welke verband houden met werkzaamheden ten behoeve van het behoud van een boorgat;

e. een ononderbroken rusttijd moet hebben van tenminste 32 uur na in ten hoogste acht opeenvolgende diensten arbeid te hebben verricht, waarbij dit aantal uren wordt verhoogd met het totaal der uren, gedurende welke in deze diensten wegens werkzaamheden ten behoeve van het behoud van een boorgat langer dan 8½ uur per dienst arbeid is verricht;

f. op twee van elke vier zondagen geen arbeid mag verrichten, wanneer zijn arbeidstijd op de gewerkte zondagen in een dienstroostercyclus gemiddeld langer dan 8 uur is en op één van elke vier zondagen geen arbeid mag verrichten, indien deze arbeidstijd 8 uur of minder is.

2. De in het eerste lid, onder b—d, vastgestelde aantallen per vier achtereenvolgende kalenderweken worden bij een dienstroostercyclus van langer dan vier kalenderweken naar verhouding gewijzigd.

3. Een arbeider van 18 jaar of ouder mag arbeid als in het eerste lid bedoeld zonder inachtneming van het in het eerste en het tweede lid bepaalde verrichten, wanneer zijn werktijdregeling naar het oordeel van Onze Minister niet ongunstiger is dan een regeling, waarbij aan het in die leden bepaalde wordt voldaan en zij op deze grond door Onze Minister is goedgekeurd.

§ 3. Ondergrondse werken

Artikel 311. 1. Mannelijke personen beneden 17½ jaar en vrouwelijke personen mogen geen arbeid verrichten, behoudens dat mannelijke personen van 16 jaar en ouder arbeid mogen verrichten in opleidingsverband.

2. Een arbeider van 50 jaar of ouder, die niet voldoende met winnings- of voorbereidingsarbeid bekend is, mag deze arbeid niet verrichten, tenzij Onze Minister daartoe vergunning heeft verleend.

Artikel 312. 1. Houwersarbeid mag zelfstandig slechts worden verricht door een arbeider, die:

a. de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt, en

b. tenminste 3 jaar in mijnen ondergronds werkzaam is geweest, waarvan tenminste 1 jaar als hulphouwer.

2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde, kan Onze Minister vergunning verlenen tot het zelfstandig verrichten van houwersarbeid door een arbeider, die de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt, doch niet aan de in dat lid onder b gestelde eis voldoet.

Artikel 313. 1. Een onervaren arbeider mag arbeid, die voor hem uit hoofde van zijn onervarenheid gevaren medebrengt, niet verrichten, zonder dat doelmatige voorzorgsmaatregelen voor zijn beveiliging tegen die gevaren zijn genomen.

2. Hij mag alleen onder voldoende ervaren geleide in de ondergrondse werken afdalen, zich naar de plaats van zijn arbeid begeven en vandaar terugkeren.

Artikel 314. 1. Wanneer een in artikel 325, tweede lid, bedoelde ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen aan de bestuurders van een mijnonderneming heeft medegedeeld, dat een bepaalde arbeider beneden 21 jaar in die onderneming arbeid verricht, die naar het oordeel van die ambtenaar zijn krachten te boven gaat, mag de betrokken arbeider die arbeid niet verrichten, zolang de bestuurders niet in het bezit zijn van een verklaring, waaruit blijkt, dat de lichamelijke gesteldheid van de arbeider hem toestaat die arbeid zonder nadelige gevolgen te verrichten. Zodanige verklaring dient te zijn afgegeven door de aan de betrokken onderneming verbonden bedrijfsgeneeskundige dienst, dan wel, in geval artikel 223, vierde lid, toepassing heeft gevonden, door een door Onze Minister aangewezen geneeskundige.

2. De verklaring kan voor een daarin bepaalde proeftijd worden afgegeven. Bij het verstrijken van die proeftijd mag de arbeider dezelfde arbeid niet verrichten, zolang niet een verklaring overeenkomstig het eerste lid is afgegeven.

Artikel 315. Een arbeider beneden 18 jaar mag niet in de ondergrondse werken verblijven tussen 22 en 5 uur.

Artikel 316. 1. Een arbeider mag niet langer dan 8 uur ononderbroken en niet langer dan 46 uur per kalenderweek in de ondergrondse werken verblijven.

2. Het in artikel 283, eerste lid, bedoelde verblijf op zondag in de ondergrondse werken van een in nachtdienst werkzame arbeider wordt voor de berekening van het totaal van de verblijftijd geacht te behoren tot de verblijftijd van de voorafgaande kalenderweek.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt voor schachtseingever, alsmede voor machinisten en seingever van door Onze Minister aangewezen tussenschachten, de voor hun aflossing nodige tijd niet medegerekend.

4. Onze Minister kan vergunning verlenen de verblijftijd van bepaalde categorieën van arbeiders te verlengen met de tijd, nodig voor het beëindigen van hun werkzaamheden, voor zover dit onontbeerlijk voor de geregelde gang van zaken in de ondergrondse werken is, en voor zover deze werkzaamheden in verband met de aard daarvan niet gedurende de normale verblijftijd kunnen worden verricht.

Artikel 317. 1. Een arbeider wordt geacht in de ondergrondse werken te verblijven telkens van het tijdstip, waarop hij wordt neergelaten tot dat, waarop hij wordt opgehaald, behoudens het in het tweede lid bepaalde.

2. Een arbeider, behorende tot een ploeg, wordt geacht in de ondergrondse werken te verblijven telkens van het begin

van het neerlaten van de ploeg tot het begin van het ophalen daarvan.

3. Arbeiders, behorende tot een ploeg, moeten zoveel mogelijk in dezelfde volgorde worden opgehaald als waarin zij zijn neergelaten.

4. Het ophalen van een ploeg mag slechts, indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn, langer duren dan het neerlaten, doch in geen geval meer dan 15 minuten langer.

Artikel 318. 1. De tijd, gedurende welke een arbeider in-gevolge artikel 316, eerste lid, ten hoogste ononderbroken in de ondergrondse werken mag verblijven, mag in afwijking van het in dat artikel bepaalde worden verlengd:

a. hetzij tweemaal per kalenderweek met ten hoogste 2 uur, indien daartoe voldoende redenen uit hoofde van de eisen van veiligheid aanwezig zijn, alsmede in geval van bedrijfs- of ontginningsomstandigheden van voldoende bijzondere aard;

b. hetzij eenmaal per kalenderweek met ten hoogste 4 uur, in geval van onvoorziene en niet door andere maatregelen te verhelpen uitzonderlijke omstandigheden.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet:

a. voor arbeiders, in artikel 253, eerste lid, 256 of 315 bedoeld;

b. voor schachtseingever, alsmede voor machinisten en seingever van krachtens artikel 316, derde lid, aangewezen tussenschachten.

3. Een verlenging met toepassing van het eerste lid onder a mag voor één kalenderweek per kalendermaand worden vervangen door een ononderbroken verblijf in de ondergrondse werken van ten hoogste 8 uur.

4. Van verlengingen op grond van omstandigheden als in het eerste lid onder b bedoeld moet wekelijks onder vermelding van die omstandigheden schriftelijk worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

5. Bij toepassing van het eerste lid mag de arbeider, in afwijking van het in artikel 316, eerste lid, bepaalde, niet langer dan 50 uur en bij toepassing van het derde lid niet langer dan 54 uur per kalenderweek in de ondergrondse werken verblijven.

6. Voor de toepassing van het eerste en het derde lid wordt geen rekening gehouden met verblijfsverlengingen, welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 150, derde lid, laatste volzin, bepaalde.

Artikel 319. 1. Aan elk ononderbroken verblijf met toepassing van artikel 316 of 318, eerste of derde lid, moet een ononderbroken rusttijd van tenminste 12 uur onmiddellijk voorafgaan, behoudens dat deze rusttijd voor een arbeider van 18 jaar of ouder éénmaal per kalenderweek mag worden verminderd, echter niet tot minder dan 8 uur.

2. In bijzondere omstandigheden mag de rusttijd van een arbeider van 18 jaar of ouder in één kalenderweek per kalendermaand tweemaal worden verminderd, echter telkens niet tot minder dan 8 uur.

3. Indien tussen twee verkorte rusttijden als in het tweede lid bedoeld slechts één ononderbroken verblijf zal zijn gelegen, is vergunning van Onze Minister vereist.

4. In afwijking van het aan het slot van het eerste en het tweede lid bepaalde, kan Onze Minister voor door hem aangewezen groepen arbeiders, wier ononderbroken verblijf in de ondergrondse werken in verband met de aard van hun werkzaamheden minder dan 8 uur duurt, vergunning verlenen tot het toekennen van een rusttijd van minder dan 8 uur.

Artikel 320. Aan een arbeider, die langer dan 5 uur ononderbroken in de ondergrondse werken verblijft, moet voldoende gelegenheid tot persoonlijke verzorging worden gegeven.

Artikel 321. 1. Op een mijnwerk moeten op een doelmatige plaats bescheiden aanwezig zijn, waarin het begin en het einde van de verblijftijden en van de verblijfsverlengingen worden geregistreerd.

2. Uit de in het eerste lid bedoelde bescheiden dient op voldoende duidelijke wijze te blijken:

a. welke arbeiders jonger dan 18 jaar zijn;

b. ten aanzien van welke arbeiders aan artikel 289, eerste lid, 316, vierde lid, of 319, vierde lid, toepassing is gegeven;

c. voor welke personen artikel 291 geldt.

HOOFDSTUK XVII

Mijnbouwkundige onderzoeken anders dan door middel van een boorwerk

Artikel 322. 1. Mijnbouwkundige onderzoeken, anders dan door middel van een boorwerk, mogen slechts op veilige wijze worden verricht.

2. Voordat onderzoeken als in het eerste lid bedoeld worden aangevangen, moet aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen schriftelijk mededeling zijn gedaan van de volgende gegevens:

a. het doel en de wijze van onderzoek;

b. het gebied, waarin het onderzoek zal worden gedaan;

c. de tijdruimte, waarin de werkzaamheden zullen worden verricht;

d. naam, voornamen, beroep en woonplaats van de leider der werkzaamheden en, indien ontplofbare stoffen worden gebruikt, van de verantwoordelijke schietmeester.

3. De in het tweede lid bedoelde mededeling moet vergezeld gaan van een kaart of schetstekening, waarop het in dat lid onder b bedoeld gebied is aangegeven.

4. Ten aanzien van het in het tweede lid onder d bepaalde is artikel 27, eerste lid, laatste volzin, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 323. Op mijnbouwkundige onderzoeken als bedoeld in artikel 322, eerste lid, zijn de artikelen 18, 33, 145, 156, 158, derde lid, en 179 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XVIII

Het Staattoezicht op de Mijnen

Artikel 324. 1. Er is een Staattoezicht op de Mijnen.

2. Aan het hoofd daarvan staat de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

3. Onze Minister kan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen adviseurs toevoegen.

4. Onze Minister wijst een plaatsvervanger van de Inspecteur-Generaal der Mijnen aan.

Artikel 325. 1. Het Staattoezicht op de Mijnen heeft tot taak het toezicht op de naleving van dit reglement en medewerking aan de uitvoering daarvan.

2. Het toezicht wordt uitgeoefend door de Inspecteur-Generaal der Mijnen en door andere door Onze Minister op voorstel van de Inspecteur-Generaal der Mijnen aangewezen ambtenaren bij het Staattoezicht op de Mijnen. Bij zodanige aanwijzing kan Onze Minister bepalen, dat de ambtenaar slechts met een deel van het in het eerste lid bedoelde toezicht is belast. De beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 326. 1. Alvorens hun ambt te aanvaarden, leggen de Inspecteur-Generaal der Mijnen in handen van Onze Minister, en de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren in handen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen, de eed of de belofte af, inhoudende, dat zij ijverig, nauwgezet en onpartijdig de plichten zullen nakomen, welke hun ambt medebrengt.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren nemen medellijk noch onmiddellijk deel in een onderneming, waartoe een mijn- of een boorwerk in Nederland behoort of die in Nederland mijnbouwkundige onderzoeken verricht.

Artikel 327. Als ambtenaren, belast met de opsporing van overtredingen van de bij of krachtens dit reglement gestelde voorschriften, nadere regelen en voorwaarden en van artikel 5 van de wet van 21 april 1810 (*Bulletin des Lois* 285), worden aangewezen de Inspecteur-Generaal der Mijnen, zomede de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren.

Artikel 328. Het is verboden aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen, aan de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren of aan de in artikel 324, derde lid, bedoelde adviseurs de toegang tot de in artikel 12, eerste lid, van de Mijnwet 1903 genoemde werken en inrichtingen of het gebruik van de daarin bedoelde toestellen te weigeren.

Artikel 329. 1. De bestuurders van een mijnonderneming of, in artikel 12, eerste lid, bedoelde, andere onderneming zijn verplicht aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen, aan de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren en aan de in artikel 324, derde lid, bedoelde adviseurs desgevraagd en zo nodig ter plaatse alle inlichtingen te verstrekken, die dezen naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak behoeven.

2. Gelijke verplichting rust op personen in dienst van een onderneming als in het eerste lid bedoeld.

3. De bestuurders van een mijnonderneming zijn verplicht de maatregelen te nemen, die de in het eerste lid bedoelde ambtenaren in het belang van het onderzoek bij ongevallen noodzakelijk achten. Zij kunnen zich daaromtrent tot Onze Minister wenden, die de beslissing van de ambtenaar onverwijld bevestigt, wijzigt of intrekt.

Artikel 330. De Inspecteur-Generaal der Mijnen, de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren en de in artikel 324, derde lid, bedoelde adviseurs zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in de uitoefening van hun functie is bekend geworden, behoudens voor zover zij ingevolge dit reglement tot mededeling daarvan zijn verplicht of het gegevens betreft, waaromtrent de bestuurders van de betrokken onderneming hebben verklaard tegen mededeling daarvan geen bezwaar te hebben.

Artikel 331. Onze Minister stelt voor de Inspecteur-Generaal der Mijnen, zomede voor de krachtens artikel 325, tweede lid, aangewezen ambtenaren instructies vast.

HOOFDSTUK XIX

De arbeiders-controleurs

Artikel 332. 1. Tot de controle op de naleving van dit reglement in de ondergrondse werken van de steenkolenmijn-industrie worden tenminste vijf arbeiders-controleurs toegelaten.

2. Zij worden door de Mijnindustrieraad telkens voor ten hoogste vijf jaar aangewezen, op voordracht van de in artikel 4 bedoelde vakorganisaties van arbeiders in de steenkolenmijn-industrie, en op arbeidsovereenkomst tewerkgesteld.

Artikel 333. 1. Als arbeider-controleur kunnen worden aangewezen personen, die de leeftijd van 30 jaar hebben bereikt, de laatste 10 jaar vóór hun aanwijzing in mijnen ondergronds werkzaam zijn geweest, waarvan 4 jaar in Nederlandse mijnen, en tenminste 4 jaar in het bezit zijn van het houwersondiploma of van een ander, naar het oordeel van Onze Minister, gelijkwaardig diploma.

2. Noch de arbeider-controleur, noch zijn echtgenote mag een kleinhandels- of ambachtsbedrijf of een bedrijf, waarop het Instellingsbesluit Bedrijfschap Hotel-, Restaurant-, Café- en Pension- en Kamerverhuurbedrijf en Aanverwante bedrijven (*Stb.* 1954, 605) van toepassing is, uitoefenen.

3. Aan arbeiders-controleurs wordt bij het bereiken van de leeftijd van 60 jaar als zodanig ontslag verleend.

Artikel 334. 1. De arbeiders-controleurs zijn bevoegd tot:
a. het geregeld controleren van de ondergrondse werken;

b. het onderzoeken van ongevallen als in artikel 278, tweede lid, bedoeld, voor zover deze in de ondergrondse werken hebben plaats gevonden.

2. Bij de uitoefening van hun bevoegdheid gedragen zij zich naar de instructie van de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

HOOFDSTUK XX

Voorkomen van het veroorzaken van gevaar, schade of hinder door inrichtingen

Artikel 335. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde wordt onder „inrichting” verstaan een tot een mijn- of een boorwerk behorende bovengronds gelegen inrichting, die krachtens artikel 2, tweede lid, van de Hinderwet (*Stb.* 1952, 274) is aangegeven, doch ingevolge aanwijzing krachtens artikel 38 van genoemde wet van de toepassing dier wet is uitgesloten.

Artikel 336. 1. Het is verboden een inrichting op te richten, in werking te brengen, in werking te houden, uit te breiden of te wijzigen zonder vergunning van Onze Minister.

2. Onze Minister kan bepalen, dat het in het eerste lid vervatte verbod niet geldt voor door hem aangewezen inrichtingen, ten aanzien van daarbij aangegeven uitbreidingen of wijzigingen. Hij kan daarbij nadere regelen stellen.

3. Een krachtens het tweede lid vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 337. 1. Onze Minister kan bepalen, dat het in artikel 336, eerste lid, vervatte verbod niet geldt voor inrichtingen, die in door hem aangewezen gebieden zijn gelegen of zullen worden opgericht. Hij kan daarbij nadere regelen stellen.

2. Alvorens een beschikking krachtens het eerste lid vast te stellen, hoort Onze Minister de Inspecteur-Generaal der Mijnen en de besturen der gemeenten, waarin het betrokken gebied is gelegen, en, indien de grens hiervan binnen een afstand van 200 meter van een andere gemeente is gelegen, ook het bestuur van deze gemeente.

3. Van een beschikking krachtens het eerste lid zendt Onze Minister een afschrift aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen en aan de besturen der gemeenten, bedoeld in het tweede lid. Behoudens in geval daartegen beroep is ingesteld overeenkomstig artikel 338, treedt de beschikking in werking met ingang van de een en twintigste dag na die, waarop de verzending aan alle betrokken gemeentebesturen heeft plaats gehad.

4. Van een beschikking krachtens het eerste lid doen de betrokken gemeentebesturen zo spoedig mogelijk na haar inwerkingtreding openbare kennisgeving op de in de gemeente gebruikelijke wijze.

Artikel 338. 1. In geval bij een beschikking krachtens artikel 337, eerste lid, niet is tegemoet gekomen aan bezwaren, door een gemeentebestuur ingebracht toen dit ingevolge het tweede lid van dat artikel werd gehoord, kan dit gemeentebestuur daarvan bij Ons in beroep komen door indiening van een beroepschrift binnen 20 dagen na de dagtekening der verzending aan dat bestuur van het in artikel 337, derde lid, bedoelde afschrift.

2. Het beroepschrift vermeldt de gronden, waarop het beroep rust. Het wordt aan Ons gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

3. De Inspecteur-Generaal der Mijnen doet van de indiening van het beroepschrift schriftelijk mededeling aan de besturen van de overige, in artikel 337, tweede lid, bedoelde, gemeenten. Deze gemeentebesturen kunnen binnen 10 dagen aan Onze Minister hun mening aangaande de in het beroepschrift aangevoerde bezwaren kenbaar maken.

4. De Inspecteur-Generaal der Mijnen doet de dag van ontvangst van het beroepschrift daarop aantekenen. Op verzoek

van het gemeentebestuur, dat het beroep instelt, wordt aan dat bestuur een bewijs van ontvangst, vermeldende de dag van ontvangst, zo spoedig mogelijk toegezonden.

5. In geval het beroepschrift in plaats van bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen bij Ons is ingediend, wordt het geacht bij hem te zijn ingediend en wel op de dag, waarop het bij Ons is ingekomen. Het wordt in dat geval alsnog in handen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen gesteld.

6. De Inspecteur-Generaal der Mijnen zendt het beroepschrift zo spoedig mogelijk en in elk geval binnen 30 dagen na de ontvangst met de daarop betrekking hebbende stukken en vergezeld van zijn advies aan Onze Minister.

7. Onze beslissing wordt genomen bij een met redenen omkleed besluit, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord.

8. Onze Minister zendt van Ons besluit, waarbij op het beroep is beslist, alsmede in voorkomend geval van zijn overeenkomstig Ons besluit gewijzigde beschikking, een afschrift aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen en aan de besturen van de in het derde lid bedoelde gemeenten.

9. Een beschikking, waarvan beroep is ingesteld, treedt, indien zij is gehandhaafd of gewijzigd, in werking met ingang van de dag na de dagtekening van de verzending van Ons besluit aan degene, die het beroep heeft ingesteld.

Artikel 339. 1. Een verzoek om een vergunning als in artikel 336, eerste lid, bedoeld wordt in drievoud ingediend.

2. Daarbij moeten in viervoud worden overlegd:

a. een nauwkeurige beschrijving van de plaats, waar de inrichting is gelegen of zal worden opgericht, met een opgave van hetgeen in de inrichting zal worden verricht, vervaardigd of verzameld, benevens van de beweegkracht, welke daarbij wordt gebezigd, of een beschrijving met opgave ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen;

b. een plattegrondtekening op een schaal van tenminste 1 : 250, aanduidende de uit- en inwendige samenstelling van de inrichting, met alles wat daartoe behoort, of een tekening ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen;

c. een situatietekening, waarop de plaats, waar de inrichting is gelegen of zal worden opgericht, en de onmiddellijke omgeving daarvan zijn aangegeven.

3. De Inspecteur-Generaal der Mijnen zendt van het verzoekschrift en van elk der ingevolge het tweede lid overgelegde bescheiden zo spoedig mogelijk een exemplaar aan Onze Minister.

Artikel 340. 1. Wanneer de verzoeker, hetzij wegens ongenoegzaamheid der ingevolge artikel 339, tweede lid, overgelegde bescheiden, hetzij om enige andere reden in zijn verzoek niet kan worden ontvangen, doet Onze Minister hem daarvan mededeling bij een met redenen omklede beschikking. Van deze beschikking zendt Onze Minister tegelijkertijd een exemplaar aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. De verzoeker kan van deze beschikking bij Ons in beroep komen door indiening van een beroepschrift binnen 20 dagen na de dagtekening der verzending van de beschikking aan hem.

3. Het beroepschrift vermeldt de gronden, waarop het beroep rust. Het beroepschrift wordt aan Ons gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

4. Onze Minister zendt van Ons besluit, waarbij op het beroep is beslist, een afschrift aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

5. In geval van een beschikking tot niet-ontvankelijk-verklaring geen beroep is ingesteld, alsmede in geval op een ingesteld beroep afwijzend is beslist, wordt aan de artikelen 342—345 geen verdere uitvoering gegeven.

Artikel 341. 1. Wanneer om een vergunning wordt verzocht of zou moeten worden verzocht voor de uitbreiding of wijziging van een inrichting, ten aanzien waarvan reeds een

of meer vergunningen werden verleend, kan Onze Minister toestaan, dan wel, wanneer hij daarvoor dringende redenen aanwezig acht, verlangen, dat door de betrokkene een verzoek wordt ingediend voor een nieuwe, de gehele inrichting omvattende, vergunning.

2. Indien aan een verlangen als bedoeld in het eerste lid, dat schriftelijk ter kennis van de betrokkene is gebracht, niet binnen een door Onze Minister te stellen termijn wordt voldaan, verklaart deze, wanneer reeds een verzoek om een, niet de gehele inrichting omvattende, vergunning is ingediend, de verzoeker niet ontvankelijk.

3. De in het eerste lid bedoelde nieuwe vergunning mag het in werking houden van de inrichting, voor zover dit reeds door een of meer oude vergunningen was gedekt, niet onmogelijk maken of onnodig beperken.

4. Wanneer de nieuwe vergunning onherroepelijk is geworden, komen alle voorafgaande vergunningen, de inrichting betreffende, te vervallen.

Artikel 342. 1. De Inspecteur-Generaal der Mijnen zendt zo spoedig mogelijk aan het bestuur der gemeente, waarin de inrichting, waarop het verzoek om vergunning betrekking heeft, is gelegen of zal worden opgericht, of waarin naar zijn oordeel het grootste deel van die inrichting is gelegen of zal worden opgericht, een exemplaar van het verzoekschrift en van elk der in artikel 339, tweede lid, bedoelde bescheiden.

2. Zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan 30 dagen na de ontvangst van het exemplaar van het verzoekschrift, wordt door het gemeentebestuur:

a. aan de eigenaar en de gebruikers van elk der percelen, onmiddellijk grenzende aan dat, waar de inrichting is gelegen of zal worden opgericht, schriftelijk kennis gegeven van het verzoek om vergunning;

b. indien de inrichting is gelegen of zal worden opgericht binnen een afstand van 200 meter van een school of van een gebouw of lokaal, bestemd voor de uitoefening van de openbare eredienst of de ziekenverpleging, ook aan de eigenaars en de gebruikers daarvan een kennisgeving gezonden als onder a bedoeld;

c. op de in de gemeente gebruikelijke wijze, alsmede door aanplakking op het terrein, waar de inrichting is gelegen of zal worden opgericht, van het verzoek om vergunning openbare kennisgeving gedaan, met dien verstande dat voor inrichtingen van reeds bestaande mijn- of boorwerken de aanplakking geschiedt aan de hoofdingang tot de bovengrondse werken of tot het boorwerk, dat in alle gevallen de aanplakking geschiedt op zodanige wijze, dat de kennisgeving van de openbare weg af gemakkelijk kan worden gelezen en dat de aangeplakte biljetten niet kleiner mogen zijn dan 210 x 297 mm;

d. het exemplaar van het verzoekschrift met de in het eerste lid bedoelde bijlagen ter inzage gelegd op de secretarie van de gemeente;

e. aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen een afschrift in tweevoud gezonden van de onder a, b en c bedoelde kennisgevingen.

3. Indien de inrichting in meer dan een gemeente of binnen een afstand van 200 meter van een andere gemeente is gelegen of zal worden opgericht, heeft ook in de andere betrokken gemeenten openbare kennisgeving op de aldaar gebruikelijke wijze plaats, en wel gelijktijdig met de kennisgeving, in het tweede lid onder c bedoeld. Het in het eerste lid bedoelde gemeentebestuur verschaft daartoe tijdig de nodige gegevens aan de besturen der andere gemeenten. Deze laatste zenden van de door hen gedane openbare kennisgeving zo spoedig mogelijk een afschrift in tweevoud aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 343. Gedurende 10 dagen na de dagtekening van de openbare kennisgevingen krachtens artikel 342, tweede lid, onder c, en derde lid, bestaat voor een ieder de gelegenheid schriftelijk bezwaren bij het in het eerste lid van dat artikel

bedoelde gemeentebestuur in te brengen. Dit doet de bezwaarschriften zo spoedig mogelijk toevoegen aan de ingevolge het tweede lid van dat artikel, onder *d*, ter inzage gelegde stukken.

Artikel 344. 1. Tenminste 14 en ten hoogste 20 dagen na de dagtekening van de openbare kennisgevingen krachtens artikel 342, tweede lid, onder *c*, en derde lid, wordt op de daarin aan te geven datum, tijd en plaats gelegenheid gegeven in een openbare zitting ten overstaan van het in het eerste lid van dat artikel bedoelde gemeentebestuur, een of meer zijner leden dan wel een of meer door dit gemeentebestuur aangewezen ambtenaren, persoonlijk dan wel bij gemachtigde mondeling bezwaren in te brengen. De verzoeker wordt daarbij in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.

2. De Inspecteur-Generaal der Mijnen is bevoegd de in het eerste lid bedoelde zitting bij te wonen of door een door hem aangewezen ambtenaar van het Staatstoezicht op de Mijnen te doen bijwonen.

3. Van het op de zitting voorgevallene wordt een proces-verbaal opgemaakt. Het gemeentebestuur zendt een tweetal afschriften daarvan met zijn advies en de op grond van artikel 343 ingediende bezwaarschriften zo spoedig mogelijk aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen. Indien de inrichting in meer dan een gemeente of binnen een afstand van 200 meter van een andere gemeente is gelegen of zal worden opgericht, kunnen de besturen van de andere betrokken gemeenten binnen 30 dagen na de dagtekening van de openbare kennisgevingen krachtens artikel 342, tweede lid, onder *c*, en derde lid, omtrent het verzoek advies uitbrengen. Zij zenden dit advies zo spoedig mogelijk aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

4. De Inspecteur-Generaal der Mijnen doet een afschrift van het proces-verbaal tezamen met de overige ingevolge het derde lid ontvangen bescheiden en een afschrift van de kennisgevingen krachtens artikel 342, tweede lid, onder *a-c*, en derde lid, zo spoedig mogelijk, vergezeld van zijn advies, aan Onze Minister toekomen.

Artikel 345. 1. Onze Minister beslist zo spoedig mogelijk op het verzoek om vergunning en zendt van zijn beschikking zo spoedig mogelijk een exemplaar aan de verzoeker, de Inspecteur-Generaal der Mijnen en het in artikel 342, eerste lid, bedoelde gemeentebestuur.

2. Dit gemeentebestuur zendt een afschrift van de beschikking aan hen, die buiten de gemeente wonen en op grond van artikel 343 tijdig schriftelijk bezwaren hebben ingebracht, alsmede aan hen, die op grond van artikel 344, eerste lid, eerste volzin, in persoon of bij gemachtigde op de daar bedoelde openbare zitting zijn verschenen.

3. Indien de inrichting in meer dan een gemeente of binnen een afstand van 200 meter van een andere gemeente is gelegen of zal worden opgericht, zendt Onze Minister gelijktijdig aan de besturen van de andere betrokken gemeenten een exemplaar van zijn beschikking.

Artikel 346. Aan een vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden, doch uitsluitend ter tegemoetkoming aan bezwaren betreffende gevaar, schade of hinder. Wordt hiertoe overgegaan, dan moeten de voorwaarden nauwkeurig het middel aangeven, waardoor aan de bezwaren wordt tegemoetgekomen. Wanneer dit laatste niet mogelijk of bepaaldelijk niet wenselijk is, moet het beoogde gevolg nauwkeurig zijn aangegeven.

Artikel 347. 1. De vergunning kan slechts worden geweigerd, indien vaststaat of met reden is te vrezen, dat door datgene, waarvoor vergunning is gevraagd, buiten de inrichting gevaar of schade aan eigendommen, aan bedrijven of aan de gezondheid zal ontstaan, dan wel hinder van ernstige aard zal worden ondervonden, en indien daaraan redelijkerwijs niet door het stellen van voorwaarden als in artikel 346 bedoeld voldoende kan worden tegemoetgekomen.

2. De beschikking tot weigering is met redenen omkleed.

Artikel 348. 1. Een vergunning geldt zowel voor de verzoeker als voor zijn rechtverkrijgenden.

2. Onze Minister doet aan de voor de verzoeker bestemde vergunning een gewaarmerkt exemplaar hechten van elk der ingevolge artikel 339, tweede lid, overgelegde bescheiden; deze worden geacht met de vergunning één geheel uit te maken.

Artikel 349. 1. Indien aangaande een mogelijk gevaar of een mogelijke schade of hinder als in artikel 347, eerste lid, bedoeld niet voldoende zekerheid kan worden verkregen, of indien uit de aard van de inrichting haar tijdelijk karakter voortvloeit, kan Onze Minister de vergunning verlenen voor een daarbij bepaalde termijn. Onze Minister kan deze termijn verlengen; zij kan echter, ook na verlenging, de duur van 10 jaar niet te boven gaan.

2. Onze Minister gaat niet tot verlenging van een termijn over dan nadat de Inspecteur-Generaal der Mijnen, het in artikel 342, eerste lid, bedoelde gemeentebestuur en de besturen van de in artikel 342, derde lid, bedoelde andere gemeenten in de gelegenheid zijn gesteld daaromtrent advies uit te brengen.

3. Van de beschikking tot verlenging wordt een exemplaar gezonden aan de vergunninghouder, de Inspecteur-Generaal der Mijnen en het betrokken gemeentebestuur. Artikel 345, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 350. 1. Van een ingevolge artikel 345, eerste lid, vastgestelde beschikking kunnen de verzoeker, alsmede degene, aan wie krachtens het tweede lid van dat artikel een afschrift van die beschikking is gezonden, bij Ons in beroep komen door indiening van een beroepschrift binnen 20 dagen na de dagtekening der verzending aan hen van de beschikking onderscheidenlijk van het afschrift.

2. Het beroepschrift vermeldt de gronden, waarop het beroep rust. Het wordt aan Ons gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 351. 1. Onze Minister kan eigener beweging, dan wel op verzoek van de vergunninghouder of een belanghebbende of op advies van de Inspecteur-Generaal der Mijnen:

a. aan een vergunning alsnog voorwaarden verbinden of, zo een vergunning onder voorwaarden is verleend, daaraan nieuwe voorwaarden toevoegen;

b. aan een vergunning verbonden voorwaarden wijzigen;

c. aan een vergunning verbonden voorwaarden intrekken.

2. Een maatregel als in het eerste lid onder *a* en *b* bedoeld wordt slechts genomen, wanneer de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan heeft aangetoond en nadat de vergunninghouder in de gelegenheid is gesteld binnen een termijn van 14 dagen schriftelijk bezwaren bij Onze Minister in te brengen. De Inspecteur-Generaal der Mijnen en het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten worden in gelegenheid gesteld advies uit te brengen. In geval van wijziging van een voorwaarde wordt aan de belanghebbenden, te wier behoeve die voorwaarde geacht wordt te zijn gesteld, eveneens de gelegenheid gegeven binnen een termijn van 14 dagen tegen die wijziging schriftelijk bezwaren bij Onze Minister in te brengen. In de beschikking wordt een termijn van ten hoogste een jaar gesteld, binnen welke aan de opgelegde of gewijzigde voorwaarden moet zijn voldaan, nadat de beschikking onherroepelijk is geworden.

3. Aan een vergunning verbonden voorwaarden kunnen worden ingetrokken, wanneer is gebleken, dat de naleving daarvan niet nodig is en nadat aan belanghebbenden, te wier behoeve die voorwaarden geacht worden te zijn gesteld, de gelegenheid is gegeven binnen een termijn van 14 dagen tegen de intrekking schriftelijk bezwaren bij Onze Minister in te brengen. De Inspecteur-Generaal der Mijnen en het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten worden in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen.

4. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking is met redenen omkleed. Van de beschikking wordt een exemplaar gezonden aan de vergunninghouder, de Inspecteur-Generaal der Mijnen, het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten, alsmede aan de belanghebbenden, die het verzoek tot vaststelling van de beschikking hebben ingediend of die tijdig bezwaren hebben ingebracht.

5. Van een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking kunnen de vergunninghouder, alsmede de belanghebbenden, die het verzoek tot vaststelling hebben ingediend of die tijdig bezwaren hebben ingebracht, bij Ons in beroep komen door indiening van een beroepschrift binnen 20 dagen na de dagtekening der verzending aan hen van de beschikking.

6. Het beroepschrift vermeldt de gronden, waarop het beroep rust. Het wordt aan Ons gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 352. 1. Een vergunning vervalt, wanneer de inrichting dan wel de uitbreiding of wijziging niet binnen 3 jaar, nadat de desbetreffende beschikking onherroepelijk is geworden, is voltooid en in werking gebracht, dan wel wanneer de inrichting is verwoest of gedurende drie achtereenvolgende jaren buiten werking is geweest.

2. Wanneer een gedeelte van de inrichting is verwoest dan wel gedurende drie achtereenvolgende jaren buiten werking is geweest, vervalt de vergunning voor dat gedeelte.

3. De vergunning vervalt eveneens, wanneer de vergunninghouder schriftelijk verklaart van de vergunning geen gebruik te zullen maken.

Artikel 353. 1. Wanneer een inrichting zonder vergunning of in strijd met een vergunning in werking is, dan wel wanneer een krachtens artikel 336, tweede lid, of 337, eerste lid, gestelde nadere regel niet wordt nageleefd of aan een, aan een vergunning verbonden, voorwaarde niet wordt voldaan, kan Onze Minister eigener beweging, of op verzoek van het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten, bij schriftelijke mededeling aan de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, de inrichting geheel of gedeeltelijk sluiten. Het is verboden een aldus gesloten inrichting of gedeelte van een inrichting in werking te houden of weer in werking te brengen.

2. Onze Minister gaat, behoudens in geval naar zijn oordeel voor de omgeving levensgevaar of onduidbare hinder aanwezig is, tot gehele of gedeeltelijke sluiting van een inrichting niet over dan na de Inspecteur-Generaal der Mijnen en het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten in de gelegenheid te hebben gesteld advies uit te brengen en na het ontvangen van die adviezen aan de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, van de voorgenomen sluiting schriftelijk te hebben kennis gegeven en voordat na deze kennisgeving 20 dagen zijn verlopen. Van een kennisgeving of een sluiting doet Onze Minister mededeling aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen en aan het bestuur van de betrokken gemeente of de besturen van de betrokken gemeenten.

3. Wanneer een inrichting geheel of gedeeltelijk is gesloten, wordt de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, in de gelegenheid gesteld zodanige wijzigingen aan te brengen of te doen aanbrengen, dat de inrichting ophoudt een inrichting te zijn als in artikel 335 bedoeld, of dat zij in werking kan worden gebracht zonder dat strijd met de vergunning aanwezig is, dan wel dat aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

4. De gehele of gedeeltelijke sluiting van een inrichting wordt bij schriftelijke mededeling aan de vergunninghouder of hem, die de inrichting drijft, opgeheven, zodra een vergunning is verleend, de inrichting ophoudt een inrichting te zijn als in artikel 335 bedoeld, de inrichting in werking kan worden gebracht zonder dat strijd met de vergunning aanwezig is, dan wel zodra aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

5. Wanneer de inrichting gedurende zes achtereenvolgende maanden gesloten is geweest, vervalt de vergunning. Wanneer een gedeelte van de inrichting gedurende zes achtereenvolgende maanden gesloten is geweest, vervalt de vergunning voor dat gedeelte. In geval sluiting zonder voorafgaande kennisgeving heeft plaats gehad en tegen deze sluiting beroep is ingesteld, neemt de termijn van 6 maanden een aanvang, zodra door Ons op dit beroep is beslist.

6. In geval tot sluiting wordt overgegaan kan de inrichting worden verzegeld en/of hetgeen zich daarin bevindt worden verzegeld of verwijderd.

7. Van een kennisgeving krachtens het tweede lid en — indien wegens levensgevaar of onduidbare hinder zonder voorafgaande kennisgeving tot sluiting is overgegaan — van de mededeling tot het sluiten der inrichting kan de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, bij Ons in beroep komen door indiening van een beroepschrift binnen 20 dagen na de dagtekening der verzending van de kennisgeving onderscheidenlijk van de mededeling. Indien van de kennisgeving beroep is ingesteld, kan tot het sluiten van de inrichting niet worden overgegaan, alvorens door Ons op het beroep is beslist.

8. Het beroepschrift vermeldt de gronden, waarop het beroep rust. Het wordt aan Ons gericht, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

Artikel 354. 1. In geval op grond van artikel 340, 350, 351 of 353 een tot Ons gericht beroepschrift bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen is ingediend, doet deze de dag van ontvangst op het beroepschrift aantekenen. Op verzoek van degene, die het beroep instelt, wordt hem een bewijs van ontvangst, vermeldende de datum van ontvangst, afgegeven of zo spoedig mogelijk toegezonden.

2. De Inspecteur-Generaal der Mijnen doet voorts, behalve wanneer het beroep is ingesteld op grond van artikel 340, van het instellen van het beroep zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan het bestuur van de gemeente, waarin de inrichting is gelegen of zal worden opgericht en, indien een der in artikel 342, derde lid, bedoelde gevallen zich voordoet, aan de besturen der betrokken gemeenten.

3. In geval het beroep is ingesteld door een ander dan de vergunninghouder of degene, die het verzoek om vergunning deed, doet de Inspecteur-Generaal der Mijnen aan deze laatste zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling van het instellen van het beroep.

4. In geval het beroepschrift, in plaats van bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen, bij Ons is ingediend, wordt het geacht bij hem te zijn ingediend en wel op de dag, waarop het bij Ons is ingekomen. Het wordt in dat geval alsnog in handen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen gesteld.

5. De Inspecteur-Generaal der Mijnen zendt het beroepschrift zo spoedig mogelijk en in elk geval binnen 30 dagen na de ontvangst met de daarop betrekking hebbende stukken en verzegeld van zijn advies aan Onze Minister.

6. Onze beslissing wordt genomen bij een met redenen omkleed besluit, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord.

HOOFDSTUK XXI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 355. Het Mijnreglement 1939 (*Stb.* 568) en het Electrotechnisch Mijnreglement 1947 (*Stb.* H 152) worden ingetrokken.

Artikel 356. 1. Alle ingevolge het Mijnreglement 1939 en het Electrotechnisch Mijnreglement 1947 gestelde regelen, verleende vergunningen en ontheffingen, gestelde voorwaarden en gegeven andere beslissingen, welke niet voor het inwerkingtreden van het onderhavige besluit zijn ingetrokken of vervallen, worden, behoudens voor zover de handhaving onverenigbaar is met de bepalingen van dat besluit, geacht ingevolge dat besluit te zijn gesteld, verleend of gegeven.

2. Voor zover de handhaving van ingevolge het Mijnreglement 1939 of het Electrotechnisch Mijnreglement 1947 gestelde regelen, verleende vergunningen en ontheffingen, gestelde voorwaarden en gegeven andere beslissingen onverenigbaar is met de bepalingen van het onderhavige besluit, blijven daarop de bepalingen van die reglementen van toepassing tot een door Onze Minister te bepalen tijdstip.

Artikel 357. 1. Met betrekking tot verzoeken om vergunning tot het oprichten, in werking brengen, in werking houden, uitbreiden of wijzigen van een inrichting in de zin van artikel 335, welke zijn ingediend vóór het inwerkingtreden van het onderhavige besluit, blijven de bepalingen van hoofdstuk XIV A van het Mijnreglement 1939, zoals zij luiden ingevolge Ons besluit van 3 december 1953 (*Stb.* 648), van toepassing.

2. Voor het in werking houden van een dergelijke vóór 21 juli 1949 opgerichte inrichting, die bij het inwerking treden van dit besluit zonder vergunning in werking wordt gehouden met toepassing van artikel II, derde lid, van Ons besluit van 3 december 1953, wordt voor de toepassing van hoofdstuk XX geacht overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen vergunning te zijn verleend. De artikelen 351, 352, eerste en tweede lid, en 353 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 358. Dit besluit kan worden aangehaald onder de titel Mijnreglement, met vermelding van het jaar, waarin het is tot stand gekomen.

Artikel 359. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst.

Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 december 1964.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,

J. E. ANDRIESEN.

Uitgegeven de negenentwintigste december 1964.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

NOMOGRAM VOOR DE AFLEIDING VAN
DE EFFECTIEVE TEMPERATUUR IN °C
BASIC SCALE

Volgens Yaglou, C.P.
Journ. of Ind. Hyg.
9, 297/309, 1927

